

การเปรียบเทียบความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ระหว่าง
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒและมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

สารนิพนธ์

ของ

นางสาวธิดา พรกำเหนิดทรัพย์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด
มีนาคม 2549
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การเปรียบเทียบความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ระหว่าง
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒและมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

บทคัดย่อ

ของ

นางสาวธิดา พรกำเหนิดทรัพย์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด

มีนาคม 2549

ธิดา พรกำเหนิดทรัพย์.(2549). การเปรียบเทียบความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหาร
ธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ระหว่างมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และ
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.สารนิพนธ์ บธ.ม.(การตลาด).กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ :ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิรัฐ
ตั้งกระจ่าง.

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาการเปรียบเทียบความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ระหว่างมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และ
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิต โดยจำแนกตาม เพศ อายุ
อาชีพ รายได้ต่อเดือน สถานภาพ ประสบการณ์การทำงาน ตลอดจนความพึงพอใจโดยรวมและ
แนวโน้มพฤติกรรมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษของทั้ง 2 สถาบัน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นิสิตที่กำลังศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตภาค
พิเศษจำนวน 177 คนในแต่ละสถาบัน โดยผู้วิจัยเก็บข้อมูลจากแบบสอบถามโดยวิธีการสุ่มตัวอย่าง
แบบ 2 ขั้นตอน คือขั้นที่ 1 การสุ่มตัวอย่างโดยการกำหนดสัดส่วนและขั้นที่ 2 การเลือกตัวอย่างตาม
สะดวก ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติในการวิเคราะห์ ได้แก่ ค่าร้อยละ
ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที ในกรณีที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทาง
สถิติจะใช้การทดสอบรายคู่ของ LSD และสถิติสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน

ผลการวิจัย พบว่า

1.ด้านประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 234 คน พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง
มีอายุ 23-27 ปี มีสถานภาพโสด มีอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน โดยจำนวนมากที่สุดมี
ประสบการณ์ทำงาน 4-5 ปี และมีรายได้ต่อเดือน 17,001-26,000บาท

2.ปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตฯ ในด้านต่างๆ พบว่า มศว โดยรวมมีความพึง
พอใจอยู่ในระดับพอใจ เช่น ด้านหลักสูตร ด้านสถานที่ตั้ง ด้านคณาจารย์ผู้สอน เป็นต้น ระดับเฉยๆ เช่น
ด้านค่าธรรมเนียมการศึกษา ด้านการสื่อสารการตลาด เป็นต้น ระดับไม่พอใจ เช่น ด้านสิ่งที่เห็นทาง
กายภาพ เป็นต้น ส่วนม.เกษตรฯ โดยรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับพอใจ เช่น ด้านหลักสูตร ด้าน
คณาจารย์ผู้สอนและเจ้าหน้าที่หลักสูตร ด้านขั้นตอนหรือกระบวนการ เป็นต้น ระดับเฉย ๆ เช่น ด้าน
สถานที่ตั้ง ด้านค่าธรรมเนียมการศึกษา ด้านการสื่อสารการตลาด เป็นต้น

3. ด้านความพึงพอใจของนิสิตทั้ง 2 สถาบัน โดยรวม พบว่า มศว จะมีความพึงพอใจอยู่ใน

ระดับเฉย ๆ ส่วน ม.เกษตรฯ จะมีความพึงพอใจอยู่ในระดับพอใจ

4. ด้านแนวโน้มพฤติกรรมของนิสิตทั้ง 2 สถาบัน มีดังนี้ ทั้ง 2 สถาบัน แนวโน้มบอกต่อ MBA ภาคพิเศษพบว่า โดยรวมมีระดับพฤติกรรมที่ดี มศว แนวโน้มศึกษาต่อ DUAL DEGREE พบว่า โดยรวมมีระดับพฤติกรรมที่ไม่ดี และแนวโน้มศึกษาต่อPH.DDEGREE อยู่ในระดับพฤติกรรมที่ไม่ดีทั้ง 2 สถาบัน

5. นิสิตของมหาวิทยาลัยที่ต่างกันมีผลต่อความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

6. ด้านประชากรศาสตร์ ที่แตกต่างกัน ทั้ง มศว และ ม.ก. มีผลต่อความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตทั้ง 2 สถาบัน ไม่แตกต่างกัน

7. ปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตทั้ง 2 สถาบัน แบ่งเป็น ด้านหลักสูตร มศว โดยรวมมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีความสัมพันธ์ในระดับปานกลางและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ม.เกษตรฯ โดยรวมไม่มีความสัมพันธ์กัน ด้านราคา มศว โดยรวมมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีความสัมพันธ์ในระดับค่อนข้างต่ำและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ม.เกษตรฯ โดยรวม ไม่มีความสัมพันธ์กัน ด้านสถานที่ตั้ง มศว โดยรวมมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีความสัมพันธ์ในระดับค่อนข้างต่ำและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ม.เกษตรฯ โดยรวม ไม่มีความสัมพันธ์กัน ด้านการสื่อสารการตลาด มศว โดยรวมมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีความสัมพันธ์ในระดับค่อนข้างต่ำและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ม.เกษตรฯ โดยรวมมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีความสัมพันธ์ในระดับต่ำมากและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ด้านคณาจารย์ผู้สอนและเจ้าหน้าที่หลักสูตร มศว โดยรวมมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีความสัมพันธ์ในระดับค่อนข้างต่ำและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ม.เกษตรฯ โดยรวม ไม่มีความสัมพันธ์กัน ด้านสิ่งที่เห็นทางกายภาพ มศว โดยรวมมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีความสัมพันธ์ในระดับค่อนข้างต่ำและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ม.เกษตรฯ โดยรวมไม่มีความสัมพันธ์กัน ด้านขั้นตอนหรือกระบวนการ มศว โดยรวมมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีความสัมพันธ์ในระดับปานกลางและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ม.เกษตรฯ โดยรวมไม่มีความสัมพันธ์กัน

8. ปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมของนิสิตทั้ง 2 สถาบัน พบว่า แนวโน้มการบอกต่อ MBA พิเศษ ด้านหลักสูตร มศว โดยรวมมีนัยสำคัญทางสถิติที่

เจ้าหน้าที่หลักสูตร มศว โดยรวมมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีความสัมพันธ์ในระดับ
ค่อนข้างต่ำและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ม.เกษตรฯ โดยรวมมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยม
ีความสัมพันธ์ในระดับปานกลางและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ด้านสิ่งที่เห็นทางกายภาพ มศว โดยรวม
มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีความสัมพันธ์ในระดับค่อนข้างต่ำและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน
ม.เกษตรฯ โดยรวม ไม่มีความสัมพันธ์กัน ด้านขั้นตอนหรือกระบวนการ มศว โดยรวมมีนัยสำคัญทาง
สถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีความสัมพันธ์ในระดับค่อนข้างต่ำและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ม.เกษตรฯ
โดยรวม ไม่มีความสัมพันธ์กัน

9. ความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ
มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมของนิสิตทั้ง 2 สถาบัน ในเรื่องต่าง ๆ ดังนี้ แนวโน้มบอกรต่อ MBA
ภาคพิเศษ มศว โดยรวมมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีความสัมพันธ์ในระดับค่อนข้างสูงและ
เป็นไปในทิศทางเดียวกัน ม.เกษตรฯ โดยรวมมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีความสัมพันธ์ใน
ระดับปานกลางและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน แนวโน้มพฤติกรรมในเรื่องแนวโน้มศึกษาต่อ DUAL
DEGREE (เฉพาะมศว) มศว โดยรวมมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีความสัมพันธ์ในระดับ
ค่อนข้างต่ำและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน แนวโน้มพฤติกรรมในเรื่องแนวโน้มศึกษา PH.D DEGREE ถ้า
เปิดทั้ง มศว และ ม.เกษตรฯ โดยรวมมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีความสัมพันธ์ในระดับ
ค่อนข้างต่ำและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

THE COMPARISON OF SATISFACTION OF MASTER DEGREE STUDENTS, MASTER OF
BUSINESS ADMINISTRATION:YOUNG EXECUTIVE MBA PROGRAM ,BETWEEN
SRINAKHARINWIROT AND KASETSART UNIVERSITY.

AN ABSTRACT

BY

MISS THIDA PONKUMNERDSUP

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Master of Business Administration degree in Marketing
at Srinakharinwirot University

March 2006

Thida Ponkumnerdsup (2006) .*The comparison of student's satisfaction towards the master of business administration: young executive mba program at Srinakharinwirot and Kasetsart University* . Master Project, M.B.A (Marketing) Bangkok : Graduate School ,Srinakharinwirot University. Advisor : Asst. Prof. Apiruth Tangkrachang.

The objective of this research was to study the comparison of satisfaction of postgraduate students, Master of Business Administration, Special time between Srinakharinwirot university (SWU)and Kasetsart University (KU) in factors that resulted in students' satisfaction by classifying according to gender, age, occupation, income per month, marital status, working experience throughout overall satisfaction and behavioral tendency of postgraduate students, Master of Business Administration, Special time of both institutes.

Sampling groups used in this research were students who were studying in the course of Master of Business Administration, special time in number of 177 people in each institute which data were gathered from inquiries by the researcher using sampling methods with two stages, namely, 1st stage, sampling by establishing proportions and 2nd stage, choosing samples as convenient methodology. Inquiries were used as an instrument in gathering data. Statistical methods used in analysis were percentage, mean, standard deviation and t-test. In the case of finding statistical significantly difference, testing of couple case of LSD and Pearson's correlation statistic were used.

Regarding results of the research, it was found as follows :

1. In area of population science of 234 respondents, it was found that most of them were female, having 23-27 years of age, having single status, carrying on occupations as employees of private companies which the most of then had working experience of 4-5 years and earning income per month between 17,001-26,000 baht.

2. For factors resulted in students' satisfaction in various areas, it was found that, SWU., overall, had satisfaction in a satisfactory level such as course area, location area and area of faculty group taught and so on; in an indifferent level such as educational fee area and marketing communication area and so on and in unsatisfactory level such as physical appearance and so on. For KU, overall, there was a satisfaction in a satisfactory level such as course areas of faculty group taught and course authorities and area of stage and process and so on and in a indifferent level such as location area, educational fee area and marketing communication area and so on.

3. For overall satisfaction of students of both institutes, it was found that SWU had satisfaction in an indifferent level. For KU, they had satisfaction in a satisfactory level.

4. In area of behavioral tendency of students of both institutes, there were as follows :For tendency of telling further concerning M.B.A., special time of both institutes, in was found that they overall had a proper behavioral level. For SWU, concerning tendency of pursuing education of Dual degree, it was found that, overall, there was an improper behavioral level and tendency of pushing study of Ph. D. degree was in an improper behavioral level of both institutes.

5. Students of different university resulted in different overall satisfaction of postgraduate students, Master of Business Administration, special time, statistical significantly at a level of 0.05.

6. In a different area of population science, both SWU and KU. resulted in overall satisfaction of students of both institutes with no difference at any statistical significant level.

7. Factors resulted in satisfaction of postgraduate students, Master of Business Administration, special time, had relationship with overall satisfaction of students of both institutes dividing into area of course, SWU course, overall, had statistical significance at a level of 0.01 by having relationship in a moderate level and went on in the same direction. For KU, overall, there was no relationship. In area of price, SWU, overall, had statistical

significance at a level of 0.01 by having relationship in a rather low level and went on in the same direction. For KU, overall, there was no relationship to each other. Concerning location, SWU, overall, had statistical significance at a level of 0.01 by having relationship in a rather low level and went on in the same direction. Regarding KU., overall, there was no relationship to each other. Relating to area of marketing communication ,SWU., overall, had statistical significance at a level of 0.01 by having relationship in a rather low level and went on in the same direction. For KU overall, had statistical significance at a level of 0.05 by having relationship in a very low level and went on in the same direction. Involving areas of faculty group taught and course authorities,SWU., overall, had statistical significance at a level of 0.01 by having relationship in a rather low level and went on in the same direction. KU, overall, there was no relationship with each other. In area of physical appearance things,SWU., overall, had statistical significance at a level of 0.05 by having relationship in a rather low level and went on in the same direction. KU, overall, there was no relationship with each other. In the matter of stages and processes,SWU., overall, had statistical significance at a level of 0.05 by having relationship in a moderate level and went on in the same direction. KU, overall, there was no relationship with each other.

8. About factors that resulted in students' satisfaction having relationship with behavioral tendency of students of both institutes, it was found that tendency of telling further concerning M.B.A., special time, in area of course of SWU., overall, had statistical significance at a level of 0.1 by having relationship in a moderate level and went on in the same direction. KU, overall, there was no relationship with each other. About price,SWU., overall, there was no relationship with each other. KU, overall, there was no relationship with each other. In a point of location,SWU., overall, there was no relationship with each other. KU, overall, there was no relationship with each other. In a point of marketing communication,SWU., overall, there was no relationship with each other.KU., overall, there was no relationship with each other. In a point of areas of faculty group taught and course authorities,SWU., overall, had statistical significance at a level of 0.01 by having relationship

in a moderate direction and went on in the same direction. KU., overall, there was no relationship with each other. For physical appearance,SWU., overall, had statistical significance at a level of 0.05 by having relationship in a later low level and went on the same direction. KU., overall, there was no relationship to each other. For stage or process area,SWU., overall, had statistical significance at a level of 0.01 by having relationship in a moderate low level and went on the same direction. KU, overall, there was no relationship with each other Regarding continuing study of Dual Degree (onlySWU.) in area of course, SWU overell, had statistic significant at a level of 0.05 by having relation ship at a rather low level and wens on in the same direction.

In area of SWU, overall, there was no relationship with each other. In area of location,SWU., overall, there was no relationship with each other. In area of marketing communication, SWU, overall, had statistical significance at a level of 0.01 by having relationship in a rather low level and went on in the same direction. In areas of faculty group taught and course authorities, SWU overall, had statistical significance at a level of 0.01 by having relationship in a rather low level and went on in the same direction. In area of faculty group taught and course authorities,SWU., overall, had statistical significance at a level of 0.01 by having relationship in a rather low level and went on in the same direction. In area of physical appearance,SWU., overall, there was no relationship to each other. In area of stage or procures,SWU., overall, had statistical significance at a level of 0.01 by having relationship in a rather low level and went on in the same direction. Regarding tendency to continue study ph.D. level, in area of course,SWU., overall, had statistical significance at a level of 0.01 by having relationship in a rather low level and went on in the same direction. KU., overall, there was no relationship with each other. In area of price,SWU., overall, had statistical significance at a level of 0.05 by having relationship in a rather low level and went on in the same direction. KU., overall, had statistical significance at a level of 0.05 by having relationship in a very low level and went on in the same direction. For location area,SWU., overall, there was no relationship. KU., overall, had statistical significance at a level of 0.01

by having relationship in a moderate level and went on in the same direction. In area of marketing communication,SWU., overall, had statistical significance at a level of 0.05 by having relationship in a rather low level and went on in the same direction. KU, overall, had statistical significance at a level of 0.1 by having relationship in a moderate level and went on in the same direction. areas of faculty group taught and course authorities,SWU., overall, had statistical significance at a level of 0.05 by having relationship in a rather low level and went on in the same direction. KU., overall, had statistical significance at a level of 0.01 by having relationship in a moderate level and went on in the same direction. For area of physical appearance things, SWU overall, had statistical significance at a level of 0.01 by having relationship in a rather low level and went on in the same direction. KU, overall, there was no relationship with each other. For area of stage or process,SWU., overall, had statistical significance at a level of 0.01. by having relationship in a rather low level and went on in the same direction. KU overall, there was no relationship with each other.

9. Overall satisfaction of postgraduate degree students, Master of Business Administration, special time, had relationship with behavioral tendency of students of both institutes in various matters as follows ; Telling further concerning MBA. Special time,SWU., overall, had statistical significance at a level of 0.01 by having relationship in a rather high level and went on in the same direction. KU., overall, had statistical significance at a level of 0.01 by having relationship in a moderate level and went on in the same direction. Behavioral tendency in the matter of tendency in pursuing study of dual degree (onlySWU.),SWU.,overall, had statistical significance at a level of 0.01 by having relationship in a rather low level and went on in the same direction. For behavioral tendency concerning tendency of study of Ph.D. degree, in the case of opening both SWU and KU , overall, had statistical significance at level 0.01 by having relationship in a rather low level and went on in the same direction.

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการสอบได้
พิจารณาสารนิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ปริญญา
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

.....

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิรัฐ ตั้งกระจ่าง)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

.....

(รองศาสตราจารย์ ศิริวรรณ เสรีรัตน์)

คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิรัฐ ตั้งกระจ่าง)

..... กรรมการสารนิพนธ์

(รองศาสตราจารย์ ศิริวรรณ เสรีรัตน์)

..... กรรมการสารนิพนธ์

(รองศาสตราจารย์ สุพาดา สิริกุตตา)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจ
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีคณะสังคมศาสตร์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กิตติมา สังข์เกษม)

วันที่ ..... เดือนมีนาคม พ.ศ. 2549

ประกาศคุณูปการ

สภานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี เนื่องจากได้รับความกรุณาในการให้คำปรึกษา และความช่วยเหลือเป็นอย่างดีจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิรัฐ ตั้งกระจ่าง อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ที่ได้เสียสละเวลาอันมีค่านับตั้งแต่เริ่มต้นดำเนินการมาจนถึงที่สุดสภานิพนธ์เสร็จเรียบร้อยสมบูรณ์ ผู้วิจัยซาบซึ้งในความกรุณา จึงขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ศิริวรรณ เสรีรัตน์และรองศาสตราจารย์ สุพา ดา สิริกุตตา ที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจคุณภาพเครื่องมือและให้ข้อเสนอแนะต่างๆ เพื่อปรับปรุงข้อบกพร่องอันเป็นประโยชน์

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณท่านคณาจารย์ทุกท่านในภาควิชา บริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ ตลอดจนประสบการณ์ที่ดีแก่ผู้วิจัย

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ เจ้าหน้าที่ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์และบัณฑิตวิทยาลัยทุกท่าน ตลอดจนผู้มีส่วนสำเร็จต่องานวิจัยนี้ทุกท่าน

ผู้วิจัยกราบขอบพระคุณบิดา มารดา และสมาชิกทุกคนในครอบครัว ที่เป็นกำลังใจ ดูแลและคอยช่วยเหลือเป็นอย่างดี ตลอดจนเพื่อนๆ MBA (การตลาด) และแนะนำในการทำสภานิพนธ์ฉบับนี้เป็นอย่างดี และขอขอบคุณผู้ตอบแบบสอบถาม ที่ให้ความช่วยเหลือในการให้ข้อมูลที่เป็นส่วนสำคัญในงานวิจัยนี้

สุดท้ายนี้ คุณงามความดีและประโยชน์อันเกิดจากสภานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอน้อมบูชาพระคุณบิดามารดาและบูรพาจารย์คณาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชา อบรมสั่งสอน ชี้แนวทางที่ดีและมีคุณค่าจนกระทั่งประสบผลสำเร็จการศึกษาในวันนี้

ธิดา พรกำเหนิดทรัพย์

สารบัญ

บทที่	หน้า
1. บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	3
ความสำคัญของการวิจัย.....	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	3
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	8
สมมุติฐานในการวิจัย.....	9
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	10
เอกสารที่เกี่ยวกับความพึงพอใจ.....	10
เอกสารที่เกี่ยวกับการบริหารคุณภาพรวม (ความพึงพอใจของลูกค้า 7 P'S).....	14
เอกสารที่เกี่ยวกับพฤติกรรมและแนวโน้มพฤติกรรมของผู้บริโภค.....	14
ความเป็นมาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต.....	27
เอกสารที่เกี่ยวกับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ MBA ภาคพิเศษ.....	35
เอกสารที่เกี่ยวกับมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ MBA ภาคค่ำ.....	39
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	42

สารบัญ(ต่อ)

บทที่	หน้า
3. วิธีการดำเนินการวิจัย.....	49
การกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	49
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	51
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	56
การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	58
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	60
4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	65
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	65
การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	66
5. สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	169
สรุปผล.....	169
อภิปรายผล.....	180
ข้อเสนอแนะ.....	182
บรรณานุกรม.....	185
ภาคผนวก.....	189
ภาคผนวก ก.....	190
ภาคผนวก ข.....	205
ภาคผนวก ค.....	210
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์.....	212

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1. จำนวนและคำร้อยละเกี่ยวกับข้อมูลปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ ของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	67
2. จำนวนและคำร้อยละเกี่ยวกับข้อมูลปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ของ ผู้ตอบแบบสอบถามด้านอายุ, ด้านระดับการศึกษา และด้านอาชีพ ที่ทำการจัดกลุ่มใหม่.....	71
3. ระดับความพึงพอใจของนิสิตทั้ง 2 มหาวิทยาลัยได้แก่ ด้านหลักสูตร ด้านค่าธรรมเนียมการศึกษา ด้านสถานที่ตั้ง ด้านการสื่อสารการตลาด ด้านคณาจารย์ผู้สอนและเจ้าหน้าที่หลักสูตร ด้านสิ่งที่เห็นทางกายภาพ ด้านขั้นตอนหรือกระบวนการ.....	71
4. ระดับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตทั้ง 2 มหาวิทยาลัย.....	80
5. ระดับแนวโน้มพฤติกรรมของนิสิตทั้ง 2 มหาวิทยาลัย.....	81
6. การทดสอบความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตทั้ง 2 มหาวิทยาลัย.....	83
7. การทดสอบความแตกต่างของความพึงพอใจโดยรวม ของนิสิตทั้ง 2 มหาวิทยาลัย จำแนกตามเพศ.....	84
8. การทดสอบความแตกต่างของความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตทั้ง 2 มหาวิทยาลัย จำแนกตามอายุ.....	85
9. การทดสอบความแตกต่างของความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตทั้ง 2 มหาวิทยาลัย จำแนกตามอาชีพ.....	86
10. การทดสอบความแตกต่างของต่อความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตทั้ง 2มหาวิทยาลัย จำแนกตามรายได้ต่อเดือน.....	88
11. การทดสอบความแตกต่างของความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตทั้ง 2มหาวิทยาลัย จำแนกตามสถานภาพ.....	89

บัญชีตาราง(ต่อ)

ตาราง	หน้า
12. การทดสอบความแตกต่างของความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตทั้ง 2 มหาวิทยาลัย จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน.....	90
13. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านหลักสูตร ที่ส่งผลต่อความพึงพอใจ ของนิสิตทั้ง 2 มหาวิทยาลัยกับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตทั้ง 2 มหาวิทยาลัย.....	92
14. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านราคา ที่ส่งผลต่อความพึงพอใจ ของนิสิตทั้ง 2 มหาวิทยาลัย กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตทั้ง 2 มหาวิทยาลัย.....	104
15. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านสถานที่ตั้ง ที่ส่งผลต่อความพึงพอใจ ของนิสิตทั้ง 2 มหาวิทยาลัยกับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตทั้ง 2 มหาวิทยาลัย.....	109
16. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการสื่อสารการตลาด ที่ส่งผลต่อความ พึงพอใจของนิสิตทั้ง 2 มหาวิทยาลัยกับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตทั้ง 2 มหาวิทยาลัย.....	114
17. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านคณาจารย์ผู้สอนและเจ้าหน้าที่หลัก สูตรที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตทั้ง 2 มหาวิทยาลัยกับความพึงพอใจโดย รวมของนิสิตทั้ง 2 มหาวิทยาลัย.....	120
18. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านสิ่งทีเห็นทางกายภาพ ที่ส่งผลต่อ ความพึงพอใจของนิสิตทั้ง 2 มหาวิทยาลัยกับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตทั้ง 2 มหาวิทยาลัย.....	132
19. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านขั้นตอนหรือกระบวนการ ที่ส่งผลต่อ ความพึงพอใจของนิสิตทั้ง 2 มหาวิทยาลัย กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิต ทั้ง 2 มหาวิทยาลัย.....	142

บัญชีตาราง(ต่อ)

ตาราง	หน้า
20. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านหลักสูตร ราคา สถานที่ตั้ง การสื่อสาร การตลาด คณาจารย์ผู้สอนและเจ้าหน้าที่หลักสูตร สิ่งที่เห็นทางกายภาพ ชั้นตอนหรือกระบวนการที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตทั้ง 2 มหาวิทยาลัย...	150
21. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านหลักสูตร ราคา สถานที่ตั้ง การสื่อสารการตลาด คณาจารย์ผู้สอนและเจ้าหน้าที่หลักสูตร สิ่งที่เห็นทางกายภาพ ชั้นตอนหรือกระบวนการ ที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตทั้ง 2 มหาวิทยาลัย กับแนวโน้มพฤติกรรมของนิสิตทั้ง 2 มหาวิทยาลัยในเรื่องแนวโน้มศึกษาต่อ DUAL DEGREE.....	156
22. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านหลักสูตร ราคา สถานที่ตั้ง การสื่อสารการตลาด คณาจารย์ผู้สอนและเจ้าหน้าที่หลักสูตร สิ่งที่เห็นทางกายภาพ ชั้นตอนหรือกระบวนการที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตทั้ง 2 มหาวิทยาลัย กับแนวโน้มพฤติกรรมของนิสิตทั้ง 2 มหาวิทยาลัยในเรื่องแนวโน้มศึกษาต่อ PH.D DEGREE ถ้าเปิด.....	161
23. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแนวโน้มพฤติกรรมของนิสิตนิสิตทั้ง 2 มหาวิทยาลัยกับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตทั้ง 2 มหาวิทยาลัย.....	168

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1. การทำให้ลูกค้าเกิดความพึงพอใจสูงสุด.....	13
2. การใช้เครื่องมือทางการตลาดสำหรับธุรกิจบริการ.....	15
3. กระบวนการตัดสินใจซื้อของผู้ซื้อ	19
4. ปัจจัยของผู้ซื้อที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมผู้บริโภค.....	22
5. ทฤษฎีการจูงใจของมาสโลว์.....	25

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ในสถานการณ์ปัจจุบันโลกมนุษย์มุ่งสู่ยุคโลกาภิวัตน์ ซึ่งเป็นยุคที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว โลกปัจจุบันและโลกอนาคตจะเป็นโลกแห่งการเรียนรู้ การพัฒนาคุณภาพของ คนให้เป็นคนมีความรู้ความสามารถและทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตเป็นสิ่งสำคัญที่สุด รัฐบาลเชื่อว่าการศึกษาที่เป็นไปในแนวทางที่ถูกต้องเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมทาง เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมและการเมืองของประเทศจะสามารถสร้างสรรค์ความ เจริญก้าวหน้าให้แก่สังคมไทย ทั้งยังสร้างความสมดุลและความกลมกลืนของการพัฒนา ระหว่างด้านต่าง ๆ ได้ ระบบการศึกษาในปัจจุบันเป็นระบบที่ให้บุคคลได้ศึกษาและเรียนรู้ อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตเพื่อพัฒนาตนเอง อาชีพและสังคม

ในขณะที่โลกก้าวไปสู่การเปิดเสรีทางการค้า การบริหารธุรกิจอย่างเป็นระบบและมี หลักการจะมีบทบาทอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นธุรกิจขนาดใหญ่ ขนาดกลาง ขนาดย่อม หรือ ธุรกิจในครัวเรือน รวมไปถึงธุรกิจระหว่างประเทศ และในยุคของเศรษฐกิจฐานความรู้ ที่จะ แข่งขันกันด้วยเทคโนโลยี และระบบการบริหารและการจัดการที่เป็นระบบและครบวงจร การ เรียนรู้ที่จะปรับตัวให้เข้ากับสภาพของโลกที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วจึงเป็นสิ่งสำคัญในการ แข่งขันทางธุรกิจในศตวรรษที่ 21 ที่เข้มข้นขึ้นทุกขณะด้วยความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีใหม่ ๆ และความเคลื่อนไหวอย่างรวดเร็วของข้อมูลข่าวสารไร้พรมแดนนักธุรกิจที่จะประสบ ความสำเร็จได้ต้องสามารถกำหนดกลยุทธ์ทางธุรกิจเหนือความคาดหมายของคู่ต่อสู้ มี วิสัยทัศน์กว้างไกลและสามารถวิเคราะห์ข้อมูลต่างๆ เพื่อการตัดสินใจได้อย่างเฉียบขาด รวดเร็วและถูกต้อง ดังนั้น การศึกษาระดับปริญญาตรีจึงไม่เพียงพอ สถาบันการศึกษาทั้ง ภาครัฐและเอกชนจึงเปิดหลักสูตรต่างๆ มากมายในระดับปริญญาโท โดยเฉพาะหลักสูตร บริหารธุรกิจมหาบัณฑิตซึ่งจะช่วยเติมให้ผู้เรียนทุกคนมีมุมมองต่อยอดในเชิงธุรกิจ และเพิ่ม มูลค่าแก่ผู้เรียนไปพร้อมกันด้วย โดยแนวทางนี้จะทำให้ผู้เรียนมีแนวทางการเรียนที่เป็นองค์ รวมไปพร้อมกับการมีเน้นย้ำ (FOCUS) และความพิเศษเฉพาะทาง (SPECIALIZATION) ด้วย

ในเมืองไทยมีคนจำนวนมากที่กำลังศึกษาในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ทั้งใน สถาบันการศึกษาของรัฐบาลและเอกชนไม่ว่าจะเป็นหลักสูตรภาคปกติและภาคพิเศษ สำหรับ ผู้บริหารระดับต้นหรือหลักสูตรสำหรับผู้บริหาร เพราะเป็นหลักสูตรที่เปิดกว้างสำหรับคนจาก

ทุกสาขาวิชาและเมื่อสำเร็จการศึกษาไปแล้วก็สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ได้ทุกสาขาอาชีพ นอกจากนี้ยังสามารถนำไปใช้ในการแข่งขันในตลาดแรงงานได้ง่ายและกว้างขวางกว่าปริญญาโทสาขาอื่น ซึ่งความรู้ที่บรรจุในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต นั้นเป็นความรู้ในภาพกว้าง นั่นคือ ผู้เรียนจะได้รับสาระทางวิชาการที่หลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นการพัฒนาบุคลากร การเงิน การตลาด การบริหารจัดการในทุกด้าน และอาจด้วยเหตุนี้เองที่ทำให้บริหารธุรกิจมหาบัณฑิตก็ยังเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงานอยู่เสมอ ดังนั้น สถาบันการศึกษาต่างๆ ได้แข่งขันกันเปิดหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตมากมาย ในขณะที่จำนวนนักศึกษาที่สนใจก็เพิ่มมากขึ้นด้วย โดยเฉพาะหลักสูตรพิเศษสำหรับคนทำงานซึ่งจะใช้เวลาเรียนหลังจากเวลาทำงาน หรือวันเสาร์-อาทิตย์ โดยนักศึกษาสามารถนำความรู้ในการเรียนไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่องานที่กำลังทำอยู่หรือจะทำในอนาคตได้

สถาบันการศึกษาที่มีชื่อเสียงในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีมากมายเช่น จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ซึ่งการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีความสนใจในการศึกษาความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโทหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ภาควิชาการบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพราะชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย การเดินทางที่สะดวก หลักสูตรเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน และมีความพร้อมในทุกๆ ด้านในการเปิดหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ โดยสาขาที่เปิดสอนคือ สาขาการตลาด และการจัดการ เพื่อตอบสนองความต้องการของนักศึกษา โดยมีความประสงค์ที่จะผลิตบุคลากรที่มีคุณภาพให้พร้อมรองรับกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม และเป็น การสร้างโอกาสทางการศึกษาให้กับประชาชนอย่างทั่วถึงและเท่าเทียมกัน โดยในแต่ละปี การศึกษา ทางมหาวิทยาลัยจะเปิดรับสมัครสาขาละ 60 คน ซึ่งผลิตบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา มาแล้ว จำนวน 5 รุ่น โดยการวิจัยจะเกี่ยวข้องกับความพึงพอใจของนิสิตในการเรียนมากน้อย เพียงใด ทั้งด้านหลักสูตร ด้านค่าใช้จ่าย ด้านสถานที่ ด้านการสื่อสารการตลาด ด้าน คณาจารย์และเจ้าหน้าที่หลักสูตร ด้านกายภาพ ด้านขั้นตอนหรือกระบวนการ และโดย เปรียบเทียบกับความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคค้า มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เนื่องจากมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีคุณภาพในการจัดการ สอนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตและเป็นมหาวิทยาลัยของรัฐบาลคล้ายคลึงกับ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อจะได้้นำผลการวิจัยของแต่ละมหาวิทยาลัยมาปรับปรุง แก้ไขและนำสิ่งที่นิสิตของทั้ง 2 มหาวิทยาลัยพึงพอใจมาเป็นต้นแบบและแนวทางในการ

พัฒนาการจัดการสอนหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัยอื่นๆ ให้มี
ประสิทธิภาพและเหมาะสมกับความต้องการของนิสิตมากยิ่งขึ้น

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาลักษณะทางประชากรศาสตร์ในด้านต่าง ๆ ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ รายได้ สถานภาพ ประสบการณ์ทำงาน ที่มีผลต่อความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโทบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตภาคพิเศษของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิตภาคพิเศษ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
3. เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโทบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมของนิสิตปริญญาโทบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ของทั้ง 2 สถาบัน

ความสำคัญของการวิจัย

1. เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษแก่ผู้บริหารและผู้เกี่ยวข้องในหลักสูตรของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ให้มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับความต้องการของนิสิตมากที่สุด
2. เพื่อนำสิ่งที่นิสิตพึงพอใจมาเป็นต้นแบบให้สถาบันอื่น ๆ ซึ่งนิสิตไม่พึงพอใจในการศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือนิสิตที่ศึกษาหลักสูตรบริหารมหาบัณฑิต ภาคพิเศษของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำนวนนิสิตทั้งหมด 242 คน (โครงการหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ รุ่นที่ 6-7) และมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จำนวนนิสิตทั้งหมด 320 คน (โครงการปริญญาโทสาขาบริหารธุรกิจภาคค่ำ รุ่นที่14-15) รวมประชากรทั้งสิ้น 562 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นิสิตที่กำลังศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตภาคพิเศษของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒและมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จำนวน 234 คน โดยใช้สูตรคำนวณของ ทาโร ยามานะ (Taro Yamane, 1967) ที่ระดับความเชื่อมั่นเท่ากับร้อยละ 95 ค่าความคลาดเคลื่อนในการเลือกตัวอย่างร้อยละ 5 จากการคำนวณตามสูตรจะได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง 234 คน เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยจากจำนวนประชากรทั้งหมด 562 คน โดยผู้วิจัยเก็บข้อมูลจากแบบสอบถามโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบ 2 ขั้นตอน (Two-Stage Sampling) คือขั้นที่ 1 การสุ่มตัวอย่างโดยการกำหนดสัดส่วน (Quota Sampling) ในสัดส่วนที่เท่ากัน แบ่งเป็น นิสิตที่กำลังศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตภาคพิเศษของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำนวน 117 คน และมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จำนวน 117 คน และขั้นที่ 2 การเลือกตัวอย่างตามสะดวก (Convenience Sampling) กับนิสิตที่กำลังศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตภาคพิเศษของทั้ง 2 สถาบัน

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) แบ่งได้ ดังนี้
  - 1.1 ปัจจัยด้านมหาวิทยาลัย
    - 1.1.1 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
    - 1.1.2 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
  - 1.2 ปัจจัยทางด้านประชากรศาสตร์
    - 1.2.1 เพศ
      - 1.2.1.1 ชาย
      - 1.2.1.2 หญิง
    - 1.2.2 อายุ
      - 1.2.2.1 23-27 ปี
      - 1.2.2.2 28-32 ปี
      - 1.2.2.3 33-37 ปี
      - 1.2.2.4 มากกว่า 37 ปี

- 1.2.3 สถานภาพ
  - 1.2.3.1 โสด
  - 1.2.3.2 สมรส/อยู่ด้วยกัน
  - 1.2.3.3 ม่าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่
- 1.2.4 อาชีพปัจจุบัน
  - 1.2.4.1 นักศึกษา
  - 1.2.4.2 พนักงานบริษัทเอกชน
  - 1.2.4.3 ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ
  - 1.2.4.4 อาชีพอิสระ/ธุรกิจส่วนตัว
  - 1.2.4.5 พ่อบ้าน/แม่บ้าน
  - 1.2.4.6 อื่นๆ (โปรดระบุ).....
- 1.2.5 ประสบการณ์การทำงาน
  - 1.2.5.1 2-3 ปี
  - 1.2.5.2 4-5 ปี
  - 1.2.5.3 6-7 ปี
  - 1.2.5.4 มากกว่า 7 ปี
- 1.2.6 รายได้ต่อเดือน
  - 1.2.6.1 ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 8,000 บาท
  - 1.2.6.2 8,001-17,000 บาท
  - 1.2.6.3 17,001 -26,000 บาท
  - 1.2.6.4 26,001 –35,000 บาท
  - 1.2.6.5 มากกว่า 35,000 บาท
- 1.3 ปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิต
  - 1.3.1 ด้านหลักสูตร
  - 1.3.2 ค่าธรรมเนียมการศึกษา
  - 1.3.3 สถานที่ตั้ง
  - 1.3.4 การสื่อสารการตลาด
  - 1.3.5 คณาจารย์ผู้สอนและเจ้าหน้าที่หลักสูตร
  - 1.3.6 สิ่ง que เห็นทางกายภาพ

1.3.7 ขั้นตอนหรือกระบวนการ

2. ตัวแปรตาม(Dependent Variable) แบ่งได้ ดังนี้

2.1 ความพึงพอใจโดยรวมของนิสิต

2.2 แนวโน้มพฤติกรรมของนิสิต

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ หมายถึง องค์ประกอบที่นิสิตรู้สึกดี พอใจ และประทับใจในการศึกษาระดับปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ได้แก่

1.1 ด้านหลักสูตร (Product) หมายถึง ความพึงพอใจของนิสิตเกี่ยวกับความหลากหลายของสาขาที่เปิดสอน ระยะเวลาการศึกษาตามหลักสูตรจนสำเร็จการศึกษา วันและเวลาเรียน โครงสร้างของหลักสูตร การสนับสนุนทุนงานวิจัย ชื่อเสียงและภาพลักษณ์ของสถาบัน กิจกรรมพิเศษ (ทัศนศึกษาและสัมมนา) การจัดสอบหรืออบรมพิเศษ กฎระเบียบและข้อบังคับต่างๆของสถาบัน สาขาวิชาที่เรียนมีประโยชน์ต่องานที่กำลังทำอยู่หรือจะทำในอนาคต และสาขาวิชาที่เรียนเป็นสาขาที่ตลาดแรงงานต้องการ

1.2 ค่าธรรมเนียมการศึกษา (Price) หมายถึง ความพึงพอใจของนิสิตเกี่ยวกับค่าธรรมเนียมต่อภาคการศึกษา (ตามรายวิชา) ค่าธรรมเนียมรักษาสภาพนิสิตต่อภาคการศึกษา (ไม่เรียนตามรายวิชา) ค่าธรรมเนียมเรียกเก็บตามรายการ และค่าธรรมเนียมการบริการการศึกษา

1.3 สถานที่ตั้ง (Place) หมายถึง ความพึงพอใจของนิสิตเกี่ยวกับสถานที่ทำการเปิดสอนหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ความสะดวกในการเดินทาง สถานที่จอดรถ บรรยากาศและสภาพแวดล้อมรอบมหาวิทยาลัย ใกล้แหล่งชุมชน และมีการป้องกันความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินภายในมหาวิทยาลัยภายในมหาวิทยาลัย

1.4 การสื่อสารการตลาด (Promotion) หมายถึง ความพึงพอใจของนิสิตเกี่ยวกับการติดต่อสื่อสารข้อมูลระหว่างมหาวิทยาลัยกับนิสิตและชุมชน ได้แก่การโฆษณาหลักสูตร การประชาสัมพันธ์ตามแหล่งชุมชน การสร้างWebsite เพื่อให้รายละเอียดหลักสูตร การแจ้งข่าวสารและกิจกรรมของหลักสูตรให้นิสิต พัฒนาสื่อการเรียนรู้เพื่อชุมชนและสังคม

1.5 คนอาจารย์ผู้สอนและเจ้าหน้าที่หลักสูตร (People) หมายถึง ความพึงพอใจของนิสิตเกี่ยวกับคนอาจารย์ผู้สอน ได้แก่ ชื่อเสียง คุณวุฒิ ประสบการณ์การสอน ผลงานวิจัย บทบาทสำคัญต่อวงการศึกษาระดับประเทศ ความรู้ ความสามารถเป็นที่ยอมรับของวงการศึกษาวีธีหรือเทคนิคการสอน บุคลิกภาพและอัธยาศัย และความพึงพอใจของนิสิตเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่หลักสูตร ได้แก่ การช่วยเหลือและแนะนำของเจ้าหน้าที่หลักสูตร จำนวนเจ้าหน้าที่หลักสูตรเพียงพอในการให้บริการ บุคลิกภาพและอัธยาศัย

1.6 สิ่งที่เห็นด้านกายภาพ (Physical Evidence) หมายถึง ความพึงพอใจของนิสิตเกี่ยวกับรูปแบบห้องเรียน ความสะอาดห้องเรียนและห้องน้ำ สิ่งตกแต่งภายในห้องเรียน การจัดหาอาหารว่าง ความเพียงพอของสถานที่พักผ่อน สิ่งสรรค์หรือลานอเนกประสงค์ ความครบครันของเอกสารในการค้นคว้าที่ห้องสมุด ความพร้อมของคอมพิวเตอร์ที่ใช้ในการเรียน บรรยากาศและสิ่งแวดล้อมในโรงอาหาร รสชาติและคุณภาพของอาหารในโรงอาหาร

1.7 ขั้นตอนหรือกระบวนการ (Process) หมายถึง ความพึงพอใจของนิสิตเกี่ยวกับขั้นตอนการคัดเลือกนิสิต การจัดการเรียนการสอนที่เน้นให้นิสิตสามารถศึกษาและแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง การควบคุมและสอบสวนนิพนธ์ การอนุมัติขั้นตอนการทำสารนิพนธ์ การลงทะเบียนเรียนของนิสิต การใช้เทคโนโลยีเก็บฐานข้อมูลของนิสิตได้อย่างถูกต้องและรวดเร็ว

2. นิสิต หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒและมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

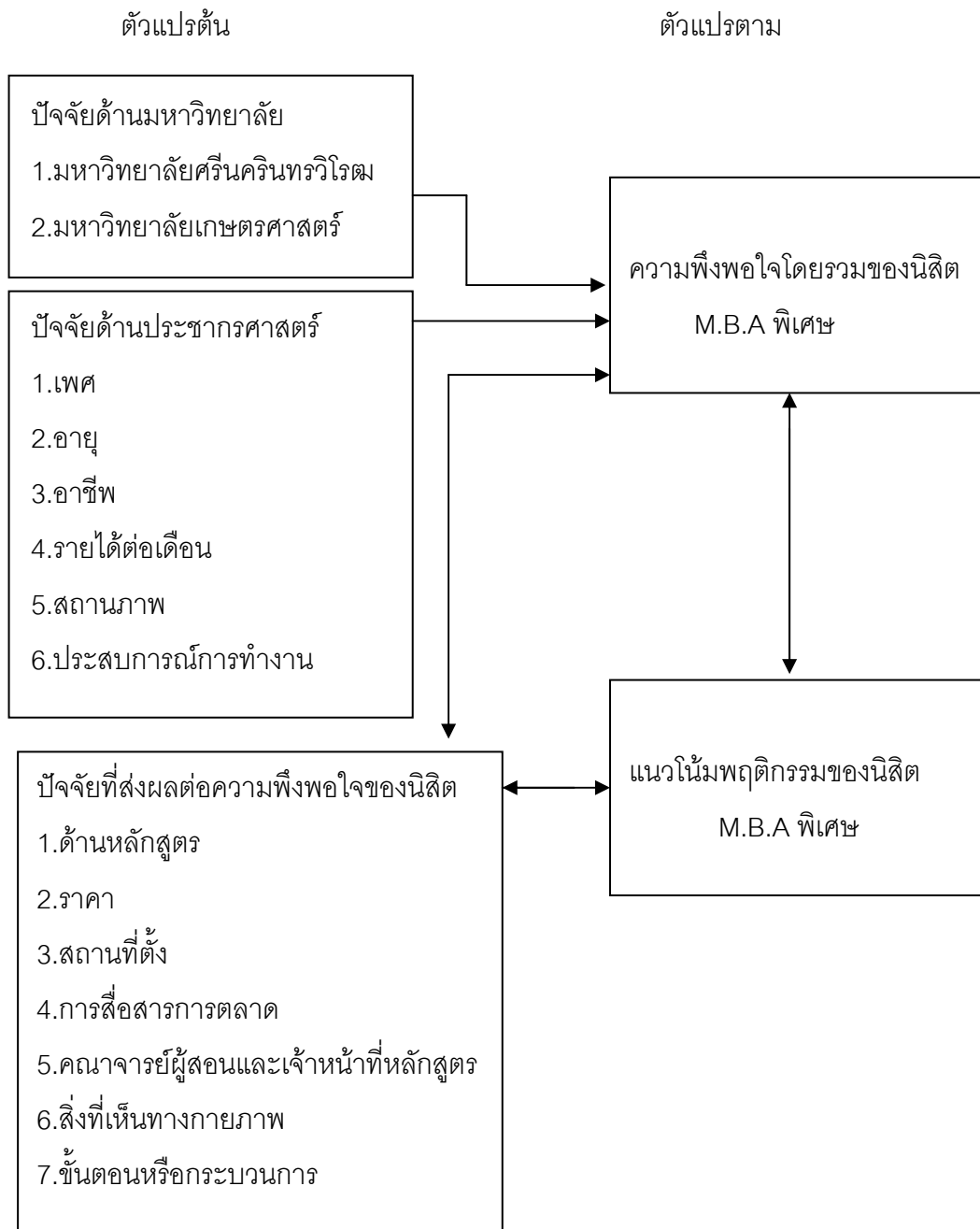
3. หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต หรือ ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (บธ.ม.: Master of Business Administration) ภาคพิเศษหรือภาคค่ำ หมายถึง การศึกษาระดับปริญญาโททางด้านการบริหารธุรกิจ นอกเวลาราชการ

4. ความพึงพอใจโดยรวม หมายถึง ความรู้สึกดีหรือทัศนคติในทางบวกที่ดีในภาพรวมของนิสิตที่มีต่อการศึกษาระดับปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ของทั้ง 2 สถาบัน

5. แนวโน้มพฤติกรรม หมายถึง ความเป็นไปได้ในการบอกต่อผู้อื่นของนิสิตในการศึกษาระดับปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ของทั้ง 2 สถาบัน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

กรอบแนวคิดในการวิจัยเรื่องการเปรียบเทียบความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโทบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ระหว่าง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ดังนี้

สมมุติฐานในการวิจัย

1. นิสิตของมหาวิทยาลัยที่ต่างกัน มีผลต่อความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ แตกต่างกัน

2. นิสิตที่มีลักษณะด้านประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกัน ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ รายได้ต่อเดือน สถานภาพ ประสบการณ์การทำงานที่แตกต่างกัน มีผลต่อความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ แตกต่างกัน

3. ปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ได้แก่ ด้านหลักสูตร ราคา สถานที่ตั้ง การสื่อสารการตลาด คณาจารย์ผู้สอนและเจ้าหน้าที่หลักสูตร สิ่งที่เห็นทางกายภาพ ขั้นตอนหรือกระบวนการ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ

4. ปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ได้แก่ ด้านหลักสูตร ราคา สถานที่ตั้ง การสื่อสารการตลาด คณาจารย์ผู้สอนและเจ้าหน้าที่หลักสูตร สิ่งที่เห็นทางกายภาพ ขั้นตอนหรือกระบวนการ มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ

5. ความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้า เอกสาร ตำรา และงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ตาม ลำดับดังนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวกับความพึงพอใจ
2. เอกสารที่เกี่ยวกับการบริหารคุณภาพรวม (ความพึงพอใจของลูกค้า 7 P'S)
3. เอกสารที่เกี่ยวกับพฤติกรรมและแนวโน้มพฤติกรรมของผู้บริโภค
4. ความเป็นมาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
5. เอกสารที่เกี่ยวกับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์
6. เอกสารที่เกี่ยวกับมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาควิชา
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
  - 7.1 งานวิจัยในประเทศ
  - 7.2 งานวิจัยต่างประเทศ

เอกสารที่เกี่ยวกับความพึงพอใจ

นักวิชาการได้ให้ความหมายของ ความพึงพอใจ ไว้หลายประการ ดังนี้

สมยศ นาวิกาน (2524 : 39) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรุนแรงของความต้องการของบุคคลเพื่อผลความพึงพอใจจะเป็นได้ทั้งทางบวกและทางลบ

ประนอม แสงจันทร์ (2529 : 10) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึก อารมณ์ หรือ ความคิด หรือทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้าต่าง ๆ เป็นผลต่อเนื่องจากการที่บุคคลที่ได้ประเมินสิ่งเร้านั้นแล้ว

สมรภูมิ ขวัญคุ้ม (2530 : 9) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ผลรวมของความพึงพอใจของบุคคลที่เกิดจากทัศนคติที่มีต่อคุณภาพและสภาพของหน่วยงาน อันได้แก่ การจัดองค์การ การจัดระบบงาน การดำเนินงาน สภาพแวดล้อมของการทำงาน ประสิทธิภาพของหน่วยงาน ตลอดจนการบริหารงานบุคคล ซึ่งคุณภาพและสภาพของ

หน่วยงานดังกล่าวมีผลกระทบต่อความต้องการของบุคคล และผลต่อความพึงพอใจของบุคคลนั้น

สุเทพ เมฆ (2531 : 39) กล่าวว่าความพึงพอใจในบรรยากาศการเรียนการสอน หมายถึง ความรู้สึกพอใจในสภาพการจัดองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน ซึ่งมีความสำคัญในการช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีชีวิตชีวา มีความเจริญงอกงามมีความกระตือรือร้นเพื่อจะเรียนให้เกิดประโยชน์แก่ตนเอง

มอร์ส (Morse. 1955 : 27) ให้ความเห็นว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ทุกสิ่งทุกอย่างที่สามารถลดความเครียดของบุคคลให้น้อยลง ถ้ามีความเครียดมากจะทำให้เกิดความไม่พึงพอใจซึ่งความตึงเครียดนี้ มีผลมาจากความต้องการของมนุษย์ หากมนุษย์มีความต้องการมากก็จะเกิดปฏิกิริยาเรียกร้อง แต่ถ้าเมื่อใดความต้องการได้รับการตอบสนองก็จะทำให้เกิดความพึงพอใจ

วอลเลอร์สแตน (Wallerstein. 1971 : 256) ให้ความหมายว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกที่เกิดขึ้นเมื่อได้รับความสำเร็จตามความมุ่งหมายและอธิบายว่าความพึงพอใจเป็นกระบวนการทางจิตวิทยาไม่สามารถมองเห็นได้ชัดเจน แต่สามารถคาดคะเนได้ว่ามีหรือไม่มีจากการสังเกตพฤติกรรมของคนเท่านั้นการที่จะทำให้เกิดความพึงพอใจจะต้องศึกษาปัจจัย และองค์ประกอบที่เป็นสาเหตุแห่งความพึงพอใจนั้น

กู๊ด (Good. 1973 : 320) ให้ความหมายของความพึงพอใจว่า หมายถึง คุณภาพหรือระดับความพอใจ ซึ่งเป็นผลจากความสนใจต่าง ๆ และทัศนคติของบุคคลต่อกิจกรรม

กันแลช (สุวัฒนา ไบเจริญ .2540 : 34 ; อ้างจาก Gundlach.n.d.) ให้ความเห็นว่าความพึงพอใจของประชาชนหลังการรพบปะกับพฤติกรรมทำให้บริการเป็นระดับความพึงพอใจของประชาชนที่เกิดจากการรับบริการว่าหลังจากได้รับบริการจากเจ้าหน้าที่ที่สามารถตอบสนองความต้องการ หรือแก้ไข ปัญหาพร้อมทั้งลดปัญหาและทำให้ประชาชนเกิดความภูมิใจมากน้อยเพียงใด

มิลเลต (นิคม สอาดเยี่ยม. 2539: 20 ; อ้างอิงจาก Millet.n.d) ได้ให้รายละเอียดเกี่ยวกับความพึงพอใจในการให้บริการ (Satisfactory Services) หรือความสามารถในการสร้างความพึงพอใจให้กับผู้รับบริการโดยการพิจารณาจากองค์ประกอบ 5 ด้านดังนี้คือ

1. การให้บริการอย่างเสมอภาค (Equitable Service) หมายถึง ความยุติธรรมในการบริหารงานของรัฐที่มีฐานคติที่ว่าทุกคนเท่าเทียมกัน ดังนั้นประชาชนทุกคนจะได้รับการ

ปฏิบัติอย่างเท่าเทียมกันในแง่มุมของกฎหมายไม่มีการแบ่งแยกกีดกันในการให้บริการ ประชาชนจะได้รับการปฏิบัติ ในฐานะที่เป็นปัจเจกบุคคลที่ใช้มาตรฐานการให้บริการเดียวกัน

2. การให้บริการอย่างทุกเวลา (Timely Service) หมายถึง การให้บริการ สาธารณะต้องมีลักษณะจะต้องตรงเวลา ผลการปฏิบัติงานของหน่วยงานภาครัฐจะถือว่าไม่มี ประสิทธิภาพเลยถ้าไม่มีการตรงเวลา ซึ่งสร้างความไม่พึงพอใจให้แก่ประชาชน

3. การให้บริการอย่างเพียงพอ (Ample Service) หมายถึง การให้บริการ สาธารณะ ต้องมีลักษณะ จำนวนการให้บริการและสถานที่ให้บริการอย่างเหมาะสม (The Right Quantity at the Geographical) มิฉะนั้นแล้วความเสมอภาค หรือการตรงเวลา จะไม่มีความหมายเลยถ้ามีจำนวนการให้บริการที่ไม่เพียงพอและสถานที่ตั้งที่ให้บริการสร้างความไม่ยุติธรรมให้เกิดขึ้นแก่ผู้รับบริการ

4. การให้บริการอย่างต่อเนื่อง(Continuous Service) หมายถึง การให้บริการ สาธารณะที่เป็นไป อย่างสม่ำเสมอ โดยยึดประโยชน์ของสาธารณชนเป็นหลัก ไม่ใช่ยึดตาม ความพอใจของหน่วยงานที่ให้บริการว่าจะให้หรือหยุดบริการเมื่อใดก็ได้

5. การให้บริการอย่างก้าวหน้า (Progressive Service) หมายถึงการให้บริการ สาธารณะที่มีการปรับปรุงคุณภาพและผลการปฏิบัติงานกล่าวอีกนัยหนึ่ง คือการเพิ่ม ประสิทธิภาพหรือความสามารถที่ทำหน้าที่ได้มากขึ้นโดยใช้ทรัพยากรเท่าเดิม

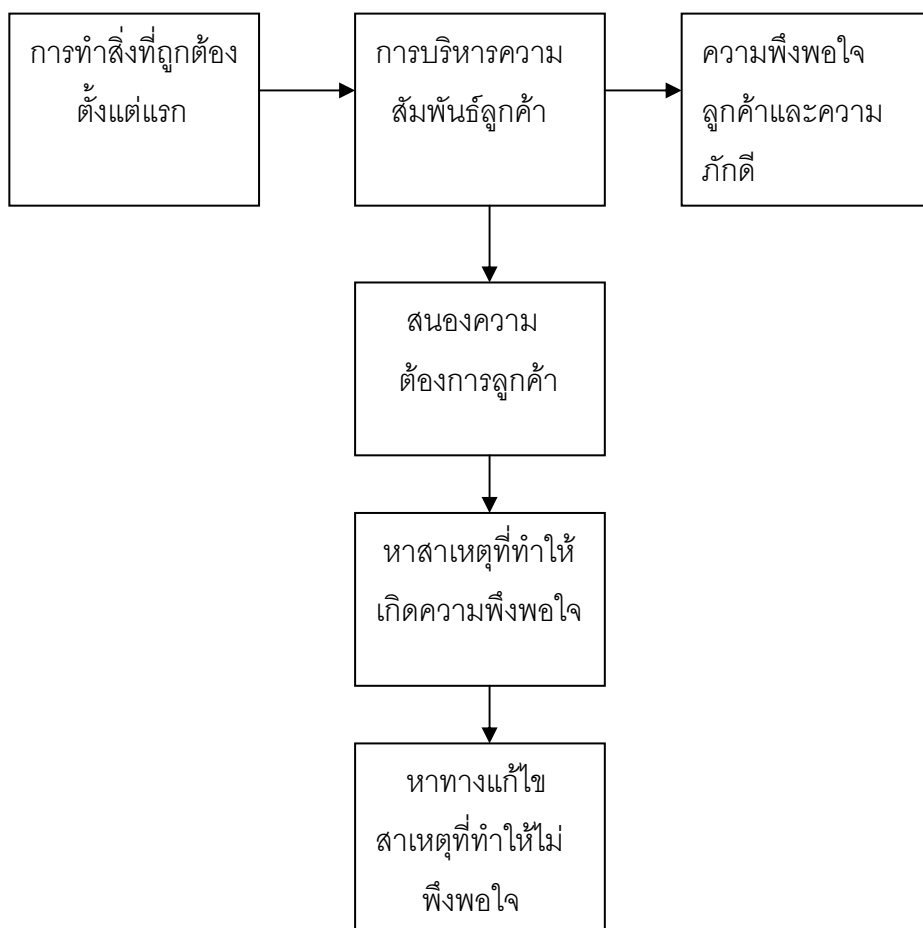
หลุยส์ จัมปาเทศ (นิภาพรรณ แก้วปัญญา. 2542; อ้างอิงจาก หลุยส์ จัมปาเทศ. 2538 : 8) กล่าวว่าความพึงพอใจ หมายถึง ความต้องการ (Need) ได้บรรลุเป้าหมาย พฤติกรรมที่แสดงออกมาก็จะมีความสุขสังเกตได้จากสายตา คำพูดและการแสดงออก

อเดย์และแอนเดอร์เซน (อนงค์ เอื้อวัฒนา. 2542; อ้างอิงจาก Aday ; Anderson. 1975 : 4) ให้ความหมายถึง ความพึงพอใจว่า “ความพึงพอใจเป็นความรู้สึก หรือความ คิดเห็นที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติของคน ที่เกิดจากประสบการณ์ที่ผู้รับบริการเข้าไปในสถานที่ ให้บริการนั้น ๆ และประสบการณ์นั้นเป็นไปตามความคาดหวังของผู้รับบริการ ซึ่งความพึง พพอใจมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับปัจจัยที่แตกต่างกัน”

แอนตัน จอน ได้ให้แนวความคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจของลูกค้าว่า ความพึงพอใจ ของลูกค้าเป็นตัวเชื่อม ระหว่างความสำเร็จระยะสั้นและการเจริญเติบโตของธุรกิจระยะยาว ความสำคัญของความพึงพอใจของลูกค้าสามารถสรุปได้ ดังนี้ (นพพร พลายนวงษ์.2544 : 15-17; อ้างอิงจาก Anton Jon.1986 : 23-28)

1. ความพึงพอใจของลูกค้าเป็นเครื่องมือทางกลยุทธ์ที่สำคัญในการเพิ่มส่วน
ครองตลาดและผลกำไร
2. ความพึงพอใจของลูกค้าเป็นนโยบายสำคัญของผู้บริหาร
3. ความพึงพอใจของลูกค้าเกี่ยวข้องกับทุกส่วนในองค์กร
4. ความพึงพอใจของลูกค้าสามารถวัดได้และสืบรู้ได้
5. ความพึงพอใจของลูกค้าเป็นแนวทางในการจัดโครงสร้างองค์กรพื้นฐาน

ความพึงพอใจของลูกค้าเป็นสภาวะทางจิตใจของลูกค้าที่ได้รับการตอบสนองอย่าง
เพียงพอหรือมากกว่าในด้านความจำเป็น ความต้องการ และความคาดหวังในตัวสินค้าหรือ
บริการซึ่งส่งผลให้เกิดการซื้อซ้ำและความภักดีในตราสินค้า สามารถแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม
ตามระดับความพึงพอใจ คือกลุ่มลูกค้าที่ไม่พึงพอใจ กลุ่มลูกค้าที่พึงพอใจ และกลุ่มลูกค้าที่
มีความพึงพอใจมาก จากการวิจัยของแอนตันและเดอรอยเตอร์ ในปี 1992 พบว่า
พฤติกรรมในการตอบสนองต่อระดับความพึงพอใจของลูกค้าทั้งสามกลุ่มจะมีความแตกต่าง
กันอย่างชัดเจน โดยกลุ่มลูกค้าที่ไม่พึงพอใจจะมีการต่อว่าและพุดถึงบริษัทในทางไม่ดี กลุ่ม
ลูกค้าที่มีความพึงพอใจจะมีพฤติกรรมในการซื้อซ้ำ และกลุ่มลูกค้าที่มีความพึงพอใจมาก จะ
มีการบอกต่อถึงความดีเด่นของสินค้าหรือบริการนั้น ๆ

ภาพประกอบ 1 การทำให้ลูกค้าเกิดความพึงพอใจสูงสุด

ที่มา : นพพร พลายนงษ์. 2524 : 17; อ้างอิงจากAnton Jon. 1996 : 23

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ.(2541 : 44-48) ได้รวบรวมความหมายของความพึงพอใจของลูกค้า(Customer Satisfaction) ว่าเป็นระดับความรู้สึกของลูกค้าที่มีผลจากการเปรียบเทียบระหว่างผลประโยชน์จากคุณสมบัติผลิตภัณฑ์หรือการทำงานของผลิตภัณฑ์กับความคาดหวังของลูกค้า ระดับความพอใจของลูกค้าจะเกิดจากความแตกต่างระหว่างผลประโยชน์ตามผลิตภัณฑ์และความคาดหวังของบุคคล การคาดหวังของบุคคล (Expectation) เกิดจากประสบการณ์และความรู้ในอดีตของผู้ซื้อ นักการตลาดและฝ่ายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องจะต้องพยายามสร้างความพึงพอใจให้กับลูกค้าโดยพยายามสร้างคุณค่าเพิ่ม (Value Added) การสร้างคุณค่าเพิ่มเกิดจากการผลิต (Manufacturing) และจากการตลาด (Marketing) รวมทั้งการทำงานร่วมกันกับฝ่ายต่างๆ โดยจัดหลักการสร้างคุณภาพรวม(Total Quality)คุณค่าเกิดจากความแตกต่างทางการแข่งขัน (Competitive Differentiation)

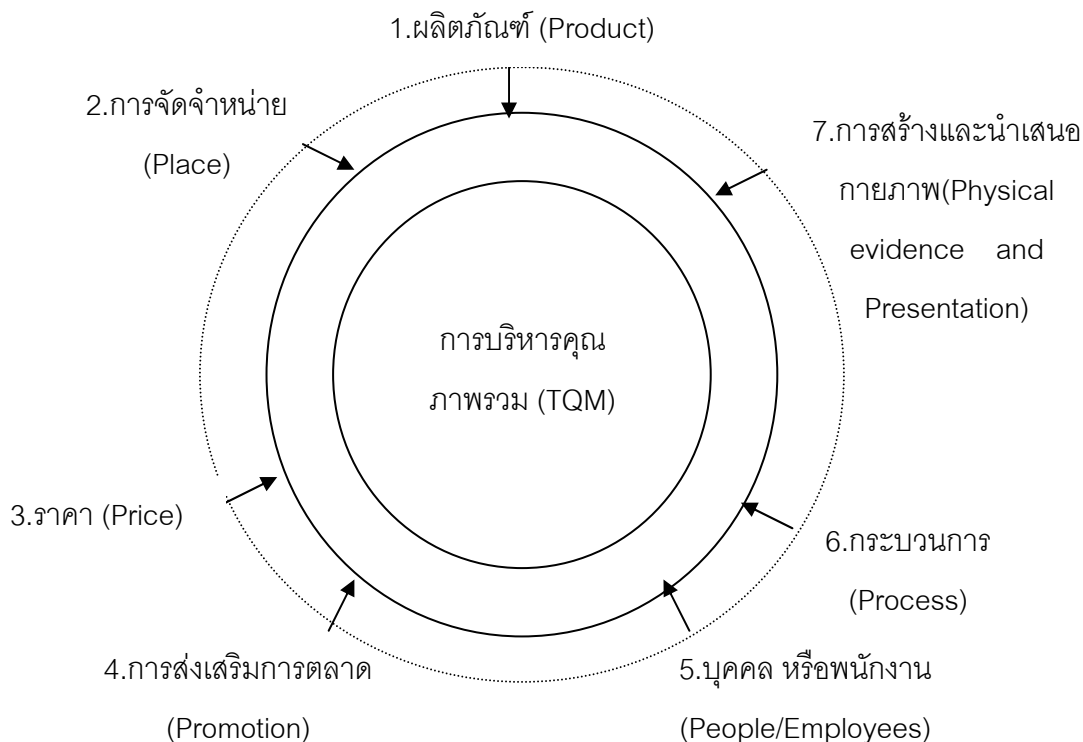
เอกสารที่เกี่ยวกับการบริหารคุณภาพรวม (ความพึงพอใจของลูกค้า 7 P'S)

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ (การบริหารการตลาดยุคใหม่. 2541 : 337) กล่าวถึงธุรกิจที่ให้บริการจะใช้ส่วนผสมทางการตลาด (Marketing Mix) หรือ 4P's เช่นเดียวกับสินค้า ซึ่งประกอบด้วย

1. ผลิตภัณฑ์ (Product)
2. ราคา (Price)
3. การจัดจำหน่าย (Place)
4. การส่งเสริมการตลาด (Promotion)และนอกจากนั้นแล้วยังต้องอาศัยเครื่องมือ

อื่นเพิ่มเติมซึ่งประกอบด้วย

5. บุคคล (People) หรือ พนักงาน (Employees)
6. มีการสร้างสิ่งให้เห็นทางกายภาพ (Physical Evidence) โดยพยายามสร้างคุณภาพโดยรวม (Total Quality Management: TQM)
7. มีกระบวนการ (Process) เพื่อส่งมอบคุณภาพในการให้บริการกับลูกค้าได้รวดเร็วและประทับใจ (Customer Satisfaction)

ภาพประกอบ 2 แสดงการใช้เครื่องมือทางการตลาดสำหรับธุรกิจบริการ
(Marketing tools for services)

ที่มา : ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ. (2541) *การบริหารการตลาดยุคใหม่* : 337

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมและแนวโน้มพฤติกรรมของผู้บริโภค

ความหมายของพฤติกรรม ได้มีผู้ให้ความหมายไว้ดังนี้

เสรี วงษ์มณฑา (2542:55) หมายถึง การกระทำหรือแนวโน้มการเกิดพฤติกรรม การซื้อ การเกิดพฤติกรรมมีจุดเริ่มต้นจากการเกิดความต้องการ (Needs) แล้วเกิดความตึงเครียด (Tension) และเกิดแรงกระตุ้น (Drive) แล้วยังได้รับอิทธิพลเพิ่มเติมจากการเรียนรู้ (Learning) และกระบวนการความเข้าใจของผู้รับข่าวสาร (Cognitive Processes)

ประชุม รอดประเสริฐ (2526:15) ได้ให้ความหมายไว้ว่า พฤติกรรม หมายถึง กิจกรรมทุกประเภทที่มนุษย์ได้กระทำ ไม่ว่าสิ่งที่จะกระทำนั้นจะสังเกตได้หรือไม่ได้ เช่น การเดิน การทำงานของกล้ามเนื้อ ความรู้สึก การคิด การพูด ความสนใจ ความชอบ เป็นต้น

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2526:15) ได้ให้ความหมายไว้ว่า พฤติกรรม หมายถึง ปฏิกริยา หรือ กิจกรรมทุกชนิดที่มนุษย์กระทำไม่ว่าสิ่งนั้นจะสังเกตเห็นได้หรือไม่ เช่น การทำงานของหัวใจ การทำงานของกล้ามเนื้อ การพูด การเดิน ความรู้สึก ความชอบ ความสนใจ เป็นต้น

อุทัย หิรัญโต (2526:21) ได้ให้ความหมายไว้ว่า พฤติกรรม หมายถึง กิริยาอาการที่แสดงออกมา ไม่ว่าจะจากภายนอกหรือภายในร่างกายก็ได้ ทุกสิ่งทุกอย่างที่กระทำหรือรู้สึก ผู้อื่นจะมองเห็นหรือไม่ก็ตาม นับได้ว่าเป็นพฤติกรรมทั้งสิ้น

ปริญ ลักษิตานนท์ (2536:27) ให้ความหมายของพฤติกรรมผู้บริโภคว่า คือการกระทำของบุคคลใดบุคคลหนึ่งซึ่งเกี่ยวข้องโดยตรงกับการจัดหาและการใช้ผลิตภัณฑ์ ทั้งนี้หมายรวมถึงกระบวนการตัดสินใจที่เกิดขึ้นก่อน และมีส่วนในการกำหนดให้มีการกระทำ

อดุลย์ จาตุรงค์กุล (2526:5) ให้คำจำกัดความของพฤติกรรมผู้บริโภคว่า เป็นปฏิกริยาของบุคคลที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการได้รับและการใช้สินค้าและบริการทางเศรษฐกิจ รวมทั้งกระบวนการต่างๆของการตัดสินใจที่เกิดขึ้นก่อน และเป็นตัวกำหนดปฏิกริยาต่างๆเหล่านี้

ธงชัย สันติวงษ์ (2540:29) ให้คำจำกัดความของพฤติกรรมของผู้บริโภคไว้ว่า การกระทำของบุคคลใดบุคคลหนึ่งซึ่งเกี่ยวข้องโดยตรงกับการจัดหาให้ได้มาและการใช้ซึ่งสินค้าและบริการ ทั้งนี้หมายรวมถึงกระบวนการตัดสินใจซึ่งมีมาอยู่ก่อนแล้ว และซึ่งมีส่วนในการกำหนดให้มีการกระทำดังกล่าว

องค์ประกอบทางด้านพฤติกรรม (Behavioral Component) คือ ความโน้มเอียงที่เกิดพฤติกรรม หรือ ความตั้งใจที่จะเกิดพฤติกรรม หรือผลของความรู้สึกที่มีต่อวัตถุ ทำให้เกิดการวางแผนว่าจะทำอะไรต่อวัตถุนั้นๆ ในแง่ของนักการตลาด องค์ประกอบนี้ก็คือ ความตั้งใจหรือความโน้มเอียงที่จะซื้อผลิตภัณฑ์นั่นเอง

ความสัมพันธ์ระหว่าง 3 องค์ประกอบ คือ ความคิด ความรู้สึกและพฤติกรรมจะเกิดขึ้นในลักษณะที่ว่า บุคคลวางแผนที่จะซื้อผลิตภัณฑ์ตราสินค้านั้นเป็นเพราะบุคคลนั้นมีความรู้สึกที่ดีต่อตราสินค้า นั้น ซึ่งความรู้สึกที่ดีเกิดขึ้นเพราะข้อมูลที่บุคคลนั้นมีต่อตราสินค้านั้น แต่แต่ละองค์ประกอบจะมีอิทธิพลซึ่งกันและกัน ถ้าองค์ประกอบหนึ่งเปลี่ยนจะก่อให้เกิดการเปลี่ยนในองค์ประกอบอื่นๆด้วย ดังนั้น นักการตลาดที่ต้องการจะมีอิทธิพลเหนือพฤติกรรมผู้บริโภค มีการใช้สิ่งเร้าอื่นๆเข้าไปในตัวผู้บริโภคเพื่อเป็นการสร้างอิทธิพลให้มีความเชื่อและความรู้สึกเกี่ยวกับสินค้าเพื่อก่อให้เกิดแนวโน้มที่จะซื้อ มา แต่อย่างไรก็ตาม อาจมีบางเวลา บางสถานการณ์ที่ความสัมพันธ์ของทั้ง 3 องค์ประกอบมิได้เกิดขึ้นในลักษณะดังข้างต้นอนที่ว่านี้เสมอไป หรือบางครั้งไม่มีความสอดคล้องกันเกิดขึ้น เนื่องจากมีตัวแปรบางตัวเข้ามา

เกี่ยวข้องที่ทำให้ความคงที่ หรือความสอดคล้องเปลี่ยนไป ทำให้ไม่เกิดขึ้นตอนที่เป็นลักษณะ จากความคิด ความรู้สึกมาจบที่พฤติกรรม เช่น ผู้บริโภคขาดความต้องการในตัวสินค้า ผู้บริโภคไม่สามารถซื้อสินค้าได้ เพราะไม่มีเวลา ไม่มีเงินมากพอ เป็นต้น ทำให้เมื่อเกิดความชอบแล้ว แต่ไม่ได้ซื้อสินค้าตราสินค้านั้น ๆ มาใช้

พฤติกรรมผู้บริโภค หมายถึง การซื้อสินค้าหรือบริการต่างๆซึ่งเกิดจากอิทธิพล ภายในตัวบุคคล ได้แก่ ความต้องการสิ่งจำเป็นในการดำรงชีวิตประจำวันและความต้องการที่เกิดจากแรงจูงใจ บุคลิกภาพส่วนตัว การรับรู้ การเรียนรู้ และทัศนคติ รวมทั้งอิทธิพลภายนอก ได้แก่ วัฒนธรรม ประเพณี ระบบเศรษฐกิจ การเมืองการปกครอง และเทคโนโลยี

พฤติกรรมผู้บริโภค (Consumer Behavior) หมายถึง พฤติกรรมซึ่งผู้บริโภคทำการ ค้นหา การซื้อ การใช้ การประเมินผล การใช้สอยผลิตภัณฑ์ และการบริการ ซึ่งคาดว่าจะตอบสนองความต้องการของเขา (Schiffman ;& Kanuk. 1994 : 5)หรือหมายถึง การศึกษา พฤติกรรม การตัดสินใจและการกระทำของผู้บริโภคที่เกี่ยวกับการซื้อและการใช้สินค้า

นักการตลาดจำเป็นต้องศึกษาและวิเคราะห์พฤติกรรมผู้บริโภคด้วยเหตุผลหลายประการกล่าวคือ

1. พฤติกรรมของผู้บริโภคมีผลต่อกลยุทธ์การตลาดของธุรกิจ และมีผลทำให้ธุรกิจ ประสบความสำเร็จ ถ้ากลยุทธ์ทางการตลาดสามารถตอบสนองความพึงพอใจของผู้บริโภคได้
2. เพื่อให้สอดคล้องกับแนวความคิดทางการตลาด(Marketing Concept) ที่ว่าการทำให้ลูกค้าพึงพอใจ

ด้วยเหตุนี้จึงต้องศึกษาพฤติกรรมผู้บริโภค เพื่อจัดสิ่งกระตุ้นหรือกลยุทธ์การตลาดเพื่อตอบสนองความพึงพอใจของผู้บริโภคได้ (ศิริวรรณ เสรีรัตน์และคณะ.2541:124)

การวิเคราะห์พฤติกรรมผู้บริโภค (Analyzing consumer behavior) เป็นการค้นหา หรือวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรม การซื้อและการใช้ของผู้บริโภคเพื่อทราบถึงลักษณะความต้องการ และพฤติกรรม การซื้อและการใช้ของผู้บริโภค คำตอบที่ได้จะช่วยให้นักการตลาดสามารถจัด กลยุทธ์การตลาด (Marketing Strategies) ที่สามารถสนองความพึงพอใจของผู้บริโภคได้ เหมาะสม คำถามที่ใช้เพื่อค้นหาลักษณะพฤติกรรมผู้บริโภค คือ 6Ws และ 1H เพื่อค้นหา คำตอบ 7 ประการ หรือ 7Os

แบบจำลองพฤติกรรมผู้บริโภค (Consumer Behavior Model) เป็นการศึกษาถึง มูลเหตุจูงใจที่ทำให้เกิดการตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์ โดยมีจุดเริ่มต้นจากการเกิดสิ่งกระตุ้น (Stimulus) ที่ทำให้เกิดความต้องการ สิ่งกระตุ้นผ่านเข้ามาในความรู้สึกนึกคิดของผู้ซื้อ

(Buyer's Black Box) ซึ่งเปรียบเสมือนกล่องดำ ซึ่งผู้ผลิตหรือผู้ขายไม่สามารถคาดคะเนได้ ความรู้สึกนึกคิดของผู้ซื้อจะได้รับอิทธิพลจากลักษณะต่างๆของผู้ซื้อ และจะมีการตอบสนองของผู้ซื้อ (Buyer's Response) หรือการตัดสินใจของผู้ซื้อ (Buyer's Purchase Decision) ดังภาพที่ 1 จุดเริ่มต้นของแบบจำลองนี้อยู่ที่ มีสิ่งมากระตุ้น (Stimulus) ให้เกิดความต้องการก่อน และทำให้เกิดการตอบสนอง (Response) ดังนั้นแบบจำลองจึงอาจเรียกว่า ทฤษฎี เอส-อาร์ (S-R Theory)

สิ่งกระตุ้น (Stimulus) สิ่งกระตุ้นอาจเกิดขึ้นเองจากภายในร่างกาย (Inside stimulus) และสิ่งกระตุ้นจากภายนอก (Outside stimulus) นักการตลาดจะต้องสนใจและจัดการกับสิ่งกระตุ้นภายนอก เพื่อให้ผู้บริโภคเกิดความต้องการผลิตภัณฑ์ สิ่งกระตุ้นถือว่าเป็นเหตุจูงใจในการตัดสินใจซื้อสินค้า ซึ่งอาจใช้เหตุจูงใจให้ซื้อด้านเหตุผล และเหตุจูงใจซื้อด้านจิตวิทยาก็ได้ สิ่งกระตุ้นภายนอกประกอบด้วย 2 ส่วนคือ

1. สิ่งกระตุ้นทางการตลาด (Marketing Stimulus) เป็นสิ่งกระตุ้นที่นักการตลาดสามารถควบคุมและต้องจัดให้มีขึ้น ซึ่งเป็นสิ่งกระตุ้นเกี่ยวข้องกับส่วนประสมทางการตลาด (Marketing Mix) ซึ่งประกอบด้วย

1.1 สิ่งกระตุ้นด้านผลิตภัณฑ์ (Product) เช่น การออกแบบผลิตภัณฑ์ให้สวยงาม เพื่อกระตุ้นความต้องการ

1.2 สิ่งกระตุ้นด้านราคา (Price) เช่น การกำหนดราคาสินค้าให้เหมาะสมกับผลิตภัณฑ์โดยพิจารณาจากลูกค้าเป้าหมาย

1.3 สิ่งกระตุ้นด้านการจัดช่องทางการจัดจำหน่าย (Place) เช่น จัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ให้ทั่วถึงเพื่อให้ความสะดวกแก่ผู้บริโภค ถือว่าเป็นการกระตุ้นความต้องการซื้ออย่างหนึ่ง

1.4 สิ่งกระตุ้นด้านการส่งเสริมการตลาด (Promotion) เช่น การโฆษณา สัมภาษณ์การใช้ความพยายามของพนักงานขาย การลด แลก แจก แถม การสร้างความสัมพันธ์อันดีกับบุคคลทั่วไปเหล่านี้ ถือว่าเป็นสิ่งกระตุ้นความต้องการซื้อ

2. สิ่งกระตุ้นอื่นๆ (Other Stimulus) เป็นสิ่งกระตุ้นความต้องการผู้บริโภคที่อยู่ภายนอกองค์กร ซึ่งบริษัทไม่สามารถควบคุมได้ สิ่งกระตุ้นเหล่านี้ได้แก่

1.1 สิ่งกระตุ้นทางเศรษฐกิจ (Economic) เช่น ภาวะเศรษฐกิจ รายได้ของผู้บริโภคเหล่านี้มีอิทธิพลต่อความต้องการของบุคคล

1.2 สิ่งกระตุ้นทางเทคโนโลยี (Technology) เช่น เทคโนโลยีใหม่ด้านฝากถอนเงินอัตโนมัติ สามารถกระตุ้นความต้องการให้มาใช้บริการของธนาคารมากขึ้น

1.3 สิ่งกระตุ้นทางกฎหมายและการเมือง (Law and Political) เช่น กฎหมายเพิ่มลดภาษีสินค้าใดสินค้านั้น จะมีอิทธิพลต่อการเพิ่มหรือลดความต้องการของผู้ซื้อ

1.4 สิ่งกระตุ้นทางวัฒนธรรม (Culture) เช่น ขนบธรรมเนียมประเพณีไทยในเทศกาลต่างๆจะมีผลกระตุ้นให้ผู้บริโภคเกิดความต้องการซื้อสินค้าในเทศกาลนั้นๆ

กล่องดำหรือความรู้สึกนึกคิดของผู้ซื้อ (Buyer's Black Box) ความรู้สึกนึกคิดของผู้ซื้อเปรียบเสมือนกล่องดำ ซึ่งผู้ผลิตหรือผู้ขายไม่สามารถทราบได้จึงต้องพยายามค้นหาว่าความรู้สึกนึกคิดของผู้ซื้อให้ได้ ความรู้สึกนึกคิดของผู้ซื้อได้รับอิทธิพลจากลักษณะของผู้ซื้อและกระบวนการตัดสินใจของผู้ซื้อ

1. ลักษณะของผู้ซื้อ (Buyer Characteristic) ลักษณะของผู้ซื้อได้รับมาจากปัจจัยต่างๆ คือ ปัจจัยด้านวัฒนธรรม ปัจจัยด้านสังคม ปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยด้านจิตวิทยา

2. กระบวนการตัดสินใจซื้อของผู้ซื้อ (Buyer Decision Process) ประกอบด้วย การรับรู้ความต้องการ การค้นหาข้อมูล การประเมินผลทางเลือก การตัดสินใจซื้อ และพฤติกรรมภายหลังการซื้อ

ภาพประกอบ 3 กระบวนการตัดสินใจซื้อของผู้ซื้อ

ที่มา : ศิริวรรณ เสรีรัตน์.(2534 : 69-73)

2.1 การรับรู้ปัญหา (Problem Recognition) การที่ผู้บริโภครู้จักปัญหา ซึ่งทำให้ผู้บริโภคทราบความจำเป็นและความต้องการในสินค้า งานของนักการตลาดในขั้นนี้ก็คือ จัด

สิ่งที่เป็นความต้องการด้านผลิตภัณฑ์ ราคา ช่องทางการจำหน่าย หรือการส่งเสริมการตลาด เพื่อให้ผู้บริโภคได้ตามความต้องการในสินค้า

2.2 การค้นหาข้อมูล (Information Search) เมื่อผู้บริโภครับรู้ปัญหานั้นคือ เกิดความต้องการในขั้นที่ 1 แล้วก็จะค้นหาข้อมูลจากแหล่งข้อมูลต่างๆ (1) แหล่งบุคคลได้แก่ ครอบครัว เพื่อน แหล่งการค้าได้แก่ สื่อโฆษณา พนักงานขาย งานของนักการตลาดที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการในการพยายามจัดข้อมูลข่าวสารให้ผ่านแหล่งการค้าและแหล่งบุคคลให้มีประสิทธิภาพและทั่วถึง

2.3 การประเมินผลทางเลือก (Evaluation of Alternatives) การพิจารณาผลิตภัณฑ์ต่างๆ จากข้อมูลที่รวบรวมได้ในขั้นที่ 2 หลักเกณฑ์การพิจารณาคือ (1) คุณสมบัติของผลิตภัณฑ์เช่น รูปร่าง รูปทรง (2) การให้น้ำหนักความสำคัญสำหรับคุณสมบัติผลิตภัณฑ์เช่น ราคาเหมาะสม คุณภาพสูง (3) ความเชื่อถือเกี่ยวกับตราสินค้า หรือภาพพจน์ ซึ่งความเชื่อนี้จะมีอิทธิพลต่อการประเมินทางเลือกในการตัดสินใจ (4) เปรียบเทียบระหว่างยี่ห้อต่างๆ งานของนักการตลาด ที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการขั้นนี้ คือ การจัดส่วนประสมการตลาดด้านต่าง ๆ ให้เหมาะสม

2.4 การตัดสินใจซื้อ (Post-Purchase Behavior) การตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์ที่หือใด เนื่องจากมีการประเมินผลทางเลือกต่าง ๆ มาแล้ว ผู้บริโภคจะตัดสินใจเลือกซื้อผลิตภัณฑ์ที่เขาชอบมากที่สุดและปฏิเสธที่จะซื้อสินค้าที่ตนเองไม่มีความพอใจที่จะซื้อ

2.5 พฤติกรรมภายหลังการซื้อ (Post – Purchase Behavior) เป็นความรู้สึกพอใจหรือไม่พอใจหลังจากการมีการซื้อผลิตภัณฑ์ไปใช้แล้ว ความรู้สึกนี้ขึ้นอยู่กับคุณสมบัติของผลิตภัณฑ์และความคาดหวังของผู้บริโภค ถ้าผลิตภัณฑ์มีคุณสมบัติตรงตามที่คาดหวังก็จะเกิดผลในทางบวก คือผู้บริโภคความพึงพอใจและมีแนวโน้มที่จะซื้อซ้ำ แต่ถ้าผลิตภัณฑ์มีคุณสมบัติไม่ตรงตามความต้องการหรือต่ำกว่าที่คาดหวังย่อมเกิดผลในทางลบ นั่นคือผู้บริโภคไม่พอใจและมีแนวโน้มที่จะไม่ซื้อซ้ำค่อนข้างสูง

การตอบสนองของผู้ซื้อ (Buyer's Response) การตัดสินใจซื้อของผู้บริโภคหรือผู้ซื้อหมายถึง พฤติกรรมที่มีการแสดงออกมาของผู้ซื้อภายหลังจากมีสิ่งมากระตุ้น ซึ่งก็คือผู้บริโภคจะมีการตัดสินใจในประเด็นต่างๆดังนี้

1. การเลือกผลิตภัณฑ์ (Product Choice) คือ การที่ผู้บริโภคจะตัดสินใจเลือกซื้อประเภทของผลิตภัณฑ์หนึ่งๆ

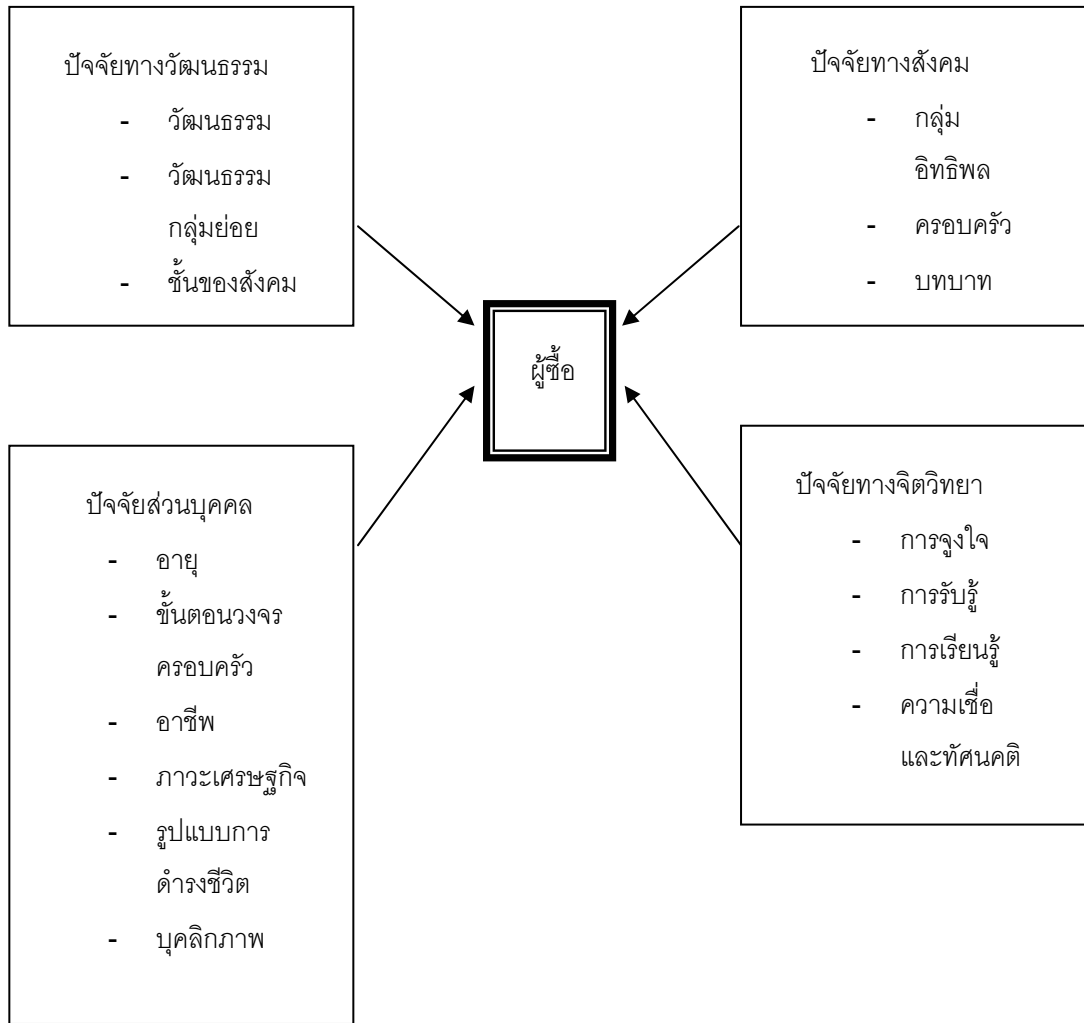
2. การเลือกตราสินค้า (Brand Choice) คือ การที่ผู้บริโภคจะตัดสินใจเลือกซื้อตราสินค้าของผลิตภัณฑ์ประเภทหนึ่งๆ

3. การเลือกผู้ขาย (Dealer Choice) คือ การที่ผู้บริโภคจะตัดสินใจเลือกผู้ขายเพื่อซื้อสินค้าหนึ่งๆ ซึ่งผู้บริโภคมักคำนึงถึงสถานที่ขาย การบริการ

4. การเลือกเวลาในการซื้อ (Purchase Timing) คือ การที่ผู้บริโภคจะตัดสินใจเลือกเวลาและระยะเวลาเพื่อซื้อสินค้าหนึ่งๆ

5. การเลือกปริมาณการซื้อ (Purchase Amount) คือ การที่ผู้บริโภคจะตัดสินใจเลือกปริมาณสินค้าที่ต้องการซื้อในครั้งหนึ่งๆ

การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการซื้อของผู้บริโภค เพื่อทราบถึงลักษณะความต้องการของผู้บริโภคทางด้านต่างๆ เพื่อจัดสิ่งกระตุ้นทางการตลาดให้เหมาะสม งานของนักการตลาดก็คือ ค้นหาว่าลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของผู้ซื้อได้รับอิทธิพลจากอะไรบ้าง การศึกษาถึงลักษณะของผู้ซื้อที่เป็นเป้าหมายจะมีประโยชน์ คือ ทราบความต้องการและลักษณะของลูกค้า เพื่อจัดส่วนประสมทางการตลาดให้ตอบสนองความต้องการของผู้ซื้อได้ถูกต้อง (ศิริวรรณ เสรีรัตน์.2541:130-137) ซึ่งให้เห็นถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของผู้บริโภค ดังนี้

ภาพประกอบ 4 ปัจจัยของผู้ซื้อที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมผู้บริโภค

ที่มา : ศิริวรรณ เสรีรัตน์. (2534 : 69-73)

1. ปัจจัยด้านวัฒนธรรม (Culture Factors) เป็นสัญลักษณ์และสิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้น โดยเป็นที่ยอมรับจากรุ่นหนึ่งไปสู่อีกรุ่นหนึ่งโดยเป็นตัวกำหนดและควบคุมพฤติกรรมของมนุษย์ในสังคมหนึ่ง ค่านิยมในการกำหนดลักษณะของสังคมและกำหนดความแตกต่างของสังคมหนึ่งจากสังคมอื่นๆ วัฒนธรรมทางด้านความต้องการและพฤติกรรมของบุคคล วัฒนธรรมแบ่งออกเป็นวัฒนธรรมพื้นฐาน วัฒนธรรมกลุ่มย่อย และชั้นของสังคม โดยมีรายละเอียดดังนี้

1.1 วัฒนธรรมพื้นฐาน (Culture) เป็นลักษณะพื้นฐานของบุคคลในสังคมเป็นตัวกำหนดปัจจัยทางด้านความต้องการและพฤติกรรมของบุคคลเพราะถูกหล่อหลอมมาตั้งแต่เด็ก จึงเป็นสิ่งกำหนดความต้องการซื้อและพฤติกรรมการซื้อของบุคคล

1.2 วัฒนธรรมกลุ่มย่อย (Subculture) หมายถึง วัฒนธรรมของแต่ละกลุ่มที่มีลักษณะเฉพาะที่มีอยู่ในสังคมขนาดใหญ่และสลับซับซ้อน วัฒนธรรมย่อยเกิดจากพื้นฐานทางภูมิศาสตร์และลักษณะพื้นฐานของมนุษย์ ลักษณะวัฒนธรรมย่อยประกอบด้วย กลุ่มเชื้อชาติ กลุ่มศาสนา กลุ่มสีผิว พื้นที่ทางภูมิศาสตร์ กลุ่มอาชีพ กลุ่มย่อยด้านอายุ และกลุ่มย่อยด้านเพศ

1.3 ชั้นของสังคม (Social Class) หมายถึง การแบ่งสมาชิกในสังคมออกเป็นระดับฐานะที่แตกต่างกัน โดยที่สมาชิกในแต่ละชั้นสังคมจะมีสถานะเดียวกัน และสมาชิกในชั้นสังคมที่แตกต่างกันจะมีลักษณะที่แตกต่างกัน การแบ่งชั้นทางสังคมโดยทั่วไปแล้วถือเกณฑ์รายได้ ทรัพย์สิน หรืออาชีพ แต่ละชั้นสังคมจะมีบทบาทและหน้าที่ที่แตกต่างกัน ซึ่งแต่ละชั้นของสังคมจะมีความนิยมและพฤติกรรมกรรการบริโภคเฉพาะอย่างลักษณะที่สำคัญของชั้นสังคมมีดังนี้ (1) บุคคลภายในชั้นสังคมเดียวกันมีแนวโน้มจะประพฤติเหมือนกันและบริโภคคล้ายคลึงกัน (2) บุคคลจะถูกจัดลำดับสูงหรือต่ำตามตำแหน่งที่ยอมรับในสังคมนั้น (3) ชั้นของสังคมจะแบ่งตามอาชีพ รายได้ ฐานะ ตระกูล ตำแหน่งหน้าที่หรือบุคลิกลักษณะ (4) ชั้นสังคมเป็นลำดับขั้นที่ต่อเนื่องกันและบุคคลสามารถเปลี่ยนชั้นของสังคมให้สูงขึ้นหรือต่ำลงได้

2. ปัจจัยทางสังคม (Social Factors) เป็นปัจจัยภายนอกและเป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องในชีวิตประจำวันและมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมกรรการซื้อ ลักษณะทางสังคมประกอบด้วยกลุ่มอ้างอิง ครอบครัว บทบาท และสถานะของผู้ซื้อ

2.1 กลุ่มอ้างอิง (Reference Group) เป็นกลุ่มที่ผู้บริโภคจะเข้าไปมีส่วนร่วมหรือเข้าไปเกี่ยวข้องด้วย กลุ่มนี้จะมีอิทธิพลต่อทัศนคติ ความคิดเห็น และค่านิยมของบุคคล กลุ่มอ้างอิงแบ่งเป็น 2 ระดับคือ

2.1.1 กลุ่มปฐมภูมิ (Primary Groups) ได้แก่ครอบครัว เพื่อนสนิท และเพื่อนบ้าน

2.1.2 กลุ่มทุติยภูมิ (Secondary Groups) ได้แก่ กลุ่มบุคคลชั้นนำในสังคม เพื่อนต่างอาชีพ และบุคคลต่างๆ ในสังคมกลุ่มอ้างอิงจะมีอิทธิพลต่อบุคคลในกลุ่มทางด้านการเลือกพฤติกรรมและการดำรงชีวิต รวมทั้งทัศนคติและแนวความคิดของบุคคลเนื่องจากบุคคลต้องการให้เป็นที่ยอมรับของกลุ่ม จึงต้องปฏิบัติตามและยอมรับความคิดเห็นต่างจากกลุ่มอิทธิพล นักการตลาดควรทราบว่ากลุ่มอ้างอิงที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้บริโภคอย่างไร

2.2 ครอบครัว (Family) บุคคลในครอบครัวถือว่ามีอิทธิพลมากที่สุดต่อทัศนคติ ความคิดเห็นและค่านิยมของบุคคล สิ่งเหล่านี้มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการซื้อของครอบครัว

2.3 บทบาทและสถานภาพ (Role and Status) บุคคลจะเกี่ยวข้องกับหลายกลุ่ม เช่น ครอบครัว กลุ่มอ้างอิง องค์กร และสถาบันต่างๆ โดยที่บุคคลจะมีบทบาทและสถานะที่แตกต่างกันในแต่ละกลุ่ม

3. ปัจจัยส่วนบุคคล (Personal Factors) การตัดสินใจของผู้ซื้อได้รับอิทธิพลจากส่วน ลักษณะบุคคลต่างๆ ได้แก่ อายุ ขั้นตอนวัฏจักรชีวิตครอบครัว อาชีพ โอกาสทางเศรษฐกิจ การศึกษา รูปแบบการดำรงชีวิต บุคลิกภาพและแนวความคิดส่วนบุคคล ดังนี้

3.1 อายุ (Age) อายุที่แตกต่างกันจะมีความต้องการผลิตภัณฑ์ที่แตกต่างกัน

3.2 ขั้นตอนวัฏจักรชีวิตครอบครัว (Family Life Cycle State) เป็นขั้นตอนการ ดำรงชีวิตของบุคคลในลักษณะของการมีครอบครัว การดำรงชีวิตในแต่ละขั้นตอนเป็นสิ่งที่ มีอิทธิพลต่อความต้องการทัศนคติและค่านิยมของบุคคลทำให้เกิดความต้องการในผลิตภัณฑ์ และพฤติกรรมการซื้อที่แตกต่างกัน

3.3 อาชีพ (Occupation) อาชีพของแต่ละบุคคลจะนำไปสู่ความจำเป็นและความ ต้องการสินค้าและบริการที่แตกต่างกัน

3.4 โอกาสทางเศรษฐกิจ (Economic Circumstance) ได้แก่ รายได้ซึ่งจะเป็นตัว วัดกำลังซื้อของผู้บริโภค

3.5 การศึกษา (Education) ผู้ที่มีการศึกษาสูงมีแนวโน้มจะบริโภคผลิตภัณฑ์ที่มี คุณภาพดีมากกว่าผู้มีการศึกษาต่ำ

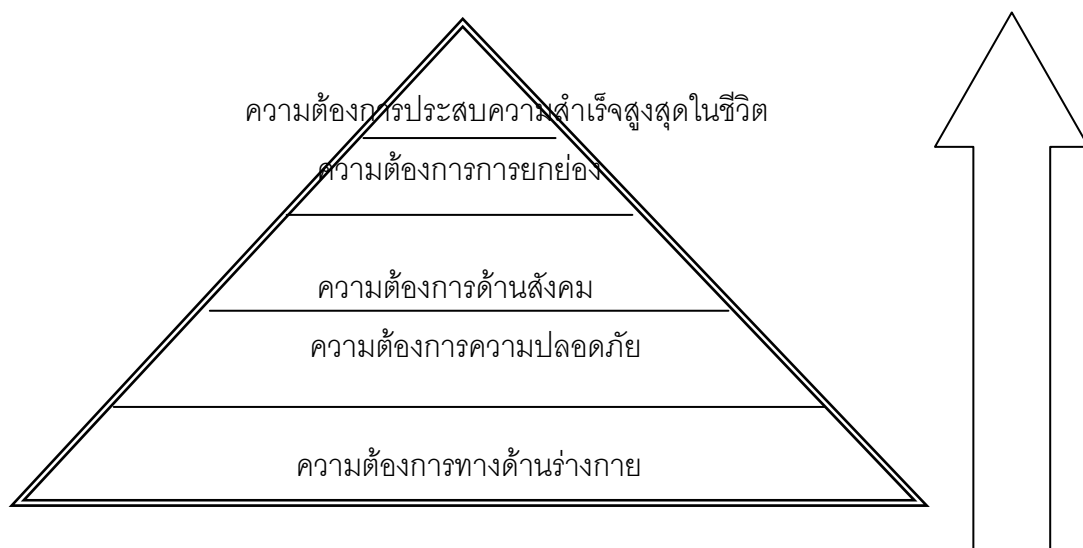
3.6 รูปแบบการดำรงชีวิต (Life Style) รูปแบบของการดำรงชีวิตในโลกโดย แสดงออกในรูปของ (1)กิจกรรม (Activities) (2)ความสนใจ (Interests) (3)ความคิดเห็น (Opinions) รูปแบบการดำรงชีวิตขึ้นกับวัฒนธรรม ชั้นของสังคมและกลุ่มอาชีพของบุคคล นักการตลาดเชื่อว่าการเลือกผลิตภัณฑ์ของบุคคลขึ้นอยู่กับค่านิยมและรูปแบบการดำรงชีวิต

4. ปัจจัยทางจิตวิทยา (Psychological Factors) การเลือกซื้อของบุคคลได้รับ อิทธิพลจากปัจจัยด้านจิตวิทยาซึ่งถือว่าเป็นปัจจัยภายในตัวผู้บริโภคที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรม การซื้อและการใช้สินค้า คือ

4.1 การจูงใจ (Motivation) หมายถึง พลังสิ่งทีกระตุ้นที่อยู่ภายในตัวบุคคลซึ่ง กระตุ้นให้บุคคลปฏิบัติ การจูงใจเกิดภายในตัวบุคคลแต่อาจจะถูกกระทบจากปัจจัยภายนอก

เช่น วัฒนธรรม ชั้นทางสังคม หรือสิ่งกระตุ้นที่นักการตลาดใช้เครื่องมือการตลาดเพื่อกระตุ้นให้เกิดความต้องการ

พฤติกรรมมนุษย์เกิดขึ้นต้องมีแรงจูงใจ(Motive)ซึ่งหมายถึงความต้องการที่ได้รับการกระตุ้นจากภายในตัวบุคคลที่ต้องการแสวงหาความพอใจด้วยพฤติกรรมที่มีเป้าหมาย (Station and Futrell,1987:649) นักการตลาดต้องศึกษาถึงแรงจูงใจที่เกิดขึ้นภายในตัวมนุษย์ ซึ่งถือว่าเป็นความต้องการของมนุษย์อันประกอบด้วย ความต้องการด้านร่างกาย และความต้องการด้านจิตวิทยาต่างๆ ความต้องการเหล่านี้ทำให้เกิดแรงจูงใจที่จะหาสินค้ามาบำบัดความต้องการของตน นักจิตวิทยาได้เสนอทฤษฎีการจูงใจของมนุษย์ นั่นคือ “ทฤษฎีการจูงใจของมาสโลว์” ซึ่งได้จัดประเภทความต้องการตามลำดับ 5 ระดับ จากต่ำไปสูงดังนี้

ภาพประกอบ 5 ทฤษฎีการจูงใจของมาสโลว์

ที่มา Kotler.(1997 : 185)

4.2. การรับรู้ (Perception) เป็นกระบวนการซึ่งแต่ละบุคคลได้รับการเลือกสรร จัดระเบียบ และตีความหมายข้อมูลเพื่อที่จะสร้างภาพที่มีความหมาย หรือหมายถึง กระบวนการของความเข้าใจ การเปิดรับ ของบุคคลที่มีต่อโลกที่เขาอาศัยอยู่ จากความหมายนี้ จะเห็นว่าการรับรู้เป็นกระบวนการของแต่ละบุคคลซึ่งขึ้นอยู่กับปัจจัยภายใน เช่นความเชื่อ ประสบการณ์ความต้องการและอารมณ์ และยังขึ้นกับลักษณะปัจจัยภายนอก คือ สิ่งกระตุ้น

การรับรู้ จะแสดงถึงความรู้สึกจากประสาทสัมผัสทั้ง 5 ได้แก่ การได้เห็น การได้กลิ่น การได้ยัคน การได้รสชาติและได้รู้สึก

4.3. การเรียนรู้ (Learning) หมายถึง การเปลี่ยนแปลงในพฤติกรรมและ(หรือ)ความโน้มเอียงของพฤติกรรมจากประสบการณ์ที่ผ่านมา การเรียนรู้ของบุคคลเกิดขึ้นเมื่อบุคคลได้รับสิ่งกระตุ้นที่ผ่านเข้ามาในความรู้สึกนึกคิดและเกิดการตอบสนองซึ่งก็คือทฤษฎีตัวกระตุ้นปฏิกิริยาตอบสนอง (Stimulus Response Theory) นั่นเอง

4.4. ความเชื่อถือ (Belief) เป็นความคิดที่บุคคลยึดถือเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งซึ่งเป็นผลมาจากประสบการณ์ในอดีต

4.5. ทศนคติ (Attitude) หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรืออาจหมายถึงความโน้มเอียงที่เกิดจากการเรียนรู้ในการตอบสนองต่อสิ่งกระตุ้นไปในทิศทางที่สม่ำเสมอ ทศนคติเป็นสิ่งที่มอิทธิพลต่อความเชื่อ ในขณะที่เดียวกันความเชื่อก็มีอิทธิพลต่อทศนคติ

4.6. บุคลิกภาพ (Personality) และทฤษฎีฟรอยด์ (Freud Theory) เป็นรูปแบบลักษณะของบุคคลที่จะเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมการตอบสนองหรืออาจหมายถึง ลักษณะด้านจิตวิทยาที่มีลักษณะแตกต่างของบุคคลซึ่งนำไปสู่การตอบสนองที่สม่ำเสมอและมีปฏิกิริยาต่อสิ่งกระตุ้น ฟรอยด์ได้พิจารณาบุคลิกภาพของบุคคลซึ่งมีการพัฒนาโดยพยายามที่จะสนองตอบความต้องการของเขาให้บรรลุผลสำเร็จโดยกำหนดเป็นทฤษฎีฟรอยด์ (Freud Theory) ฟรอยด์พบว่าบุคคลไม่รู้ถึงถึงสิ่งกระตุ้นพฤติกรรมที่แท้จริงเพราะสิ่งกระตุ้นได้กำหนดรูปร่างตั้งแต่ตอนเป็นเด็กผ่านกระบวนการทางสังคม ฟรอยด์พบว่าบุคลิกภาพและพฤติกรรมของมนุษย์ถูกควบคุมโดยความนึกคิดพื้นฐาน 3 ระดับ คือ

1. Id เป็นส่วนที่แสดงพฤติกรรมออกมาตามความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ตามความต้องการที่แท้จริง โดยมิได้มีการขัดเกลาให้พฤติกรรมนั้นเหมาะสมกับค่านิยมของสังคม

2. Ego เป็นส่วนที่แสดงพฤติกรรมออกมาให้เหมาะสมกับกาลเทศะ เหตุผลหรือเหตุการณ์ที่เป็นจริงในสังคม

3. Superego เป็นส่วนหนึ่งที่แสดงพฤติกรรมออกมาตามค่านิยมของสังคม สังคมใดกล่าวว่สิ่งใดเป็นสิ่งที่สมควรยึดถือและประพฤติปฏิบัติส่วนของซูเปอร์อีโก้ก็จะรับไว้และปฏิบัติตาม

4.7. แนวคิดของตนเอง (Self Concept) หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดที่บุคคลมีต่อตนเองหรือความคิดที่บุคคลิกว่าบุคคลอื่นมีความคิดเห็นต่อตนอย่างไร

ความเป็นมาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (MBA) คืออะไร

หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (MBA) หรือปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (บธ.ม. : Master of Business Administration) ถือได้ว่าเป็นหลักสูตรปริญญาโทที่มีผู้กล่าวถึง และมีผู้สนใจใคร่เรียนมากที่สุดหลักสูตรหนึ่งของโลก ในฐานะที่เป็นหลักสูตรสายวิชาชีพชั้นสูงเพื่อเตรียมความพร้อมให้แก่บุคลากรให้สอดคล้องกับตำแหน่งการบริหารในอนาคต ซึ่งหลักสูตรดังกล่าวถูกจัดให้มีขึ้นในแทบทุกหนแห่งของโลกภายใต้ความเชื่อถือที่ว่าหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต(MBA)เป็นหลักสูตรที่ตรงกับความต้องการของระบบธุรกิจที่ต้องบ่มเพาะบุคลากรในตำแหน่งบริหารโดยไม่จำกัดว่าอุตสาหกรรมเหล่านั้นเป็นอย่างไรหรืออยู่ในภาคธุรกิจประเภทใด อีกทั้งยังไม่จำกัดว่าบริบทของเศรษฐกิจจะเป็นเช่นใด

อย่างไรก็ดี การใช้ชื่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต(MBA)ดูจะเป็นกรรให้คำจำกัดความที่ไม่ค่อยเหมาะสมนักเพราะแม้ว่าจะเป็นหลักสูตรที่เน้นการบริหารจัดการในภาคธุรกิจเป็นหลักแต่คุณค่าที่มีต่อการบริหารจัดการในภาครัฐก็ดูจะมีอยู่ในระดับที่ไม่ยิ่งหย่อนไปกว่ากันมากนัก ทั้งนี้ ปริญญาที่มีชื่อว่าMBAเริ่มใช้กันอย่างแพร่หลายในสหรัฐอเมริกา ซึ่งถือเป็นประเทศแรกที่พัฒนาหลักสูตรดังกล่าวขึ้นมานับตั้งแต่ช่วงต้นของคริสต์ศตวรรษที่ 20 ขณะที่ในหลายประเทศ เช่น อังกฤษ และประเทศในภาคพื้นยุโรป หลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาชั้นเกินกว่าปริญญาตรี (Post Graduate Degree Level) ในด้านการบริหารเพิ่งจะเริ่มพัฒนาในช่วงต้นของศตวรรษที่ 1960 เท่านั้น โดยปริญญาดังกล่าวก็มีได้มีชื่อเรียกว่า MBA แต่อย่างไรก็ตามแต่สถาบันการศึกษาเหล่านั้นยังนิยมที่จะประสาทปริญญาโทด้านการบริหารไว้ภายใต้ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (MSc : Master of Science)หรือปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (MA: Master of Art) มากกว่า

ทั้งนี้ นับตั้งแต่ช่วงทศวรรษที่ 1980 เป็นต้นมามหาวิทยาลัยที่เปิดสอนหลักสูตรปริญญาโทด้านการบริหารได้ให้การยอมรับและปรับเปลี่ยนที่จะเรียกปริญญาโทด้านการบริหารของสถาบันเป็น MBA มากขึ้น กระนั้นก็ดี ยังมีหลักสูตรที่มีเนื้อหาใกล้เคียงกันบางหลักสูตรพึงใจที่จะประสาทปริญญาบัตรภายใต้ชื่อเรียกอื่น ๆ เช่น MBL(Master of Business Leadership) ซึ่งแพร่หลายมากในแอฟริกาใต้ MBS (Master of Business Studies) รวมทั้งMsc และ MA ที่มีวงเล็บวิชาเอกพ่วงท้ายเพื่อให้เห็นถึงความชำนาญการพิเศษแต่ละด้านหรือแยกให้เห็นอย่างชัดเจน เช่น ปริญญาโทด้านการเงิน(Master of Finance)ซึ่ง

ทั้งหมดก็เพียงเพื่อให้เกิดความแตกต่างหลากหลาย และบ่งชี้ถึงความแตกต่างเมื่อเปรียบเทียบกับหลักสูตรของสถาบันอื่น ๆ

หลังจากที่ MBA ได้รับการพัฒนาขึ้นมาครั้งแรกในสหรัฐอเมริกา เมื่อช่วงต้นของศตวรรษที่ 20 แล้วหลักสูตรดังกล่าวก็อยู่ในภาวะที่พัฒนาและเปลี่ยนแปลงมาอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อหลักสูตร MBA ขยายบทบาทและเป็นที่ยอมรับอย่างกว้างขวางในแทบทุกภูมิภาคของโลก ในระยะเริ่มแรกหลักสูตร MBA จะเป็นการเรียนการสอนแบบเต็มเวลา โดยมีระยะเวลาตลอดหลักสูตรประมาณ 2 ปีภายใต้ความเชื่อที่ว่าระยะเวลาดังกล่าวเหมาะสมที่สุดสำหรับการเรียนรู้เรื่องราวต่าง ๆ เกี่ยวกับการบริหารแต่ความคิดดังกล่าวก็มีผู้โต้แย้งว่าระยะเวลา 2 ปีเนิ่นนานเกินความจำเป็นเพราะผู้ที่เข้ามาเล่าเรียนในหลักสูตร MBA ส่วนใหญ่เป็นผู้มีตำแหน่งด้านการบริหารหรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารมาแล้วทั้งสิ้น อีกทั้งการศึกษาในระดับปริญญาตรีก็มีการสอนเรื่องราวบางส่วนที่เกี่ยวกับการบริหารไว้แล้วทำให้สถาบันการศึกษาในหลายประเทศปรับหลักสูตร MBA ให้มีช่วงเวลาที่สั้นลงเหลือเพียง 1 ปี ถือเป็นหลักสูตรมาตรฐานแต่หลักสูตร 2 ปีก็ยังมีการเรียนการสอนอยู่สำหรับนักศึกษาบางประเภทที่อาจไม่มีพื้นฐานความรู้เกี่ยวกับระบบธุรกิจและการบริหารจัดการมาก่อน สำหรับในประเทศไทย หลักสูตรที่เรียกว่า MBAnั้นแต่เดิมแฝงอยู่ในคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี ในฐานะที่เป็นสาขาวิชาแขนงหนึ่งของคณะภายใต้ปริญญาที่เรียกว่า พศ.ม. (พาณิชยศาสตร์มหาบัณฑิต)กระทั่งในปี พ.ศ.2509 สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (NIDA) ได้เปิดสอนหลักสูตรปริญญาโทด้านการบริหารธุรกิจ ซึ่งนับเป็นสถาบันแห่งแรกในประเทศไทยที่เปิดสอนหลักสูตรดังกล่าวก่อนที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์และจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยรวมทั้งมหาวิทยาลัยอื่น ๆ ในประเทศไทยจะเปิดสอนหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตอย่างเป็นทางการ ในเวลาต่อมาความนิยมในหลักสูตร MBA ซึ่งเริ่มมีมากขึ้นเป็นลำดับ โดยเฉพาะในช่วง 10-15 ปีที่ผ่านมา ส่วนหนึ่งเป็นเพราะความสามารถทางเทคนิคหรือความรู้ความเชี่ยวชาญในสาขาวิชาชีพเฉพาะทางที่ส่งให้บุคคลได้รับตำแหน่งหรือความก้าวหน้าในอาชีพการงาน ในอดีตนั้นมีความสำคัญลดลง ขณะที่ความรู้ในการจัดระบบงานให้องค์กรสามารถตัดสินใจได้อย่างถูกต้องมีความสำคัญมากขึ้น พฤติกรรมขององค์กรที่เปลี่ยนไปประกอบกับสภาพทางเศรษฐกิจ การเมือง การแข่งขัน ที่มีความสลับซับซ้อนเพิ่มขึ้นทำให้องค์กรต่าง ๆ พยายามคัดสรรบุคคลากรที่มีทักษะในการจัดการเข้าสู่องค์กรมากขึ้น ซึ่งทำให้ผู้คนจำนวนมากหันมาให้ความสนใจในหลักสูตร MBA ด้วยหวังว่าจะทำให้มีโอกาสในอาชีพการงานเพิ่มขึ้น

หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (MBA) ที่มีเปิดสอนในประเทศไทยนั้น แม้ว่าจะมีให้เลือกหลายสถาบันและมีการสอนทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ แต่เนื้อหาของหลักสูตรส่วนใหญ่จะไม่แตกต่างกันมากนักส่วนที่จะแตกต่างกันอย่างชัดเจนอยู่ที่เงื่อนไขคุณสมบัติของนักศึกษาในแต่ละหลักสูตร ซึ่งปัจจุบันมี 3 ประเภทหลัก ดังนี้

1. หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (MBA) ภาคปกติ (Regular MBA Programme) ส่วนใหญ่จะเป็นการเรียนการสอนภาคกลางวัน สำหรับนักศึกษาที่มีเวลาและต้องการเรียนเต็มเวลา จะมีบ้างที่เป็นการเรียนการสอนในช่วงเย็นของวันธรรมดา ซึ่งนักศึกษาในกลุ่มนี้โดยทั่วไปจะเป็นนักศึกษาที่เพิ่งจบการศึกษาระดับปริญญาตรี และต้องการศึกษาต่อเนื่องก่อนเข้าทำงาน โดยหวังว่าเมื่อจบการศึกษา MBA ตามหลักสูตรนี้แล้วจะสามารถก้าวเข้าสู่ระบบการจ้างงานด้วยโอกาส และตำแหน่งหน้าที่ที่ดีขึ้นกว่าเดิม หลักสูตรภาคปกตินี้จึงไม่เน้นการมีประสบการณ์ในการทำงาน

2. หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (MBA) สำหรับผู้บริหารระดับต้น (Young Executive MBA) เงื่อนไขและคุณสมบัติของผู้ที่จะเข้าศึกษาในหลักสูตรนี้ โดยทั่วไปจะกำหนดให้เป็นผู้ที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี และมีประสบการณ์การทำงานตั้งแต่ 2-3 ปีขึ้นไป มีการเรียนการสอนในช่วงเวลาเย็นของวันธรรมดาและวันเสาร์หรือบางแห่งอาจจะให้มีการเรียนการสอนเฉพาะในวันหยุดสุดสัปดาห์เท่านั้น เพื่อให้สอดคล้องกับพฤติกรรมของผู้ที่ทำงานแล้ว

3. หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (MBA) สำหรับผู้บริหาร (Executive MBA) มักจะเน้นสำหรับผู้ที่ประสบการณ์การทำงานตั้งแต่ 5-7 ปีขึ้นไป หรืออาจมีเงื่อนไขเกี่ยวกับตำแหน่งหน้าที่การงานของผู้ศึกษามาเป็นข้อพิจารณาประกอบด้วย แต่ทั้งนี้จะต้องเป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี ซึ่งเป็นไปตามกฎของทบวงมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ทั้งนี้หากพิจารณาแนวโน้มของหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (MBA) ในรอบ 20 ปีที่ผ่านมาจะพบว่าการพัฒนาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (MBA) จะมีทิศทางหลัก 3 ประการคือประการแรกหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (MBA) ที่เปิดสอนจะมีช่วงเวลาของหลักสูตรสั้นลง ส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากการแข่งขันของสถาบันการศึกษาที่พยายามหาสิ่งกระตุ้นมาโน้มน้าวให้นักศึกษาสนใจสมัครเข้าเรียนในแต่ละหลักสูตรมากขึ้น อย่างไรก็ตามหลักสูตรที่สั้นและกระชับขึ้นนี้ อาจเป็นหลักสูตรเฉพาะสำหรับนักศึกษาบางกลุ่มเท่านั้นเช่น ต้องเป็นผู้บริหารระดับสูง หรือเป็นผู้มีคุณสมบัติอื่นตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด ขณะเดียวกันบางมหาวิทยาลัยอาจปรับปรุงหลักสูตรให้สั้นลง ด้วยตระหนักว่าหลักสูตรที่มี

ช่วงระยะเวลายาวนานเป็นอุปสรรคอย่างสำคัญที่ทำให้มีผู้สนใจเรียนลดลง เพราะนั้นหมายถึงค่าใช้จ่ายที่เพิ่มมากขึ้นสำหรับผู้เรียน และอาจทำให้โครงการหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (MBA) ของมหาวิทยาลัยนั้น ๆ ประสบปัญหาไม่สามารถดำเนินการต่อไปได้

ประการที่สอง หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (MBA) จะมีความหลากหลายเพิ่มมากขึ้น โดยจะลงลึกไปในรายละเอียดของศาสตร์แต่ละด้านอย่างเฉพาะเจาะจงมากขึ้น เช่น หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (MBA) สาขาการบริหารข้อมูลสารสนเทศ หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (MBA) สาขา E-Commerce ฯลฯ รวมทั้งการปรับหลักสูตรในระดับโครงสร้างและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ซึ่งทั้งนี้เป็นไปเพื่อการสนองตอบต่อกลุ่มเป้าหมายที่หลากหลายมากขึ้น และเป็นการปรับตัวเพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์ทางธุรกิจที่แปรเปลี่ยนไปด้วยเช่นกัน

ประการสุดท้าย สถาบันการศึกษาต่างๆ ที่เปิดสอนหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (MBA) พยายามที่จะนำเสนอความเป็นสากลซึ่งข้อบ่งชี้ที่ดีประการหนึ่งในเรื่องนี้คืออยู่ที่ความสัมพันธ์ของระบบการค้าในปัจจุบันที่กระตุ้นให้ผู้บริหารจำนวนมากเล็งเห็นว่า การดำเนินธุรกิจจำเป็นต้องมีเครือข่ายที่กว้างขวางความเป็นสากลของหลักสูตรจึงมีนัยมากกว่า การดำเนินการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษ หากแต่หมายรวมถึงความพยายามของสถาบันการศึกษา ในการสร้างพันธมิตรในลักษณะของโครงการแลกเปลี่ยนนักศึกษา ซึ่งผู้ศึกษาสามารถนำข้อได้เปรียบดังกล่าวนี้ สำหรับสายสัมพันธ์ทางธุรกิจในระดับต่อไปด้วย

ในช่วง 2-3 ทศวรรษที่ผ่านมา มีการให้ความสำคัญและเห็นคุณค่าของการฝึกอบรมทางวิชาชีพขั้นสูงทางการจัดการในระดับบัณฑิตศึกษามากขึ้นเรื่อย ๆ นั่นคือการศึกษาในระดับบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

คำนี้อาจจะเรียกว่าเป็นอย่างอื่นได้อีก แต่ก็มีเป้าหมายทั่วไปเหมือนกัน คือ การฝึกฝนให้เป็นผู้จัดการธุรกิจ

หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (MBA) เป็นการเรียนแบบผสมผสานระหว่างภาคปฏิบัติกับภาคทฤษฎี แต่เน้นที่การปฏิบัติมากกว่า และมุ่งพัฒนาทักษะเชิงวิเคราะห์และการจัดการที่จำเป็นต่อการบริหารงานอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

แต่แต่ละสถานศึกษา ก็มีแนวการสอนแตกต่างกันไป แนวสหวิทยาการ ในการวินิจฉัยสั่งการทางการบริหารธุรกิจจะมีการพิจารณา สภาพแวดล้อมทางเศรษฐศาสตร์ สังคมศาสตร์ และด้านสถาบัน แต่ส่วนใหญ่แล้วเป็นการสร้างความเข้าใจเทคนิคเชิงปริมาณและวิชาการสมัยใหม่

เนื้อหาหลักสูตรพยายามก้าวให้ทันโลกอันสลับซับซ้อนและเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ โดยการเน้นการแก้ปัญหาและการวินิจฉัยสั่งการเพื่อหวังที่จะผลิตมหาบัณฑิตที่มีคุณฝึญทางกาจัดการ และความรู้ทางกาจัดการไปพร้อม ๆ กัน

สถานศึกษาต่าง ๆ กำหนดวัตถุประสงค์ย่อยสอดคล้องกับปรัชญาการศึกษา บริหารธุรกิจระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัย Stanford ได้ระบุวัตถุประสงค์ของหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (MBA) ไว้ในเอกสาร MBA Experience ดังต่อไปนี้

1. เพื่อให้เครื่องมือวิเคราะห์ขั้นมูลฐานสำหรับการจัดการ
2. เพื่อพัฒนาทักษะในการใช้เครื่องมือเหล่านี้ด้วยความสามารถทางด้านการแก้ปัญหาอย่างมีระเบียบและอย่างสร้างสรรค์
3. เพื่อพัฒนาความสามารถในระดับสูงในการวินิจฉัยสั่งการ
4. เพื่อพัฒนาหลักการพื้นฐานในการติดต่อกับผู้อื่นอย่างมีประสิทธิภาพ
5. เพื่อปลูกฝัง ความรู้ความเข้าใจอย่างครอบคลุม ถึงสิ่งแวดล้อมทางสังคม การเมือง และเศรษฐกิจโดยส่วนรวมตัวอย่างอื่น ๆ ของวัตถุประสงค์ของหลักสูตร MBA ในสถานศึกษาอื่น ๆ จะคล้ายคลึงกัน ดังนี้

มุ่งให้นักศึกษาได้มีพื้นฐาน ทักษะความเข้าใจ อันจำเป็นจะต้องใช้ในการบริหารงานอย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนั้นยังจะต้องมีความรู้พื้นฐานในงานธุรกิจ และสามารถพัฒนาความสามารถที่จะทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ รวมทั้งการวิเคราะห์วินิจฉัย วางแผน และติดต่อสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ(Washington University, Graduate School of Business Administration)มุ่งพัฒนาความสามารถเชิงวิเคราะห์ วิจาร์ณั แก้ปัญหา และการวินิจฉัยสั่งการ และมีความรู้ พื้นฐานในการแก้ปัญหาทางกาจัดการได้ (University of Michigan, Graduate School of Business Administration)มุ่งเตรียมผู้เรียนให้มีความพร้อมสำหรับอาชีพหลาย ๆ อย่าง และมีความรับผิดชอบทางการบริหารในระดับสูง ท่ามกลางสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ หลักสูตรบริหารธุรกิจ จะมีการปรับปรุงให้รับกับอนาคต ทั้งนี้ตามความเห็นของคณาจารย์บัณฑิตผู้ที่เพ็งจบการศึกษา และบรรดาผู้นำธุรกิจ (University of Texas, Graduate School of Business Administration)มุ่งพัฒนาโลกทรรศน์ทางการบริหาร และวิธีคิด พร้อม ๆ กันไปกับการถ่ายทอดความชำนาญในวิชาชีพที่นักศึกษาเลือกแล้ว หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (MBA) เป็นสหวิทยาการ เป็นการนำทฤษฎีมาสู่การปฏิบัติ การศึกษาอดีต เพื่อปรับปรุงอนาคตการเรียนด้วยตนเองอยู่ตลอดไป

ในงานบริหาร(University of California Los Angeles, Graduate School of Management) ประเทศไทย ในการจัดการหลักสูตร MBA ของมหาวิทยาลัย/สถาบันของรัฐนั้น สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (NIDA) ได้เปิดสอนหลักสูตรMBA (ภาคปกติ) ขึ้นเป็นแห่งแรกในประเทศไทยเมื่อปี พ.ศ. 2509 ซึ่งต่อมามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ก็ได้เปิดสอนหลักสูตร MBA ภาคค่ำ เป็นครั้งแรก เมื่อปี พ.ศ.2515 หลังจากนั้นจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ก็ได้เริ่มเปิดหลักสูตร MBA (ภาคปกติ) ขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2525 โดยปรับปรุงจากหลักสูตรเดิม ปริญญาศาสตรมหาบัณฑิต (พ.ม.- M.Com) มาเป็นหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (MBA) จนเมื่อปีพ.ศ. 2526 สถาบันบัณฑิตบริหารธุรกิจศศินทร์ (SASIN-GIBA) ได้เปิดหลักสูตร MBA(หลักสูตรนานาชาติ) ในปีการศึกษา 2542 มหาวิทยาลัย/สถาบันของรัฐ มีมหาวิทยาลัย/สถาบันของรัฐเปิดสอนหลักสูตรระดับปริญญาโท 22 แห่ง ซึ่งในจำนวนนี้มี 15 แห่งที่เปิดสอนหลักสูตร MBA

ความเป็นมาของการจัดการหลักสูตร MBA ของมหาวิทยาลัย/สถาบันของเอกชน มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญได้เปิดหลักสูตรMBAขึ้นเป็นแห่งแรกในปี พ.ศ.2527หลังจากนั้น มหาวิทยาลัยกรุงเทพ และมหาวิทยาลัยหอการค้าไทยก็ได้เปิดหลักสูตร MBAตามในปี 2542 มีมหาวิทยาลัย/วิทยาลัยเอกชน จำนวนทั้งสิ้น 45 แห่ง ในจำนวนนี้ 25 แห่งที่เปิดสอนในระดับปริญญาโท ซึ่งทั้ง 25 แห่งนี้ได้เปิดหลักสูตร MBA ทั้งหมดมหาวิทยาลัย/วิทยาลัยเอกชน เกือบทั้งหมดจะเปิดหลักสูตร MBAเป็นหลักสูตรปริญญาโทแรกของมหาวิทยาลัย เนื่องจากปริมาณความต้องการ (Demand) ศึกษาในหลักสูตร MBA มีสูง ประกอบกับให้ผลตอบแทนสูงและรวดเร็ว

จำนวนสถาบันอุดมศึกษาที่เปิดสอนหลักสูตรการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (MBA) ในประเทศไทย จะเห็นได้ว่ามีจำนวนทั้งสิ้น 40 แห่ง เป็นสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ 15 แห่ง และของเอกชน 25 แห่ง ซึ่งมีจำนวนมากกว่าของรัฐเกือบเท่าตัว เมื่อพิจารณาเรื่องที่ตั้ง พบว่ามีสถาบันอุดมศึกษาที่เปิดสอนหลักสูตรการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (MBA) กระจุกตัวอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครถึง 22 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 55 ของทั้งหมด เป็นสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ 8 แห่งและเอกชน 14 แห่ง

วัตถุประสงค์ทั่วไปของหลักสูตร MBA ในประเทศไทย ส่วนใหญ่จะมีดังต่อไปนี้

1. เพื่อให้มหาวิทยาลัยสามารถให้บริการทางวิชาการแก่สังคมได้อย่างกว้างขวางยิ่งขึ้น
2. เพื่อเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการด้านบริหารธุรกิจแก่ผู้สนใจที่มีประสบการณ์การทำงานเป็นผู้บริหารระดับกลางขึ้นไป หรือเป็นผู้ประกอบการ
3. เพื่อผลิตผู้บริหารที่มีคุณภาพ มีคุณธรรมและจริยธรรมทางธุรกิจให้สามารถรองรับการขยายตัวทางธุรกิจที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว
4. เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้สนใจที่มีประสบการณ์เป็นผู้บริหารระดับกลางขึ้นไป ได้มีโอกาสศึกษาเพิ่มพูนความรู้นอกเวลาทำงานได้
5. เพื่อประหยัดเงินตราที่จะรั่วไหลไปต่างประเทศ สนองตอบต่อความต้องการศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษาสาขาบริหารธุรกิจที่มีผู้สนใจมาก ให้มีโอกาสศึกษาภายในประเทศ แทนการไปศึกษาต่อต่างประเทศ

วัตถุประสงค์เฉพาะของหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต(MBA) คือ ผลิตมหาบัณฑิตที่มีความรู้ในหน้าที่หลักที่สำคัญของธุรกิจ และสามารถที่จะนำไปใช้ในการบริหารธุรกิจให้ประสบความสำเร็จ บัณฑิตเหล่านี้จะต้องมีความรู้ทั่วไปทางธุรกิจ รู้หน้าที่หลักที่สำคัญของธุรกิจ มีความสามารถในการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน และภายนอกของธุรกิจ และสามารถที่จะนำความรู้เหล่านี้ไปวางกลยุทธ์ธุรกิจทั้งในระยะสั้น และระยะยาว เพื่อที่จะแข่งขันกับธุรกิจอื่น ๆ ทั้งภายในและภายนอกประเทศไทย นอกจากนี้จะเป็นผู้เชี่ยวชาญทางธุรกิจแล้ว บริหารธุรกิจมหาบัณฑิตจะต้องเป็นผู้ที่มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มองเห็นการณ์ไกล และมีจรรยาบรรณความรับผิดชอบในการทำธุรกิจ

การจัดการเรียนการสอนหลักสูตร MBA ในประเทศไทย โดยมุ่งเน้นให้ในปีแรกเป็นการปูพื้นฐานที่จำเป็นสำหรับการบริหารธุรกิจ นักศึกษาจะต้องศึกษาแนวคิด เครื่องมือและเทคนิคการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อพิจารณาในการตัดสินใจ ความรู้ทางด้านเศรษฐศาสตร์ ความรู้ทางด้านบัญชี หลักการจัดการ และเพิ่มพูนความสามารถในการใช้คอมพิวเตอร์ ต่อจากนั้นก็จะเป็นการศึกษาถึงการบริหาร หน้าที่หลักที่สำคัญของธุรกิจอันประกอบไปด้วย การบริหาร การตลาด การเงินการบัญชี การผลิต การจัดการทรัพยากรมนุษย์ ส่วนในปีที่ 2 จะเป็นการศึกษาและวิเคราะห์สภาวะแวดล้อมภายนอกทางด้านเศรษฐกิจและสังคมและการนำเอาความรู้ที่ได้เรียนมาในปีแรกไปวางนโยบาย กลยุทธ์ทางธุรกิจให้สอดคล้องกับสภาวะแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลง ตลอดเวลาพัฒนาความคิดริเริ่มและการมี

วิสัยทัศน์ นอกจากนั้นนักศึกษายังมีโอกาสเลือกวิชาเฉพาะตามความถนัดและความสนใจของแต่ละคน เพื่อที่จะนำไปใช้ประกอบธุรกิจตามความเหมาะสมต่อไป

วิธีการเรียนการสอนอาจมีได้หลายรูปแบบ ได้แก่ การบรรยาย การอภิปราย การใช้กรณีศึกษา การทำรายงาน เกมการจัดการธุรกิจ การศึกษานอกสถานที่ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับลักษณะเนื้อหาวิชาและเป้าหมายแต่ละวิชา คณาจารย์ของหลักสูตร MBA ประกอบด้วยอาจารย์ประจำและอาจารย์พิเศษจากภายนอก ซึ่งเป็นผู้ที่ประสบความสำเร็จในวิชาชีพจนเป็นที่ยอมรับในวงการนั้น ๆ การเรียนการสอนเน้นให้นักศึกษาศึกษาความรู้จากการเรียนในห้องเรียน และการค้นคว้าเพิ่มเติมจากแหล่งภายนอก สิ่งสำคัญ คือ นักศึกษาจะต้องรู้จักคิดอย่างมีเหตุมีผล มีความคิดสร้างสรรค์มีความสามารถในการแสดงความคิดเห็น และสามารถสื่อความคิดเห็นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

คุณสมบัติของผู้สมัคร

1. สำหรับหลักสูตร MBA ทุกหลักสูตร ผู้สมัครจะต้องสำเร็จการศึกษา ระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าสาขาใดสาขาหนึ่ง บุคลิกภาพ ความพร้อมในการเรียน มีศักยภาพในการเป็นผู้บริหารระดับสูง

2. สำหรับหลักสูตร MBA ภาคปกติ ผู้สมัครไม่จำเป็นต้องมีประสบการณ์ในการทำงานแต่บางสถาบันการศึกษาระบุว่า ผู้สมัครต้องมีประสบการณ์ในการทำงานอย่างน้อย 1 ปีหลังจากจบปริญญาตรี

3. สำหรับหลักสูตร MBA ภาคพิเศษ ผู้สมัครต้องมีประสบการณ์ในการทำงานไม่น้อยกว่า 3 ปี หลังจากจบปริญญาตรี

4. สำหรับหลักสูตร MBA ภาคผู้บริหาร ผู้สมัครต้องมีประสบการณ์ในการทำงานไม่น้อยกว่า 5 ปี หลังจากจบปริญญาตรีและควรอยู่ในตำแหน่งเป็นผู้บริหาร

5. สำหรับหลักสูตร MBA นานาชาติ ผู้สมัครต้องมีความรู้ภาษาอังกฤษเป็นอย่างดี มีผลคะแนนทดสอบภาษาอังกฤษของสถาบันนั้น ๆ อยู่ในเกณฑ์ที่สูง หรือมีผลคะแนนสอบ TOEFL อย่างน้อย 500 คะแนนขึ้นไป

วิธีการและเกณฑ์คัดเลือกผู้เข้าศึกษา โดยพิจารณาจากคะแนนเฉลี่ยที่จบการศึกษาปริญญาตรี และจดหมายรับรองจากอาจารย์หรือนายจ้าง ประกอบกันผลการสอบสอบข้อเขียนได้แก่ ข้อสอบคณิตศาสตร์แนว GMAT ข้อสอบภาษาอังกฤษ ข้อสอบวิเคราะห์ปัญหาธุรกิจ และผลการสอบสัมภาษณ์

เกณฑ์ประเมินผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตร MBA โดยศึกษาวิชาครบทั้งหลักสูตรได้ คะแนนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า 3.00 และสอบประมวลความรู้ทั้งข้อเขียนและปากเปล่าผ่าน

**เอกสารที่เกี่ยวกับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ หลักสูตรบริหารธุรกิจ
มหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์
ความเป็นมาของโครงการฯ (ภาควิชาบริหารธุรกิจ)**

ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ ถือกำเนิดขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2516 และผลิตบัณฑิตรุ่นแรก ในปีการศึกษา 2518 โดยเปิดสอนเป็นหลักสูตรบัณฑิตทางการศึกษาด้านธุรกิจศึกษา (กศ.บ.) แยกเป็นวิชาเอกการตลาดและการบัญชี โดยรับผู้สำเร็จการศึกษาระดับอนุปริญญา และจบวิชาทางธุรกิจไม่ต่ำกว่าระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพหรือเทียบเท่า โดยเป็นหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปีจากนั้นได้จัดทำหลักสูตรเป็นศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.) วิชาเอกการตลาดและการบัญชี หลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปีโดยได้รับอนุมัติเมื่อปี พ.ศ. 2533 และขอปรับปรุงเป็นหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (บธ.บ.) วิชาเอกการตลาดและวิชาเอกการบัญชี หลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี และได้รับอนุมัติในปี พ.ศ. 2536

ภาควิชาบริหารธุรกิจมีหลักสูตรที่ได้รับอนุมัติและดำเนินการเปิดสอนรวม 10 หลักสูตร ดังนี้

- 1.หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ MBA
- 2.หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด MBA
- 3.หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ (สำหรับผู้บริหาร) Ex-MBA
- 4.หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด (สำหรับผู้บริหาร) Ex-MBA
- 5.หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการบัญชี (4 ปี)
- 6.หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด (4 ปี)
- 7.หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการบัญชี (ต่อเนื่อง 2 ปี)
- 8.หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด (ต่อเนื่อง 2 ปี)
- 9.หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกธุรกิจศึกษา
- 10.หลักสูตรวิชาโทบริหารธุรกิจ

และหลักสูตรที่อยู่ระหว่างดำเนินการขออนุมัติมี 3 หลักสูตร ดังนี้

- 1.หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตสาขาวิชาการจัดการการท่องเที่ยวและการโรงแรม
- 2.หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการเงินและการธนาคาร
- 3.หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตสาขาวิชาการจัดการการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์

สิ่งแวดล้อม

ภาควิชาบริหารธุรกิจได้มองเห็นว่าการบริหารธุรกิจและการบริหารการตลาดนั้นเป็นสิ่งจำเป็นไม่ว่าบุคคลจะเรียนสาขาใดก็ตามก็จะต้องการเพิ่มพูนความรู้ในเรื่องการจัดการ การบริหารธุรกิจและการบริหารการตลาด เพื่อให้สามารถแข่งขันกับคนอื่นได้ ภาควิชาบริหารธุรกิจจึงได้เริ่มร่างหลักสูตรตั้งแต่ปี พ.ศ. 2537 มีการแก้ไขปรับปรุงหลายครั้ง จนกระทั่งในปี พ.ศ. 2542 ภาควิชาบริหารธุรกิจคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้เปิดสอนหลักสูตร บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (บธ.ม.) สาขาวิชาการตลาดและสาขาวิชาการจัดการ หรือ Master of Business ต่อมาได้เปิดหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (บธ.ม.) (สำหรับผู้บริหาร) สาขาวิชาการตลาดและAdministration (M.B.A.) ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2542 ทั้งภาคปกติและภาคพิเศษสาขาวิชาการจัดการ (Ex-MBA) ภาคพิเศษ ได้เปิดสอนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2543

ปรัชญาและวัตถุประสงค์

หลักสูตรนี้มุ่งหวังที่จะพัฒนาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตให้มีความรู้ความสามารถในการบริหารธุรกิจอย่างมีคุณภาพเป็นเลิศ โดยเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน ตลอดจนเป็นผู้ที่มีจริยธรรมทางธุรกิจในการประกอบกาวัตถุประสงค์ของหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการตลาดมุ่งผลิตมหาบัณฑิตให้มีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

- 1.มีความสามารถในการบริหารการตลาดให้สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ทางการตลาดขององค์กร
- 2.มีความสามารถในการประสานความรู้ในหน้าที่ธุรกิจต่าง ๆ ในการบริหารการตลาดและการตัดสินใจทางธุรกิจ

3.มีความสามารถเป็นผู้บริหารที่มีคุณภาพและมีจริยธรรมในการประกอบธุรกิจวัตถุประสงค์ของหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตสาขาวิชาการจัดการมุ่งผลิตมหาบัณฑิตให้มีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

- 1.มีความสามารถในการบริหารธุรกิจให้สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การ
- 2.มีความสามารถในการประสานความรู้ในหน้าที่ธุรกิจต่าง ๆ ในการบริหารธุรกิจและการตัดสินใจ
- 3.มีความสามารถเป็นผู้บริหารที่มีคุณภาพและมีจริยธรรมในการประกอบธุรกิจ

สาขาวิชาที่เปิดสอน

การจัดการ (Program in Management)

การตลาด (Program in Marketing)

โครงสร้างหลักสูตร MBA ภาคพิเศษ

มีจำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า 48 หน่วยกิต แผน ข.

หมวดวิชาแกน	21
หมวดวิชาเอก ไม่น้อยกว่า	18
วิชาเอกบังคับ	9
วิชาเอกเลือก ไม่น้อยกว่า	9
หมวดวิชาเลือกเสรี ไม่น้อยกว่า	3
สารนิพนธ์	6
รวมไม่น้อยกว่า	48

ระยะเวลาการศึกษา

จัดการเรียนการสอนภาคพิเศษ เฉพาะวันเสาร์-อาทิตย์ เวลา 9.00 - 21.00 น

การศึกษาภาคพิเศษ ให้จัดการเรียนการสอนนอกเวลาราชการ ปีการศึกษาหนึ่งแบ่งเป็น 3 ภาคการศึกษา คือภาคต้น ภาคปลาย และภาคฤดูร้อน มีระยะเวลาเรียนในภาคต้นและภาคปลายไม่น้อยกว่า 15 สัปดาห์ และในภาคฤดูร้อนไม่น้อยกว่า 6 สัปดาห์ โดยให้เพิ่มชั่วโมงการ

เรียนแต่ละรายวิชาในภาคฤดูร้อนให้เท่ากับชั่วโมงการเรียนที่กำหนดไว้ข้างต้น ทั้งนี้ในภาคฤดูร้อน อาจจัดการเรียนการสอนในเวลาราชการก็ได้

หลักฐานการสมัคร

-สำเนาใบรายงานผลการเรียน (Transcript) ในระดับปริญญาตรี (ซึ่งแสดงผลการเรียนทั้ง 4 ปี)

-ใบรับรองของผู้บังคับบัญชาตามที่ระบุไว้ในข้อ 1.2 (แบบ อ.6)

-หนังสือรับรองตามแบบของมหาวิทยาลัยในทำนองประกาศฯ จำนวน 1 ฉบับ

(แบบ อ.5)

-แบบ บธ.ม.1

ค่าธรรมเนียมการศึกษาภาคพิเศษ แผน ข.

ค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตรโดยประมาณ 240,000 บาท

ภาคต้นและภาคปลาย ภาคเรียนละ 42,000 บาท (แบบเหมาจ่าย)

ภาคฤดูร้อน ภาคเรียนละ 25,000 บาท (แบบเหมาจ่าย)

เวลาเรียนและสถานที่เรียนภาคพิเศษ แผน ข.

ใช้เวลาเรียนประมาณ 9 ชั่วโมง/สัปดาห์

เรียนวันศุกร์ เวลา 18.00-21.00 น.

เรียนวันเสาร์และวันอาทิตย์ เวลา 09.00-21.00 น.

ที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การคัดเลือกผู้สมัคร

-สอบข้อเขียนความรู้ภาษาอังกฤษแนว TOEFL , GMAT และความรู้ทางธุรกิจ

-สอบสัมภาษณ์วิชาการ

คุณสมบัติเฉพาะของผู้มีสิทธิ์สมัคร

เป็นผู้ที่มีประสบการณ์การทำงานทั้งก่อนหรือหลังจบปริญญาตรี ไม่น้อยกว่า 2 ปี หรือเป็นผู้ที่เคยทำงานเกี่ยวข้องกับธุรกิจ เช่น จัดทำแผนธุรกิจ แผนการตลาดและการขาย

หรือให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการบริหาร การจัดการ และการตัดสินใจของธุรกิจส่วนตัวหรือหน่วยงานธุรกิจต่าง ๆ ผ่านมาแล้วไม่น้อยกว่า 2 ปี

เอกสารที่เกี่ยวกับมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หลักสูตรบริหารธุรกิจ มหาบัณฑิต ภาคค่ำ

ความเป็นมาและเหตุผล

โครงการปริญญาโทสาขาบริหารธุรกิจภาคค่ำ เป็นโครงการของคณะบริหารธุรกิจที่เปิดสอนหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (บธ.ม.) เริ่มแรกเมื่อปี พ.ศ.2534 โดยคณาจารย์ประจำ และผู้ทรงคุณวุฒิจากหน่วยงานภาครัฐและเอกชน

วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อให้มหาวิทยาลัยสามารถให้บริการทางวิชาการแก่สังคมได้อย่างกว้างขวางยิ่งขึ้น
2. เพื่อเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการด้านบริหารธุรกิจแก่ผู้สนใจที่มีประสบการณ์ทำงานเป็นผู้บริหารระดับกลางขึ้นไป หรือเป็นผู้ประกอบการ
3. เพื่อผลิตผู้บริหารที่มีคุณภาพ มีคุณธรรม และจริยธรรมทางธุรกิจ ให้สามารถรองรับการขยายตัวทางธุรกิจที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว
4. เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้สนใจที่มีประสบการณ์เป็นผู้บริหารระดับกลางขึ้นไปได้มีโอกาสศึกษาเพิ่มพูนความรู้นอกเวลาทำงานได้
5. เพื่อประหยัดเงินตราที่จะรั่วไหลไปต่างประเทศ ให้ผู้สนใจมีโอกาสศึกษาภายในประเทศ แทนการไปศึกษาต่อต่างประเทศ

ลักษณะของโครงการ

โครงการปริญญาโทสาขาบริหารธุรกิจภาคค่ำเป็นโครงการที่ให้การศึกษาระดับปริญญาโทด้านบริหารธุรกิจแก่ผู้บริหารระดับกลาง (Yong Executive) โดยใช้หลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตแผน ข. ไม่มีวิทยานิพนธ์ แต่มีการศึกษาค้นคว้าอิสระเมื่อศึกษาสำเร็จแล้วจะได้รับปริญญา บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (บธ.ม) หรือ Master of Business Administration (M.B.A)

หลักสูตรและโครงสร้างหลักสูตร

หลักสูตรและจำนวนหน่วยกิตหน่วยกิตที่ศึกษาตามหลักสูตรมีจำนวนทั้งหมด 53 หน่วยกิต โดยมีการสอบประมวลความรู้แบบข้อเขียน และสอบสัมภาษณ์ขั้นสุดท้ายตามระเบียบของบัณฑิตวิทยาลัยจึงจะสำเร็จการศึกษา

หมวดวิชาที่เปิดสอน

- การจัดการ
- การตลาด
- การเงิน
- การบัญชีเพื่อการวางแผนและควบคุม

โครงสร้างหลักสูตร

วิชาเอกบังคับ	26	หน่วยกิต
วิชารอง	15	หน่วยกิต
วิชาเอกเลือก	6	หน่วยกิต
การศึกษาค้นคว้าอิสระ	6	หน่วยกิต
รวม	53	หน่วยกิต

ระยะเวลาการศึกษา

ระยะเวลาการศึกษา 2 ปี โดยแต่ละปีจะแบ่งออกเป็น 3 ภาคการศึกษา โดยปกติแต่ละสัปดาห์จะเรียน 3 วัน คือ จันทร์, พุธ เวลา 18.00-21.00 น.และวันเสาร์ เวลา 09.00-16.00 น.

การเรียนการสอน

การสอนเป็นภาษาไทยโดยใช้ตำราเป็นภาษาอังกฤษประกอบการบรรยายการอภิปราย การวิเคราะห์กรณีศึกษา การทำรายงานและการศึกษานอกสถานที่ การใช้สื่อการสอนที่ทันสมัย เช่น Video Packages และฝึกปฏิบัติ การตัดสินใจโดยใช้ Business Game เป็นต้น

คุณสมบัติของผู้สมัคร

1. สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีทุกสาขาหรือเทียบเท่าไม่น้อยกว่า 3 ปี
2. เฉพาะสาขาบัญชีต้องสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีทางบัญชีหรือเทียบเท่า
3. มีประสบการณ์ในการทำงานมาแล้วไม่น้อยกว่า 3 ปี

หลักฐานการสมัคร

1. สำเนาใบรายงานคะแนน(Transcript) 1 ชุด
2. สำเนาปริญญาบัตร 1 ชุด
3. หนังสือรับรองประสบการณ์ทำงาน
4. สำเนาทะเบียนบ้าน 1 ชุด
5. สำเนาบัตรประชาชน 1 ชุด
6. รูปถ่าย สี ขนาด 1 นิ้ว 3 รูป(ถ่ายไม่เกิน 6 เดือน)

กิจกรรมเสริมหลักสูตร

1. ปฐมนิเทศ
2. กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์
3. ทัศนศึกษาและดูงานในประเทศ
4. สัมมนา
5. เกมการจัดการ

ค่าธรรมเนียมการศึกษา

ค่าธรรมเนียมการศึกษาตลอดหลักสูตร 2 ปี ซึ่งเป็นค่าธรรมเนียมการศึกษา ค่าธรรมเนียมห้องสมุด ค่าตำรา ค่าอาหารว่าง และค่าทัศนศึกษาในประเทศ รวม 200,000 บาท (สองแสนบาทถ้วน) โดยแบ่งจ่ายเป็น 6 งวดดังนี้ (Yong Executive MBA Program รุ่นที่ 15,2548)

ภาคการศึกษาที่ 1	จำนวนเงิน	50,000 บาท
ภาคการศึกษาที่ 2	จำนวนเงิน	40,000 บาท
ภาคการศึกษาที่ 3	จำนวนเงิน	30,000 บาท
ภาคการศึกษาที่ 4	จำนวนเงิน	30,000 บาท

ภาคการศึกษาที่ 5	จำนวนเงิน	25,000 บาท
ภาคการศึกษาที่ 6	จำนวนเงิน	25,000 บาท

การคัดเลือกผู้สมัคร

การสอบคัดเลือกผู้สมัครประกอบด้วยการสอบ ดังนี้

1. สอบข้อเขียน

- 1.1 ข้อสอบแนวคิดนิเทศศาสตร์ สถิติและการวิเคราะห์เชิงปริมาณ
- 1.2 ข้อสอบความรู้ทางธุรกิจทั้งทฤษฎีและการนำไปประยุกต์ใช้
- 1.3 ข้อสอบความรู้ภาษาอังกฤษ

2. สอบสัมภาษณ์(เฉพาะผู้ที่สอบข้อเขียนผ่าน) (<http://y-mba.bus.ku.ac.th>)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

สุภาณี มโนวีรธรรม และคณะ (2541: 96-101) ได้วิจัยเรื่อง ทักษะคตินของ นักศึกษาหลักสูตรบริการธุรกิจมหาบัณฑิต (M.B.A) สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังต่อหลักสูตรที่กำลังศึกษาอยู่ในปัจจุบัน เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยมีกลุ่มตัวอย่างนักศึกษา M.B.A 54 คน

ผลการวิจัยสรุปได้ว่าช่วงเวลาการเรียนการสอน ส่วนใหญ่เห็นว่าช่วงเวลาทำการเรียน การสอนที่เหมาะสมคือ วันเสาร์และวันอาทิตย์ และไม่เห็นด้วยกับการเรียนการสอนในช่วงวัน จันทร์ถึงวันศุกร์ ช่วงเวลากลางวัน และวันจันทร์ถึงวันศุกร์ ช่วงเวลาเย็น

หนังสือที่ใช้ประกอบการสอนที่เหมาะสมผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่าควรใช้ หนังสือตำราปริวรรตนิเทศศาสตร์และเอกสารประกอบคำบรรยายที่แต่งโดยคนไทยเป็นภาษาไทย ด้านเนื้อหาการเรียนการสอนที่เหมาะสมผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่าควรใช้ทั้งทฤษฎีและ กรณีศึกษาโดยกรณีศึกษาประกอบการเรียนการสอนที่เหมาะสม คือ ใช้ทั้งกรณีศึกษาจาก ต่างประเทศและกรณีศึกษาของประเทศไทย การเชิญผู้เชี่ยวชาญทางธุรกิจและนักธุรกิจที่มี ชื่อเสียงมาบรรยายในแต่ละวิชาส่วนใหญ่เห็นด้วยมาก การทำวิทยานิพนธ์ ในหลักสูตร บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นด้วยปานกลาง และเห็นว่าควรมีการ ทักษะศึกษาและดูงานนอกสถานที่ด้วย

นักศึกษาในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตควรเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในการทำงาน เพื่อที่จะได้นำความรู้ที่ได้ไปเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานและเพื่อปรับเปลี่ยนตำแหน่งหน้าที่การงาน และเป็นการพัฒนาองค์กรให้มีความเจริญก้าวหน้า ควรมีการกำหนดจำนวนนักศึกษาในแต่ละวิชาให้มีสัดส่วนที่เหมาะสม ห้องเรียนละไม่เกิน 30 คน เพื่อให้นักศึกษาจะได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและทำกิจกรรมร่วมกันในห้องเรียนได้อย่างทั่วถึง

สมศักดิ์ ดำรงสุนทรชัย (2543 : 109) ได้กล่าวถึงค่าใช้จ่ายของนักศึกษา M.B.A ในแต่ละหลักสูตร M.B.A อาจแตกต่างกันแต่กรณี แต่โดยทั่วไปการศึกษา M.B.A ภาคปกติหรือที่เรียกว่า Regular Program ค่าใช้จ่ายในการศึกษาในมหาวิทยาลัยของรัฐในประเทศไทยจะอยู่ที่ระดับเฉลี่ยประมาณ 80,000 - 150,000 บาท ขณะที่ มหาวิทยาลัยเอกชนในประเทศไทยจะอยู่ในเกณฑ์เฉลี่ยที่ระดับ 200,000 - 400,000 บาท ต่อคน ซึ่งโดยหลักใหญ่จะเป็นค่าใช้จ่ายลงทะเบียนแต่ละรายวิชาประมาณหน่วยกิตละ 3,000 - 3,500 บาท รวม 48 หน่วยกิต ส่วนที่เหลือจะเป็นค่าธรรมเนียมการศึกษา และค่ากิจกรรมอื่น ๆ ขึ้นอยู่กับแต่ละมหาวิทยาลัยจะกำหนด ส่วนหลักสูตร Executive-M.B.A และ Young-M.B.A (ภาคพิเศษ) ของแต่ละมหาวิทยาลัยจะเป็นในลักษณะเหมาจ่ายตลอดหลักสูตร ในระดับเฉลี่ยประมาณ 300,000 - 600,000 บาท รวมอาหาร เครื่องดื่มและการไปดูงานต่างประเทศ

นิยุทธ์ กรุงวงศ์ (2543 : 125,222) ได้วิจัยเรื่อง ความพึงพอใจของนักศึกษา M.B.A ที่มีต่อหลักสูตร M.B.A ผลการวิจัยสรุปได้ว่า นักศึกษา M.B.A ของมหาวิทยาลัยของรัฐมีความพึงพอใจต่อหลักสูตร M.B.A ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับมากในด้าน ภาพพจน์ของสถาบันการศึกษา ความสะดวกในการเดินทางมาศึกษา ระยะเวลาศึกษาตลอดหลักสูตร และภาพพจน์ของหลักสูตร M.B.A ตามลำดับ ส่วนนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชนมีความพึงพอใจต่อหลักสูตร M.B.A ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับมากในด้าน ความสะดวกในการเดินทางมาศึกษา ภาพพจน์ของสถาบันการศึกษา ภาพพจน์ของหลักสูตร และความสามารถของคณาจารย์ผู้สอนตามลำดับ

มหาบัณฑิต M.B.A ของมหาวิทยาลัยของรัฐมีความพึงพอใจต่อหลักสูตร M.B.A ที่สำเร็จการศึกษาอยู่ในระดับมากในด้าน ภาพพจน์ของสถาบัน ความสะดวกในการเดินทางมาศึกษา ค่าใช้จ่ายในการศึกษา และภาพพจน์ของหลักสูตร M.B.A ตามลำดับ ส่วนบัณฑิต M.B.A ของมหาวิทยาลัยเอกชนมีความพึงพอใจต่อหลักสูตร M.B.A ที่สำเร็จ

การศึกษาอยู่ในระดับมากในด้าน ความสะดวกในการเดินทางมาศึกษา ภาพพจน์ของหลักสูตร เนื้อหารายวิชาที่ศึกษาและโครงสร้างวิชาของหลักสูตร M.B.A ตามลำดับ

เมื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจระหว่างมหาบัณฑิต M.B.A ของมหาวิทยาลัยของรัฐ กับมหาบัณฑิต M.B.A ของมหาวิทยาลัยเอกชน พบว่า มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อยู่ 4 ข้อ คือ (1) ภาพพจน์ของสถาบันการศึกษาและ (2) ค่าใช้จ่ายในการศึกษาโดยมหาบัณฑิต M.B.Aของมหาวิทยาลัยของรัฐมีความพึงพอใจสูงกว่ามหาบัณฑิต M.B.Aของมหาวิทยาลัยเอกชน ส่วนอีก 2 ข้อต่อไปนี้ มหาบัณฑิต M.B.A ของมหาวิทยาลัยของเอกชนมีความพึงพอใจสูงกว่ามหาบัณฑิต M.B.A ของมหาวิทยาลัยของรัฐ คือ (3) เนื้อหารายวิชาที่ศึกษา และ(4) โครงสร้างวิชาของหลักสูตร M.B.A

งานวิจัยต่างประเทศ

คามูเช (Kamuche. 1994) ได้ศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจและภาพพจน์ของมหาวิทยาลัย

ของนิสิตภาคบริหารธุรกิจที่ต่อมหาวิทยาลัย 8 ด้าน โดยศึกษากับนิสิตจำนวน 639 คน ของภาคบริหารธุรกิจที่กำลังศึกษาอยู่ที่มหาวิทยาลัยเท็กซัสเหนือ(UNT)และมหาวิทยาลัยสตรีแห่งรัฐเท็กซัส (TWU) กลุ่มตัวอย่างได้ตอบแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นสำหรับการวิจัยครั้งนี้ พบว่า ภาพพจน์ของมหาวิทยาลัยมีความสำคัญต่อการตัดสินใจเข้าเรียน ในการวิจัยครั้งนี้ นิสิตให้ความคิดเห็นว่า มหาวิทยาลัยทั้งสองแห่งที่ทำการศึกษามีภาพพจน์เชิงบวก และนิสิตของมหาวิทยาลัยสตรีแห่งรัฐเท็กซัส(TWU)มีความพึงพอใจต่อระบบสถาบันและการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย สูงกว่านิสิตของมหาวิทยาลัยเท็กซัสเหนือ (UNT)และนิสิตที่มีได้เข้าเรียนมาตั้งแต่ต้นทั้งสองมหาวิทยาลัย มีความพึงพอใจสูงกว่านิสิตที่เรียนมาในระยะยาว และในประการสุดท้ายนิสิตได้มีความคิดเห็นว่ ทั้งสองมหาวิทยาลัยมีบริการอยู่ในระดับกลาง

โรไมน์ (Romine. 1974 : 139-143) ได้ศึกษาเรื่อง บรรยากาศที่เกี่ยวกับการสอนที่จะช่วยให้นักเรียนเรียนรู้ได้ดีขึ้นโดยสำรวจความคิดเห็นจากอาจารย์คณะต่าง ๆและนักศึกษา มหาวิทยาลัยโคโรลาโด สหรัฐอเมริกาพบว่า บรรยากาศที่จะทำให้การสอนมีประสิทธิภาพคือ

1. บุคลิกภาพของครู เป็นผู้กระฉับกระเฉง มีอารมณ์ขัน กระตือรือร้น สนใจในวิชาที่ตนสอน

2. ด้านการจัดและเตรียมการสอน มีการเตรียมการสอนเป็นอย่างดี ซึ่งแรงให้นักเรียน
เข้าใจในวิชาที่ตนสอน

3. ด้านการสอน ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียน มิใช่เป็นแต่เพียงผู้ฟัง

4. ด้านเนื้อหา ครูต้องพูดชัดเจน ใช้คำถามกระตุ้นให้นักเรียนคิด

5. ด้านการประเมินผล การให้ข้อมูลย้อนกลับ การเสริมแรงทางการเรียนต้องมีการ
ทดสอบหรือรายงาน เมื่อประเมินผลแล้วต้องแจ้งให้ผู้เรียนทราบ และให้รู้สาเหตุที่เป็นเช่นนั้น

6. ด้านช่วยเหลือนักเรียนเพิ่มเติม มีการจัดเวลาเพื่อสอนนักเรียนเป็นกลุ่มพิเศษ

โคแกน (ลาวธัญ จักรานุกวัฒน์. 2540 : 38 ; อ้างอิงจาก Cogan.1975 : 135-139)
ได้พบว่าความสัมพันธ์ที่เป็นมิตรระหว่างอาจารย์ และนักศึกษาจะทำให้การเรียนของ
นักศึกษาดีขึ้น ยิ่งอาจารย์และนักศึกษามีความสัมพันธ์กันมากนักศึกษาก็มีโอกาสพัฒนา
ความสามารถในการเรียนรู้ให้สูงถึงขีดสูงสุดมากเพียงนั้น และลักษณะความสัมพันธ์ของ
อาจารย์กับนักศึกษา จะมีอิทธิพลต่อความสนใจในวิชาที่เรียนของนักศึกษา นักศึกษามีความ
ศรัทธาในตัวอาจารย์จะช่วยให้ศึกษามีทัศนคติที่ดีต่อการเรียน มองเห็นการเรียนเป็นงาน
ประจำ กิจกรรมเป็นงานอดิเรก การมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนจะทำให้ผลการเรียนของ
นักศึกษาดีขึ้น

พงศ์ หรอดาล (Pong Horadal. 1987 : 73-78) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง The Future of
Vocational Education in Thailand Towards the Year 2009 A.D.Using the Delphi
Approach. ผลการศึกษาค้นคว้าวิจัยสรุปประเด็นปัญหาได้ดังนี้

1. หลักการ มีแนวโน้มที่เป็นไปได้ดังนี้ คือ สามารถนำไปประกอบอาชีพในการ
ดำรงชีวิตให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน การเรียนด้านทฤษฎีและปฏิบัติ
สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยี

2. หลักสูตร ควรเปลี่ยนแปลงไปตามสภาพสังคม เศรษฐกิจและเทคโนโลยี และ
พัฒนาให้สอดคล้องกับความถนัดและความต้องการของแต่ละบุคคล

3. ผู้สอน ควรมีประสบการณ์ในการประกอบอาชีพอย่างน้อย 3 ปีและได้รับการฝึก
โดยตรงในสถานประกอบการประจำปี ตลอดจนการศึกษาอบรมทุกช่วงเวลา

4. เครื่องมือ เครื่องจักรและอุปกรณ์ ปรับให้สอดคล้องกับหลักสูตรและลักษณะของ
งานในสถานประกอบการ เครื่องมือ เครื่องจักรใหม่ ต้องทันต่อการเปลี่ยนแปลงของ
เทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป

คูดด์ (Cudd. 1995 : 44-48) ได้ทำการสำรวจมหาวิทยาลัย 63 แห่ง อันเนื่องมาจากจำนวนทั้งหมด 263 แห่ง อันเนื่องมาจาก หลักสูตร M.B.A ได้มีการปรับโครงสร้างอย่างรวดเร็วเพื่อตอบสนองข้อวิจารณ์ซึ่งได้เกิดการเปลี่ยนแปลงหลายอย่างในหลักสูตร M.B.A เช่น มีการให้ความสำคัญในวิชาเชิงคุณภาพ การประยุกต์ไปใช้งานมากกว่าทฤษฎี วิชาบังคับและเนื้อหาใหม่ ๆ ซึ่งสะท้อนให้เป็นถึงสถานะ สภาวะเศรษฐกิจในปัจจุบัน เช่น โลกยุคโลกาภิวัตน์ การทำงานเป็นทีม การติดต่อสื่อสาร

มาซขานี (Mazany. 1995 : 50-68) ได้วิจัยประเมินผลเกี่ยวกับประสิทธิภาพของการปฏิบัติงานนอกสถานที่ (Outdoor Workshop) สำหรับการทำงานเป็นทีมในการศึกษาหลักสูตร M.B.A โดยจากการสำรวจนักศึกษา 2 กลุ่ม (37 และ 38 คนของนักศึกษา M.B.A) ที่เน้นการทำงานเป็นทีมเพื่อการทำกรณีศึกษาของกลุ่ม โดยกลุ่มที่ 1 ที่ถูกควบคุมในการทำกรณีศึกษาโดยปราศจากส่วนประกอบภายนอก ซึ่งผลแสดงให้เห็นชัดว่าการศึกษานอกสถานที่สามารถที่จะเร่งการพัฒนาด้านทีมงานและเป็นวิธีที่ได้พิสูจน์แล้วว่ามีประโยชน์อย่างมากในหลักสูตร M.B.A

เวเมส (Weymes, 1996 : 103-113) ได้ทำการวิจัยเปรียบเทียบเนื้อหาของหลักสูตรปริญญาโท M.B.A ระหว่างมหาวิทยาลัย 24 แห่งในประเทศสหรัฐอเมริกา กับ 23 แห่งในอังกฤษ ซึ่งปัจจัยในการวิเคราะห์ประกอบด้วย ระยะเวลาในการศึกษาโปรแกรม M.B.A โครงสร้างของโปรแกรม จำนวนนักศึกษาในแต่ละห้องเรียน วิชาบังคับ เนื้อหาของรายวิชา และลักษณะพิเศษของโปรแกรม ซึ่งผลของการวิจัยสรุปได้ว่า โปรแกรมของทั้งสองประเทศมีลักษณะใกล้เคียงกัน แต่โปรแกรม M.B.A ในประเทศสหรัฐอเมริกามีแนวโน้มที่จะใช้วิธีการเชิงปริมาณมากกว่า ในขณะที่โปรแกรม M.B.A ของอังกฤษจะเน้นหนักที่ประสบการณ์ในการปฏิบัติงานนอกสถานที่มากกว่ามาจากทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้นำแนวคิดที่เกี่ยวกับ ทฤษฎีการบริหารภาพรวม: ความพึงพอใจของลูกค้า 7 P's (ศิริวรรณ เสรีรัตน์.2541:337) มาเป็นแนวทางและเป็นทฤษฎีอ้างอิงในการกำหนด

แบบสอบถามของงานวิจัย เพื่อวิเคราะห์ถึงความสัมพันธ์ของความพึงพอใจของลูกค้า 7 P's ซึ่งเป็นเครื่องมือทางการตลาดสำหรับธุรกิจบริการ(Marketing tools for services) มาเป็นแนวทางในการศึกษา อาทิเช่น ปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญา บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ในด้านหลักสูตร ค่าธรรมเนียมการศึกษา สถานที่ตั้ง การสื่อสาร การตลาด คณาจารย์ผู้สอนและเจ้าหน้าที่หลักสูตร สิ่งที่เห็นทางกายภาพ ชั้นตอนหรือกระบวนการ เพื่อประเมินค่าระดับความพึงพอใจโดยรวมในการศึกษาปริญญาโท

บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษหรือภาคค่ำ ของทั้งมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒและมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในส่วนแนวโน้มพฤติกรรม ผู้วิจัยได้นำแนวความคิดเกี่ยวกับกระบวนการตัดสินใจซื้อของผู้ซื้อ (ศิริวรรณ เสรีรัตน์.2534 : 69-73) โดยเฉพาะพฤติกรรมภายหลังการซื้อ ซึ่งเป็นความรู้สึกพอใจหรือไม่พอใจ หลังจากซื้อผลิตภัณฑ์หรือบริการแล้ว ความรู้สึกนี้ขึ้นอยู่กับคุณสมบัติของผลิตภัณฑ์หรือบริการและความคาดหวังของผู้บริโภค ถ้าผลิตภัณฑ์หรือบริการมีคุณสมบัติตามที่คาดหวังก็จะเกิดผลในทางบวก คือผู้บริโภคมีความพึงพอใจและมีแนวโน้มที่จะซื้อซ้ำ แต่ถ้าผลิตภัณฑ์หรือบริการไม่ตรงตามต้องการ หรือต่ำกว่าที่คาดหวังย่อมเกิดผลในทางลบ นั่นคือ ผู้บริโภคไม่พอใจและมีแนวโน้มที่จะไม่ซื้อซ้ำค่อนข้างสูง ผู้วิจัยจึงใช้แนวคิดนี้เพื่อศึกษาตัวแปรตามคือ แนวโน้มพฤติกรรมการบอกต่อหรือศึกษาต่อในอนาคตจะเป็นอย่างไรด้วยการใช้คำถามเพื่อค้นหาลักษณะพฤติกรรมของนิสิตทั้ง 2 สถาบัน เช่น ท่านมีแนวโน้มจะมีการบอกต่อให้คนมาศึกษาปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษหรือไม่ เพื่อศึกษาและวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตทั้ง 2 สถาบัน (7 P's) มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมของนิสิตทั้ง 2 สถาบันหรือไม่สำหรับในส่วนของวิจัยที่เป็นข้อมูลส่วนบุคคล(ด้านประชากรศาสตร์ ซึ่งเป็นตัวแปรต้น ส่งผลต่อตัวแปรตาม คือ ความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตทั้ง 2 สถาบัน ซึ่งความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตทั้ง 2 สถาบัน มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมของนิสิตทั้ง 2 สถาบันนั้น ผู้วิจัยได้นำทฤษฎีปัจจัยของผู้ซื้อที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมผู้บริโภค (ศิริวรรณ เสรีรัตน์.2534:69-73) ซึ่งปัจจัยของนิสิตทั้ง 2 สถาบัน คือ ด้านเพศ อายุ สถานภาพ อาชีพ ประสบการณ์การทำงาน และรายได้ ซึ่งปัจจัยเหล่านี้จะมีอิทธิพลต่อแนวโน้มพฤติกรรมการบอกต่อและศึกษาต่อของนิสิตทั้ง 2 สถาบัน เช่น นิสิตที่มีรายได้น้อยก็จะไม่พอใจกับค่าธรรมเนียมการศึกษาที่สูงเกินไปซึ่งจะมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมการบอกต่อแก่ผู้อื่นในแง่ลบสำหรับค่าธรรมเนียมการศึกษาของสถาบันของตน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องการเปรียบเทียบความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัย ภาคพิเศษระหว่างมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาดังนี้

1. แหล่งข้อมูลที่จะศึกษา
2. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
4. ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ
5. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล
7. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

แหล่งข้อมูลที่จะศึกษา

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจาก 2 แหล่งดังนี้

1. แหล่งข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ได้มาจากการศึกษาค้นคว้าเอกสารและข้อมูลจากเว็บไซต์ ตำรา ทฤษฎี สื่อสิ่งพิมพ์ และงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง
2. แหล่งข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ได้มาจากการใช้แบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 234 คน

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือนิสิตที่ศึกษาหลักสูตรบริหารมหาบัณฑิตภาคพิเศษของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒจำนวนนิสิตทั้งหมด 242 คน (โครงการหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ รุ่นที่ 6-7) และมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จำนวนนิสิตทั้งหมด 320 คน (โครงการปริญญาโทสาขาบริหารธุรกิจภาคค่ำ รุ่นที่ 14-15) รวมประชากรทั้งสิ้น 562 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นิสิตที่กำลังศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตภาคพิเศษของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒและมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จำนวน 234 คน โดยใช้สูตรคำนวณของ Taro Yamane (บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์.2543:88) ที่ระดับความเชื่อมั่นเท่ากับร้อยละ 95 ค่าความคลาดเคลื่อนในการเลือกตัวอย่างร้อยละ 5 ดังนี้

$$\frac{n = N}{1 + N(e)^2}$$

โดยที่ n = ขนาดกลุ่มตัวอย่าง

N = จำนวนประชากร

e = ความคลาดเคลื่อนที่ยอมให้เกิดขึ้นได้ 5%

คำนวณได้ดังนี้

$$\begin{aligned} n &= \frac{562}{1 + 562 (.05)^2} \\ &= 233.68 = 234 \text{ คน} \end{aligned}$$

จากการคำนวณตามสูตรจะได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง 234 คน เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยจากจำนวนประชากรทั้งหมด 562 คน โดยผู้วิจัยเก็บข้อมูลจากแบบสอบถามโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบ 2 ขั้นตอน (Two-Stage Sampling) ดังนี้

ขั้นที่ 1 การสุ่มตัวอย่างโดยการกำหนดสัดส่วน (Quota Sampling) ในสัดส่วนที่เท่ากันคือแบ่งเป็น นิสิตที่กำลังศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตภาคพิเศษของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำนวน 117 คน และมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จำนวน 117 คน

ขั้นที่ 2 การเลือกตัวอย่างตามสะดวก (Convenience Sampling) กับนิสิตที่กำลังศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตภาคพิเศษของทั้ง 2 สถาบัน

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) แบ่งเป็น 5 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลลักษณะด้านประชากรศาสตร์ ของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นลักษณะคำถามปลายปิด (Close-ended Question) จำนวน 6 ข้อ ดังนี้ ข้อที่ 1 เพศ ได้แก่เพศชายและเพศหญิง โดยระดับการวัดประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale)

ข้อที่ 2 อายุ โดยระดับการวัดประเภทเรียงลำดับ (Ordinal Scale) ข้อมูลอายุของกลุ่มนิสิตปริญญาโทมีอายุตั้งแต่ 23 ปีเป็นต้นไป ผู้วิจัยใช้เกณฑ์จากอายุที่นิสิตส่วนใหญ่จบปริญญาตรีพร้อมกับประสบการณ์การทำงานอย่างน้อย 2 ปี ตามเกณฑ์การรับสมัครนิสิตปริญญาโททั้ง 2 สถาบัน การวิจัยครั้งนี้จึงใช้อายุดังกล่าวเป็นเกณฑ์ในการกำหนดอายุขั้นต่ำของนิสิต ดังนี้

1. 23-27 ปี
2. 28-32 ปี
3. 33-37 ปี
4. มากกว่า 37 ปี

ข้อที่ 3 สถานภาพการสมรส โดยระดับการวัดประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale) ดังนี้

1. โสด
2. สมรส/อยู่ด้วยกัน
3. ม่าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่

ข้อที่ 4 อาชีพ โดยระดับการวัดประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale) ดังนี้

1. นักศึกษา
2. พนักงานบริษัทเอกชน
3. ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ
4. อาชีพอิสระ/ธุรกิจส่วนตัว
5. พ่อบ้าน/แม่บ้าน
6. อื่นๆ (โปรดระบุ).....

ข้อที่ 5 ประสิทธิภาพการทำงาน โดยระดับการวัดประเภทเรียงลำดับ (Ordinal Scale)

ข้อมูลประสิทธิภาพการทำงานของนิสิตต้องมือน้อย 2 ปี ตามเกณฑ์การรับสมัครนิสิตปริญญาโททั้ง 2 สถาบัน ดังนี้

1. 2-3 ปี
2. 4-5 ปี
3. 6-7 ปี
4. มากกว่า 7 ปี

ข้อที่ 6 รายได้ต่อเดือน โดยระดับการวัดประเภทเรียงลำดับ (Ordinal Scale) ข้อมูลรายได้ต่อเดือนมาจาก เงินเดือนโดยเฉลี่ยของพนักงานทั้งภาครัฐและเอกชนสำหรับผู้จบปริญญาตรีพร้อมกันมีประสบการณ์การทำงานอย่างน้อย 2 ปี (ที่มา :กระทรวงแรงงาน .2548) ดังนี้

1. ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 8,000 บาท
2. 8,001-17,000 บาท
3. 17,001-26,000 บาท
4. 26,001-35,000 บาท
5. มากกว่า 35,000 บาท

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒและมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ทั้ง 7 ด้านดังนี้

1. ด้านหลักสูตร
2. ค่าธรรมเนียมการศึกษา
3. สถานที่ตั้ง
4. การสื่อสารการตลาด
5. คณาจารย์ผู้สอนและเจ้าหน้าที่หลักสูตร
6. สิ่งให้เห็นทางกายภาพ
7. ขั้นตอนหรือกระบวนการ

ใช้แบบสอบถามมีลักษณะที่เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทอันตรภาคชั้น (Interval Scale)

โดยแบ่งเป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยมาก โดยมีหลักเกณฑ์ในการให้คะแนนแต่ละระดับดังนี้

ระดับความพึงพอใจ	คะแนน
พอใจอย่างมาก	5
พอใจ	4
เฉย ๆ	3
ไม่พอใจ	2
ไม่พอใจอย่างมาก	1

เกณฑ์การให้คะแนนค่าเฉลี่ยในแต่ละระดับนั้น ใช้สูตรคำนวณช่วงกว้างของชั้นได้ดังนี้
(มัลลิกา บุนนาค.2537:29)

$$\begin{aligned} \text{Interval (I)} &= \frac{\text{Range (R)}}{\text{Class (C)}} \\ &= \frac{5 - 1}{5} \\ &= 0.8 \end{aligned}$$

เมื่อ R แทน คะแนนสูงสุด – คะแนนต่ำสุด
C แทน จำนวนชั้น

เกณฑ์การให้คะแนนค่าเฉลี่ยแบบสากลการวัดความพึงพอใจโดยหาค่าจากสูตร
(มัลลิกา บุนนาค.2537:29)

ค่าเฉลี่ย	5 ระดับความพึงพอใจ
4.21-5.00	พอใจอย่างมาก
3.41-4.20	พอใจ
2.61-3.40	เฉย ๆ
1.81-2.60	ไม่พอใจ
1.00-1.80	ไม่พอใจอย่างมาก

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรีศรีนครินทร์วิโรฒและมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ใช้แบบสอบถามแบบ Semantic Differential ที่เป็นการวัดข้อมูลประเภทอันตรภาคชั้น (Interval Scale) ซึ่งเป็นคำตอบสองข้างตรงกันข้ามกัน โดยแบ่งเป็น 5 ระดับคือ ดีมาก ดีปานกลาง ไม่ดี ไม่ดีมาก โดยมีหลักเกณฑ์ในการให้คะแนนแต่ละระดับดังนี้

ระดับความพึงพอใจ	คะแนน
พอใจอย่างมาก	5
พอใจ	4
เฉย ๆ	3
ไม่พอใจ	2
ไม่พอใจอย่างมาก	1

เกณฑ์การให้คะแนนค่าเฉลี่ยในแต่ละระดับนั้น ใช้สูตรคำนวณช่วงกว้างของชั้นได้ดังนี้ (มัลลิกา บุญนาค.2537:29)

$$\begin{aligned} \text{Interval (I)} &= \frac{\text{Range (R)}}{\text{Class (C)}} \\ &= \frac{5 - 1}{5} \\ &= 0.8 \end{aligned}$$

เมื่อ R แทน คะแนนสูงสุด - คะแนนต่ำสุด
C แทน จำนวนชั้น

เกณฑ์การให้คะแนนค่าเฉลี่ยแบบสากลการวัดความพึงพอใจโดยหาค่าจากสูตร (มัลลิกา บุญนาค.2537:29)

ค่าเฉลี่ย	ระดับความพึงพอใจ
4.21-5.00	พอใจอย่างมาก
3.41-4.20	พอใจ
2.61-3.40	เฉย ๆ
1.81-2.60	ไม่พอใจ
1.00-1.80	ไม่พอใจอย่างมาก

ตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามในเรื่องแนวโน้มพฤติกรรมการบอกต่อให้คนมาศึกษาปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิตภาคพิเศษ ใช้แบบสอบถามแบบ Semantic Differential ที่เป็นการวัดข้อมูลประเภทอันตรภาคชั้น (Interval Scale) ซึ่งเป็นคำตอบสองข้างตรงกันข้ามกัน โดยแบ่งเป็น 5 ระดับคือ ดีมาก ดี ปานกลาง ไม่ดี ไม่ดีมาก โดยมีหลักเกณฑ์ในการให้คะแนนแต่ละระดับดังนี้

ระดับแนวโน้มพฤติกรรม	คะแนน
พฤติกรรมที่ดีอย่างมาก	5
พฤติกรรมที่ดี	4
พฤติกรรมปานกลาง	3
พฤติกรรมที่ไม่ดี	2
พฤติกรรมที่ไม่ดีมาก	1

เกณฑ์การให้คะแนนค่าเฉลี่ยในแต่ละระดับนั้น
(มัลลิกา บุญนาค.2537:29)

ใช้สูตรคำนวณช่วงกว้างของชั้นได้ดังนี้

$$\begin{aligned}
 \text{Interval (I)} &= \frac{\text{Range (R)}}{\text{Class (C)}} \\
 &= \frac{5 - 1}{5} \\
 &= 0.8
 \end{aligned}$$

4.2	ค่าธรรมเนียมการศึกษา	จำนวน	4	ข้อ
4.3	สถานที่ตั้ง	จำนวน	5	ข้อ
4.4	การสื่อสารการตลาด	จำนวน	5	ข้อ
4.5	คณาจารย์ผู้สอนและเจ้าหน้าที่	จำนวน	11	ข้อ
4.6	สิ่งที่เห็นทางกายภาพ	จำนวน	11	ข้อ
4.7	ขั้นตอนหรือกระบวนการ	จำนวน	6	ข้อ
5. นำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นให้อาจารย์ที่ศึกษาศาสตรนิพนธ์ตรวจสอบและเสนอแนะเพิ่มเติม
6. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา จากนั้น จึงนำมาปรับปรุงให้มีความถูกต้อง ก่อนนำไปทดลองใช้
7. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยภาคพิเศษทั้งมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒและมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จำนวน 50 ชุดแล้ว แล้วนำมาหาค่าความเชื่อมั่น
8. วิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยใช้วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) (กัลยา วานิชย์บัญชา: 2546) ค่าอัลฟาที่ได้จะแสดงถึงระดับความคงที่ของแบบสอบถาม โดยจะมีค่าระหว่าง $0 \leq \alpha \leq 1$ ค่าที่ใกล้เคียงกับ 1 มากแสดงว่ามีความเชื่อมั่นสูง ซึ่งจากการทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถามจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9154 และ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9521
9. นำแบบสอบถามไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อนำมาวิเคราะห์ ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ติดต่ออาจารย์ที่ควบคุมนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาวิทยาลัยภาคพิเศษทั้ง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒและมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เพื่อขออนุญาตให้นิสิตตอบแบบสอบถาม
2. ผู้วิจัยเตรียมแบบสอบถามให้เพียงพอกับจำนวนนิสิต
3. ชี้แจงให้นิสิตเข้าใจในวัตถุประสงค์ของการตอบและอธิบายวิธีตอบแบบสอบถามก่อนทำ

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ การจัดกระทำข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูลจะต้องอาศัย การวิจัยโดยการออกแบบสอบถาม ประกอบด้วยขั้นตอน ดังนี้

1. นำแบบสอบถามส่วนที่ 1 มาหาค่าความถี่และค่าร้อยละ เพื่อใช้แปลความหมาย ของข้อมูลต่อไปนี้

1.1 นิสิตของมหาวิทยาลัยที่ต่างกันมีผลต่อความพึงพอใจโดยรวมของนิสิต
ปริญญา

โทบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ แตกต่างกัน

1.2 นิสิตที่มีลักษณะด้านประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกัน ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ รายได้ต่อเดือน สถานภาพ ประสบการณ์การทำงาน มีผลต่อความพึงพอใจโดยรวมของ นิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ แตกต่างกัน

2. นำแบบสอบถามส่วนที่ 2-5 มาหาค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่อใช้แปลความหมายของข้อมูลดังต่อไปนี้

2.1 ปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ได้แก่ ด้านหลักสูตร ราคา สถานที่ตั้ง การสื่อสารการตลาด คณาจารย์ผู้สอน และเจ้าหน้าที่หลักสูตร สิ่งที่เห็นทางกายภาพ ขั้นตอนหรือกระบวนการ มีความสัมพันธ์กับ ความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ

2.2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโทบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ได้แก่ ด้านหลักสูตร ราคา สถานที่ตั้ง การสื่อสารการตลาด คณาจารย์ผู้สอน และเจ้าหน้าที่หลักสูตร สิ่งที่เห็นทางกายภาพ ขั้นตอนหรือกระบวนการ มีความสัมพันธ์กับ แนวโน้มพฤติกรรมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ

2.3 ความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาค พิเศษมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ

3. การทดสอบสมมุติฐาน

3.1 สถิติวิเคราะห์ค่าที (Independent t-test)

เพื่อใช้ทดสอบสมมติฐานที่ 1 ที่ว่านิสิตนิสิตของมหาวิทยาลัยที่ต่างกัน มีผลต่อความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโทบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ แตกต่างกัน และใช้ทดสอบสมมติฐานที่ 2 ที่ว่านิสิตที่มีลักษณะด้านประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ ที่แตกต่างกัน มีผลต่อความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ แตกต่างกันเพราะเป็นการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่เท่ากับ 2 กลุ่มและตัวแปรอิสระเป็นคำถามที่เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale) และตัวแปรตาม ได้แก่ ความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโทบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทอันตรภาคชั้น (Interval Scale)

3.2 สถิติวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว(One –Way Analysis of Variance)

เพื่อใช้ทดสอบสมมติฐานที่ 2 ที่ว่านิสิตที่มีลักษณะด้านประชากรศาสตร์ ได้แก่ อายุ อาชีพ รายได้ต่อเดือน สถานภาพ ประสบการณ์การทำงาน ที่แตกต่างกัน มีผลต่อความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ แตกต่างกัน

เพราะเป็นการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่มีมากกว่า 2 กลุ่ม โดยตัวแปรอิสระเป็นคำถามที่เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale) ประเภทเรียงลำดับ (Ordinal Scale)และตัวแปรตาม ได้แก่ ความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโทบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทอันตรภาคชั้น (Interval Scale)

3.3 สถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Coefficient Correlation)เพื่อใช้ทดสอบสมมติฐานที่ 3 ที่ว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ได้แก่ ด้านหลักสูตร ราคา สถานที่ตั้ง การสื่อสารการตลาด คณาจารย์ผู้สอนและเจ้าหน้าที่หลักสูตร สิ่งที่เห็นทางกายภาพ ชั้นตอนหรือกระบวนการ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ

ทดสอบสมมติฐานที่ 4 ที่ว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ได้แก่ ด้านหลักสูตร ราคา สถานที่ตั้ง การสื่อสารการตลาด คณาจารย์ผู้สอนและเจ้าหน้าที่หลักสูตร สิ่งที่เห็นทางกายภาพ ชั้นตอนหรือกระบวนการ มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ

และทดสอบสมมติฐานที่ 5 ที่ว่าความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ เพราะปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ได้แก่ ด้านหลักสูตร ราคา สถานที่ตั้ง การสื่อสารการตลาด คณาจารย์ผู้สอนและเจ้าหน้าที่หลักสูตร สิ่งที่เห็นทางกายภาพ ขั้นตอนหรือกระบวนการ เป็นคำถามที่เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทอันตรภาคชั้น (Interval Scale) และความพึงพอใจโดยรวมและแนวโน้มพฤติกรรมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ เป็นคำถามที่เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทอันตรภาคชั้น (Interval Scale) เช่นเดียวกัน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

จากข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม ทางผู้วิจัยได้ใช้สถิติในการวิเคราะห์เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ตอบสนองตามความมุ่งหมายของการวิจัย ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Analysis) โดยใช้

1.1 ค่าร้อยละ (Percentage) ใช้สูตร (อภิรักษ์ จันตะนี. 2538:75)

$$P = \frac{f(100)}{n}$$

เมื่อ P แทน ร้อยละ หรือ เปอร์เซนต์(Percentage)

เมื่อ f แทน ความถี่ที่ต้องการเปลี่ยนแปลงให้เป็นร้อยละ

เมื่อ n แทน จำนวนความถี่ทั้งหมดหรือจำนวนกลุ่มตัวอย่าง

1.2 ค่าเฉลี่ยเลขคณิต(Mean)ใช้สัญลักษณ์ $\bar{X}$ โดยใช้สูตร (ชูศรี วงศ์รัตน์ 2541:34-35)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{n}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าคะแนนเฉลี่ย

เมื่อ $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

เมื่อ n แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยใช้สูตรชวลี วงศ์รัตน์ (2541:65)

$$S.D = \sqrt{\frac{n\sum x^2 - (\sum x)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ S.D. แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนกลุ่มตัวอย่าง

$(\sum x)^2$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง

$\sum x^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

n แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

2. สถิติที่ใช้หาคุณภาพแบบสอบถาม หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (Coefficient) ของครอนบาช (Cronbach) (กัลยา วาณิชย์บัญชา, 2545 : 449)

$$\alpha = \frac{k \overline{\text{covariance / variance}}}{1 + (k-1) \overline{\text{covariance / variance}}}$$

เมื่อ k แทน จำนวนคำถาม

$\overline{\text{covariance}}$ แทน ค่าเฉลี่ยของค่าแปรปรวนระหว่างคำถาม

$\overline{\text{variance}}$ แทน ค่าเฉลี่ยของค่าแปรปรวนของคำถาม

3. การวิเคราะห์สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Analysis) เป็นสถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐานในการวิจัย เพื่อสรุปผลอ้างอิงไปยังประชากรของการศึกษาคั้งนี้ จะตั้งระดับความเชื่อมั่น 95% โดยสถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐานมีดังต่อไปนี้

3.1 ค่า t-Test ใช้ทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย 2 กลุ่ม กรณีทราบความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม แบบกลุ่มตัวอย่างทั้งสองเป็นอิสระแก่กัน (Independent Sample) ที่ระดับนัยสำคัญ 0.5 (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2545 : 135)

$$t = \frac{\bar{x}_1 - \bar{x}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}}$$

เมื่อ t แทน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
 $\bar{x}_1$ $\bar{x}_2$ แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ
 S_1^2 S_2^2 แทน ความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ
 n_1 n_2 แทน จำนวนสมาชิกในกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ

3.2 ค่า F-test ใช้ในการทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance) ใช้สูตรดังนี้(ชูศรี วงวงศ์รัตน์ 2541:65)

$$F = \frac{MS h}{MS w}$$

โดยที่ $df 1 = p - 1$
 $df 2 = n - p$

เมื่อ F แทนการแจกแจงของ F
 $MS h$ แทนความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม
 $MS w$ แทนความแปรปรวนภายในกลุ่ม
 $df 1$ แทนองศาอิสระของความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม
 $df 2$ แทนองศาอิสระของความแปรปรวนภายในกลุ่ม

p แทนจำนวนของกลุ่มตัวอย่าง

n แทนจำนวนตัวอย่างทั้งหมด

3.3 การเปรียบเทียบพหุคูณ ตามวิธี LSD (Least Significant Difference) (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2546 : 258) ใช้สูตรดังนี้

$$LSD = t_{1-\frac{\alpha}{2}; n-K} \sqrt{\frac{MSE(1/n_i + 1/n_j)}{2}}$$

เมื่อ LSD แทนค่าต่างนัยสำคัญที่คำนวณสำหรับการทดสอบ

MSE แทนค่า Mean Square Error ที่ได้จากตารางวิเคราะห์ความแปรปรวน

K แทนค่าจำนวนกลุ่มทั้งหมดที่ใช้ทดสอบ

n แทนค่าจำนวนข้อมูล

3.4 สถิติสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation coefficient)

ที่ระดับนัยสำคัญ 0.5 (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2544 : 311-312)

$$r = \frac{n \sum xy - (\sum x)(\sum y)}{\sqrt{[n \sum x^2 - (\sum x)^2][n \sum y^2 - (\sum y)^2]}}$$

เมื่อ r แทน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

$\sum X$ แทน ผลรวมคะแนนรายข้อ (Item) ของกลุ่มตัวอย่าง

$\sum Y$ แทน ผลรวมคะแนนรวม (Total) ของทั้งกลุ่ม

$\sum X^2$ แทน ผลรวมคะแนนชุด X แต่ละตัวยกกำลังสอง

$\sum Y^2$ แทน ผลรวมคะแนนชุด Y แต่ละตัวยกกำลังสอง

$\sum XY$ แทน ผลรวมของผลคูณระหว่าง X และ Y

n แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

โดยที่ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ จะมีค่าระหว่าง $-1 \leq r \leq 1$ ความหมายของค่า r (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2544 : 437) คือ

- 1) ค่า r เป็นลบ แสดงว่า X และ Y มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้ามกัน คือ ถ้า X เพิ่ม Y จะลด แต่ถ้า X ลด Y จะเพิ่ม
- 2) ค่า r เป็นบวก แสดงว่า X และ Y มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน คือ ถ้า X เพิ่ม Y จะเพิ่มด้วย แต่ถ้า X ลด Y จะลดลงด้วย
- 3) ถ้า r มีค่าเข้าใกล้ 1 หมายถึง X และ Y มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันและมีความสัมพันธ์กันมาก
- 4) ถ้า r มีค่าเข้าใกล้ -1 หมายถึง X และ Y มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามและมีความสัมพันธ์กันมาก
- 5) ถ้า $r = 0$ แสดงว่า X และ Y ไม่มีความสัมพันธ์กัน
- 6) r เข้าใกล้ 0 แสดงว่า X และ Y มีความสัมพันธ์กันน้อยและมีค่าระดับความสัมพันธ์ของค่าสหสัมพันธ์ (Salkind. 2000:208) และมีค่าระดับความสัมพันธ์ของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ดังนี้

ค่าระดับความสัมพันธ์	ระดับความสัมพันธ์
0.81-1.00	สูงมาก (Very strong)
0.61-0.80	ค่อนข้างสูง (Strong)
0.41-0.60	ปานกลาง (Moderate)
0.21-0.40	ค่อนข้างต่ำ (Weak)
0.01-0.20	ต่ำมาก (Very weak)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษา ความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโทบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาควิเศษของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒและมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในทัศนะของนิสิต การวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้ทำการวิจัยได้ทำการกำหนดสัญลักษณ์ต่างๆ ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

n	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน t-distribution
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน F-distribution
SS	แทน	ผลรวมของคะแนนเบี่ยงเบนยกกำลังสอง (Sum of Squares)
MS	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ยของผลบวกกำลังสองของคะแนน (Mean of Squares)
df	แทน	ระดับชั้นของความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
r	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่าย (Pearson Correlation)
Prob.	แทน	ค่าความน่าจะเป็นที่ค่าสถิติที่ใช้ทดสอบจะตกอยู่ในช่วงปฏิเสธหรือยอมรับสมมติฐาน
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
**	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01
Sig	แทน	ระดับนัยสำคัญทางสถิติจากการทดสอบที่โปรแกรม SPSS คำนวณได้ใช้ในการสรุปผลการทดสอบสมมติฐาน
H ₀	แทน	สมมติฐานหลัก (Null Hypothesis)
H ₁	แทน	สมมติฐานรอง (Alternative Hypothesis)

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้นำเสนอผลตามความมุ่งหมายของการวิจัย โดยแบ่งการนำเสนอออกเป็น 5 ส่วน ดังนี้ คือ

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ของผู้ตอบ แบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ รายได้ สถานภาพ ประสบการณ์ทำงาน

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามด้านความพึงพอใจ ได้แก่ ด้านหลักสูตร ด้านค่าธรรมเนียมการศึกษา ด้านสถานที่ตั้ง ด้านการสื่อสารการตลาด ด้านคณาจารย์ผู้สอนและเจ้าหน้าที่หลักสูตร ด้านสิ่งที่เห็นทางกายภาพ ด้านขั้นตอนหรือกระบวนการ โดยรวมของนิสิตปริญญาโทบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามด้านความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามด้านแนวโน้มพฤติกรรมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ได้แก่ แนวโน้มบอกต่อ MBA ภาคพิเศษ แนวโน้มศึกษาต่อ DUAL DEGREE แนวโน้มศึกษาต่อ PH.D DEGREE ถ้าเปิด

ส่วนที่ 5 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทำการทดสอบสมมติฐาน ดังนี้ คือ

สมมติฐานข้อที่ 1 นิสิตของมหาวิทยาลัยที่ต่างกัน มีผลต่อความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 2 นิสิตที่มีลักษณะด้านประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกัน ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ รายได้ต่อเดือน สถานภาพ ประสบการณ์การทำงานที่แตกต่างกัน มีผลต่อความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 3 ปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ได้แก่ ด้านหลักสูตร ราคา สถานที่ตั้ง การสื่อสารการตลาด คณาจารย์ผู้สอนและเจ้าหน้าที่หลักสูตร สิ่งที่เห็นทางกายภาพ ขั้นตอนหรือกระบวนการ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ

สมมติฐานข้อที่ 4 ปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ได้แก่ ด้านหลักสูตร ราคา สถานที่ตั้ง การสื่อสารการตลาด คณาจารย์ผู้สอนและเจ้าหน้าที่หลักสูตร สิ่งที่เห็นทางกายภาพ ขั้นตอนหรือกระบวนการ มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ

สมมติฐานข้อที่ 5 ความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม

การวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ รายได้ต่อเดือน สถานภาพ ประสบการณ์ทำงาน โดยแจกแจงจำนวนและค่าร้อยละ ดังนี้

ตาราง 1 แสดงจำนวนและค่าร้อยละเกี่ยวกับข้อมูลปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลปัจจัยด้านประชากรศาสตร์	มศว	ม.ก	มศว	ม.ก
	จำนวน(คน)		ร้อยละ	ละ
1. เพศ				
1.1 ชาย	33	48	28.2	41
1.2 หญิง	84	69	71.8	59
รวม	117	117	100	100
2. อายุ				
2.1 23-27 ปี	59	62	50.5	53
2.4 มากกว่า 32 ปี	10	15	8.5	12.8
รวม	117	117	100	100

ตาราง1 (ต่อ)

3. สถานภาพ				
3.1 โสด	109	107	93.2	91.5
3.2 สมรส / อยู่ด้วยกัน	8	10	6.8	8.5
รวม	117	117	100	100
4. อาชีพ				
4.1 พนักงานบริษัทเอกชน	84	74	71.8	63.2
4.2 ข้าราชการ/พวง.รัฐวิสาหกิจ	17	27	14.5	23.1
4.3 อาชีพอิสระ/ธุรกิจส่วนตัว/นักศึกษา พ่อบ้าน/แม่บ้าน/อื่นๆเช่น องค์กรไม่แสวงผลกำไร	16	16	13.7	13.7
รวม	117	117	100	100
5. ประสบการณ์ทำงาน				
5.1 2-3 ปี	20	17.1	15	12.8
5.2 4-5 ปี	45	38.5	43	36.8
5.3 6-7 ปี	25	21.4	15	12.8
5.4 มากกว่า 7 ปี	27	23	41	35
รวม	117	100	114	97.4
Missing			3	2.6
รวม	117	100	117	100
6. รายได้ต่อเดือน				
6.1 ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 17,000 บาท	37	31.6	37	31.6
6.2 17,001-26,000 บาท	40	34.3	41	35
6.3 26,001-35,000 บาท	19	16.2	16	13.7
6.5 มากกว่า 35,000 บาท	21	17.9	23	19.7
รวม	117	100	117	100

จากตาราง 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 234 คน จำแนกได้ดังนี้

1. ด้านเพศ แสดงให้เห็นว่า

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 71.8 และเพศชาย จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 28.2

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 59 และเพศชาย จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 41

2. ด้านอายุ แสดงให้เห็นว่า

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุ 23-27 ปี จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 50.4 รองลงมา มีอายุ 28-32 ปี จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 41 อายุมากกว่า 32 ปี จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 8.5 ตามลำดับ

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุ 23-27 ปี จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 53 รองลงมา มีอายุ 28-32 ปี จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 34.2 อายุมากกว่า 32 ปี จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 12.8 ตามลำดับ

3. ด้านสถานภาพ แสดงให้เห็นว่า

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีสถานภาพ โสด จำนวน 109 คิดเป็นร้อยละ 93.2 และมีสถานภาพสมรส / อยู่ด้วยกัน จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 6.8

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีสถานภาพ โสด จำนวน 107 คิดเป็นร้อยละ 91.5 และมีสถานภาพสมรส / อยู่ด้วยกัน จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 8.5

4. ด้านอาชีพ แสดงให้เห็นว่า

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอาชีพเป็นพนักงาน บริษัทเอกชน จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 71.8 รองลงมา อาชีพข้าราชการ/พนักงาน รัฐวิสาหกิจ จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 14.5 , อาชีพอาชีพอิสระ/ธุรกิจส่วนตัว/นิสิต/พ่อบ้าน/แม่บ้าน/ อาชีพ อื่นๆ เช่นองค์กรไม่แสวงผลกำไร จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 13.7ตามลำดับ

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอาชีพเป็นพนักงาน บริษัทเอกชน จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 63.2 รองลงมา อาชีพข้าราชการ/พนักงาน รัฐวิสาหกิจ

จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 23.1, อาชีพอาชีพอิสระ/ธุรกิจส่วนตัว/นิสิต/พ่อบ้าน/แม่บ้าน/ อาชีพอื่นๆ เช่นองค์กรไม่แสวงผลกำไร จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 13.7ตามลำดับ

5. ด้านประสบการณ์ทำงาน แสดงให้เห็นว่า

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวนมากที่สุดมีประสบการณ์ทำงาน 4-5 ปี จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 38.5 รองลงมาประสบการณ์ทำงาน มากกว่า 7 ปี จำนวน 27 คนคิดเป็นร้อยละ 23.1 , ประสบการณ์ทำงาน 6-7 ปี จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 21.4 และประสบการณ์ทำงาน 2-3 ปี จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 17.1 ตามลำดับ

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวนมากที่สุดมีประสบการณ์ทำงาน 4-5 ปี จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 36.8 รองลงมาประสบการณ์ทำงาน มากกว่า 7 ปี จำนวน 41 คนคิดเป็นร้อยละ 35 , ประสบการณ์ทำงาน 6-7 ปี จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 12.8 และประสบการณ์ทำงาน 2-3 ปี จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 12.8 ตามลำดับ

6. ด้านรายได้ต่อเดือน แสดงให้เห็นว่า

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวนมากที่สุดมีรายได้ต่อเดือน 17,001-26,000 บาท จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 34.2 รองลงมามีรายได้ต่อเดือน ต่ำกว่า 17,000 บาท จำนวน 37 คนคิดเป็นร้อยละ 31.6, มีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 35,000 บาทจำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 17.9, มีรายได้ต่อเดือน 26,001-35,000 บาท จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 16.2 ตามลำดับ

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวนมากที่สุดมีรายได้ต่อเดือน 17,001-26,000 บาท จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 35 รองลงมามีรายได้ต่อเดือน ต่ำกว่า 17,000 บาท จำนวน 37 คนคิดเป็นร้อยละ 31.6, มีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 35,000 บาทจำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 19.7, มีรายได้ต่อเดือน 26,001-35,000 บาท จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 13.7 ตามลำดับ

เนื่องจากข้อมูลปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านอายุ, ด้านอาชีพ และด้านรายได้ต่อเดือน มีความถี่ของข้อมูลและกระจายตัวไม่สม่ำเสมอ บางกลุ่มมีจำนวนความถี่น้อยเกินไป ดังนั้นเพื่อทำการทดสอบสมมติฐาน ผู้วิจัยจึงทำการรวบรวมกลุ่มข้อมูลใหม่เพื่อให้การกระจายของข้อมูลมีความสม่ำเสมอในด้านอายุ, ด้านระดับการศึกษา และด้านอาชีพ

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามด้านความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโทบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามด้านความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโทบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ในทัศนะของนิสิต โดยแจกแจงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังนี้

ตาราง 2 แสดงระดับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโทบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

ภาคพิเศษ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ได้แก่ ด้านหลักสูตร ด้านค่าธรรมเนียมการศึกษา ด้านสถานที่ตั้ง ด้านการสื่อสารการตลาด ด้านคณาจารย์ผู้สอนและเจ้าหน้าที่หลักสูตร ด้านสิ่งทีเห็นทางกายภาพ ด้านชั้นตอนหรือกระบวนการ

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจ	ม.ศ.ว			ม.ก		
	$\bar{X}$	SD	ระดับพึงพอใจ	$\bar{X}$	SD	ระดับพึงพอใจ
ด้านหลักสูตร						
1.ความหลากหลายสาขาที่เปิดสอน	3.29	0.9	เฉย ๆ	3.88	0.49	พอใจ
2.ระยะเวลาศึกษาตามหลักสูตร	4.08	0.48	พอใจ	3.97	0.59	พอใจ
3.วันและเวลาเรียน	4.19	0.72	พอใจ	3.49	0.85	พอใจ
4.รายวิชาที่เรียน	3.74	0.61	พอใจ	3.67	0.64	พอใจ
5.โครงสร้างหลักสูตร	3.84	0.62	พอใจ	3.68	0.57	พอใจ
6.สนับสนุนทุนงานวิจัย	3.41	0.79	พอใจ	3.03	0.67	เฉย ๆ
8.กิจกรรมพิเศษ						
8.1ทัศนศึกษาในประเทศ	3.35	0.94	เฉย ๆ	3.65	0.82	พอใจ
8.2สัมมนา	3.54	0.84	พอใจ	3.67	0.67	พอใจ

ตาราง 2 (ต่อ)

9.การจัดสอบหรืออบรมพิเศษ							
9.1 ภาษา	3.64	3.62	พอใจ	9.1 ภาษา	3.44	0.66	พอใจ
9.2 ประมวลความรู้	3.58	0.66	พอใจ	9.2	3.56	0.66	พอใจ
				พื้นฐาน			
				ธุรกิจ			
				9.3	3.66	0.62	พอใจ
				ประมวล			
				ความรู้			
10. ภาวะเทียบและข้อบังคับต่างๆ	3.58	0.70	พอใจ		3.48	0.62	พอใจ
11. วิชาเรียนมีประโยชน์ต่องาน	4.15	0.59	พอใจ		4.11	0.57	พอใจ
12. วิชาเรียนตลาดแรงงานต้องการ	3.98	0.66	พอใจ		3.90	0.65	พอใจ
ผลรวมด้านหลักสูตร	3.72	0.39	พอใจ		3.69	0.34	พอใจ
ด้านค่าธรรมเนียมการศึกษา							
13. ต่อภาคการศึกษา	2.49	0.92	ไม่พอใจ		3.14	0.76	เฉย ๆ
14. รักษาสภาพนิสิตต่อภาคการศึกษา	2.73	0.90	เฉย ๆ		3.11	0.75	เฉย ๆ
15. เรียกเก็บตามรายการ	2.62	0.85	เฉย ๆ		2.71	0.83	เฉย ๆ
16. บริการการศึกษา	3.24	0.89	เฉย ๆ		3.06	0.73	เฉย ๆ
ผลรวมด้านค่าธรรมเนียมการศึกษา	2.77	0.65	เฉย ๆ		3.00	0.58	เฉย ๆ
ด้านสถานที่ตั้ง							
17. สะดวกในการเดินทาง	4.21	0.73	พอใจ		3.84	0.69	พอใจ
			อย่างมาก				
18. ที่จอดรถสะดวกและเพียงพอ	2.79	1.05	เฉย ๆ		2.62	0.90	เฉย ๆ
19. บรรยากาศรอบมหาวิทยาลัย	3.19	1.01	เฉย ๆ		3.56	0.80	พอใจ
20. ใกล้แหล่งชุมชน	3.74	0.76	พอใจ		3.74	0.67	พอใจ

ตาราง 2 (ต่อ)

21.ปลอดภัยภายในมหาวิทยาลัย	3.12	0.87	เฉย ๆ		3.25	0.68	เฉย ๆ
ผลรวมด้านสถานที่ตั้ง	3.41	0.56	พอใจ		3.40	0.46	เฉย ๆ
ด้านการสื่อสารการตลาด							
22.โฆษณาหลักสูตร	3.35	0.76	เฉย ๆ		3.23	0.58	เฉย ๆ
23.ประชาสัมพันธ์ตามแหล่งชุมชน	3.20	0.80	เฉย ๆ		3.14	0.54	เฉย ๆ
24.website ให้รายละเอียดหลักสูตร	3.48	0.86	พอใจ		3.32	0.86	เฉย ๆ
25.การแจ้งข่าวสารและกิจกรรม							
25.1 direct mail	2.97	1.00	เฉย ๆ	25.1	3.15	0.73	เฉย ๆ
				บอร์ด			
				ประกาศ			
25.2 e-mail	3.10	1.02	เฉย ๆ	25.2	3.06	0.71	เฉย ๆ
				วารสาร			
				บัณฑิตฯ			
26.พัฒนาสื่อการเรียนรู้เพื่อสังคม	3.04	0.77	เฉย ๆ		3.29	0.72	เฉย ๆ
ผลรวมด้านการสื่อสารการตลาด	3.19	0.62	เฉย ๆ		3.20	0.49	เฉย ๆ
ผู้สอนและเจ้าหน้าที่หลักสูตร							
คณาจารย์ผู้สอน							
27.ชื่อเสียง	4.15	0.59	พอใจ		3.93	0.63	พอใจ
28.คุณวุฒิ	4.27	0.54	พอใจ		4.09	0.60	พอใจ
			อย่างมาก				

ตาราง 2 (ต่อ)

29.ประสบการณ์การสอน	4.25	0.59	พอใจ อย่างมาก	4.07	0.64	พอใจ
30.ผลงานวิจัย	4.06	0.62	พอใจ	3.73	0.68	พอใจ
31.บทบาทสำคัญต่อวงการศึกษา	4.04	0.64	พอใจ	3.72	0.63	พอใจ
32.เป็นที่ยอมรับของวงการศึกษา	4.15	0.61	พอใจ	3.89	0.60	พอใจ
33.วิธีหรือเทคนิคการสอน	3.76	0.74	พอใจ	3.70	0.77	พอใจ
34.บุคลิกและอรรถยาศัยดี	3.97	0.64	พอใจ	0.77	0.63	พอใจ
ผลรวมคณาจารย์ผู้สอน เจ้าหน้าที่หลักสูตร	4.08	0.50	พอใจ	3.87	0.52	พอใจ
35.ช่วยเหลือและแนะนำ	3.61	0.91	พอใจ	3.74	0.73	พอใจ
36.จำนวนเพียงพอ	3.41	0.88	พอใจ	3.70	0.70	พอใจ
37. บุคลิกภาพและอรรถยาศัยดี	3.64	0.89	พอใจ	3.78	0.70	พอใจ
ผลรวมเจ้าหน้าที่หลักสูตร	3.55	0.81	พอใจ	3.74	0.62	พอใจ
ผลรวมผู้สอนและเจ้าหน้าที่หลักสูตร	3.82	0.54	พอใจ	3.81	0.47	พอใจ
ด้านสิ่งที่เห็นทางกายภาพ						
38.รูปแบบห้องเรียน	2.02	0.85	ไม่พอใจ	3.05	0.84	เฉย ๆ
39.ความสะอาดห้องเรียน	2.32	1.01	ไม่พอใจ	3.18	0.78	เฉย ๆ
40.ความสะอาดห้องน้ำ	2.47	1.06	ไม่พอใจ	2.93	0.87	เฉย ๆ
41.สิ่งตกแต่งภายในห้องเรียน	1.99	0.87	ไม่พอใจ	3.00	0.77	เฉย ๆ
42.ความทันสมัยของอุปกรณ์การ เรียน	2.39	0.92	ไม่พอใจ	3.11	0.86	เฉย ๆ
43.การจัดอาหารว่าง	2.49	1.01	ไม่พอใจ	3.38	0.79	เฉย ๆ
44.ความเพียงพอของสถานที่ พักผ่อน	2.34	0.87	ไม่พอใจ	2.69	0.98	เฉย ๆ

ตาราง 2 (ต่อ)

45.ความครบของเอกสารในห้องสมุด	3.03	0.98	เฉย ๆ	3.28	0.84	เฉย ๆ
46.ความพร้อมของคอมพิวเตอร์	1.84	0.92	ไม่พอใจ	2.68	0.97	เฉย ๆ
47.บรรยากาศในโรงอาหาร	2.33	0.93	ไม่พอใจ	2.79	0.86	เฉย ๆ
48.คุณภาพของอาหารในโรงอาหาร	2.78	0.93	เฉย ๆ	3.01	0.84	เฉย ๆ
ผลรวมด้านสิ่งที่เห็นทางกายภาพ	2.36	0.61	ไม่พอใจ	3.01	0.60	เฉย ๆ
ด้านขั้นตอนหรือกระบวนการ						
49.คัดเลือกนิสิต	3.62	0.63	พอใจ	3.72	0.57	พอใจ
50.สอนที่เน้นให้นิสิตศึกษาด้วยตนเอง	3.59	0.70	พอใจ	3.62	0.65	พอใจ
51.ควบคุมและสอบสวนนิพนธ์	3.61	0.59	พอใจ	3.54	0.57	พอใจ
52.อนุมัติขั้นตอนการทำสารนิพนธ์	3.61	0.60	พอใจ	3.52	0.57	พอใจ
53.ลงทะเบียนเรียนของนิสิต	3.79	0.87	พอใจ	3.35	0.87	เฉย ๆ
54.ใช้เทคโนโลยีเก็บฐานข้อมูล	3.80	0.73	พอใจ	3.36	0.81	เฉย ๆ
ผลรวมด้านขั้นตอนหรือกระบวนการ	3.67	0.51	พอใจ	3.52	0.51	พอใจ

จากตาราง 2 แสดงระดับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโทบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในด้านต่างๆ พบว่า

1. ด้านหลักสูตร พบว่า ระดับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโทบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในด้านหลักสูตร โดยรวมอยู่ในระดับพอใจ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.72 และเมื่อพิจารณารายชื่อจะพบว่า ชื่อที่มีความพึงพอใจอยู่ในระดับพอใจในทัศนะของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้แก่ วันและเวลาเรียน, วิชาที่เรียนมีประโยชน์ต่องานที่ทำอยู่หรือจะทำอนาคต, ระยะเวลาศึกษาตามหลักสูตร, วิชาที่เรียนเป็นสาขาที่ตลาดแรงงานต้องการ, โครงสร้างหลักสูตร, รายวิชาที่เรียน, ชื่อเสียงและภาพลักษณ์มหาวิทยาลัย, การจัดสอบหรืออบรมพิเศษ (การสอบภาษาและสอบประมวลความรู้), กฎระเบียบและข้อบังคับต่างๆ, กิจกรรมพิเศษในเรื่องการสัมมนา และสนับสนุนทุนงานวิจัย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.19, 4.15, 4.08, 3.98, 3.84, 3.74, 3.71, 3.64, 3.58, 3.54 และ 3.41 ตามลำดับ ส่วนชื่อที่มีความพึง

พอใจอยู่ในระดับเฉยๆ ได้แก่ กิจกรรมพิเศษในเรื่องทัศนศึกษาในประเทศ และความหลากหลายสาขาที่เปิดสอน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.35 และ 3.29 ตามลำดับ

2. ด้านค่าธรรมเนียมการศึกษา พบว่า ระดับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโทบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในด้านค่าธรรมเนียมการศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับเฉยๆ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.77 และเมื่อพิจารณารายข้อจะพบว่า ข้อที่มีความพึงพอใจอยู่ในระดับเฉยๆ ในทัศนะของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้แก่ ค่าธรรมเนียมการบริการการศึกษา, ค่าธรรมเนียมรักษาสภาพนิสิตต่อภาคการศึกษา และ ค่าธรรมเนียมเรียกเก็บตามรายการ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.24, 2.73 และ 2.62 ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีความพึงพอใจอยู่ในระดับไม่พอใจ ได้แก่ ค่าธรรมเนียมต่อภาคการศึกษา โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.49

3. ด้านสถานที่ตั้ง พบว่า ระดับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโทบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในด้านสถานที่ตั้ง โดยรวมอยู่ในระดับพอใจ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.41 และเมื่อพิจารณารายข้อจะพบว่า มีข้อที่อยู่ในความพึงพอใจอยู่พอใจอย่างมาก ได้แก่ สะดวกในการเดินทาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.21 ส่วนข้อที่มีความพึงพอใจอยู่ในระดับพอใจ ได้แก่ ใกล้แหล่งชุมชน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.74 ส่วนข้อที่มีความพึงพอใจอยู่ในระดับเฉยๆ ได้แก่ บรรยากาศและสภาพแวดล้อมรอบมหาวิทยาลัย, มีการป้องกันความปลอดภัยภายในมหาวิทยาลัย และที่จอดรถสะดวกและเพียงพอ 3.19, 3.12 และ 2.79 ตามลำดับ

4. ด้านการสื่อสารการตลาด พบว่า ระดับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโทบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในด้านการสื่อสารการตลาด โดยรวมอยู่ในระดับเฉยๆ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.19 และเมื่อพิจารณารายข้อจะพบว่า มีข้อที่อยู่ในความพึงพอใจอยู่ในระดับเฉยๆ ได้แก่ การสร้าง website ให้รายละเอียดหลักสูตร โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.48 ส่วนข้อที่มีความพึงพอใจอยู่ในระดับเฉยๆ ได้แก่ โฆษณาหลักสูตร, ประชาสัมพันธ์ตามแหล่งชุมชน, พัฒนาสื่อการเรียนรู้เพื่อชุมชนและสังคม และการแจ้งข่าวสารและกิจกรรม (direct mail และ e-mail) 3.35, 3.20, 3.04 และ 3.03 ตามลำดับ

5. ด้านคณาจารย์ผู้สอนและเจ้าหน้าที่หลักสูตร พบว่า ระดับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโทบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในด้านคณาจารย์ผู้สอนและเจ้าหน้าที่หลักสูตร โดยรวมอยู่ในระดับพอใจ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.82 เมื่อพิจารณารายข้อในด้านคณาจารย์ผู้สอน และเจ้าหน้าที่หลักสูตร จะพบว่า

ด้านคณาจารย์ผู้สอน มีข้อที่มีความพึงพอใจอยู่ในระดับพอใจอย่างมาก ได้แก่ คุณวุฒิ และ ประสิทธิภาพการสอน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.27 และ 4.25 ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีความพึงพอใจในระดับพอใจ ได้แก่ ชื่อเสียง, เป็นที่ยอมรับของวงการศึกษ, ผลงานวิจัย, บทบาทสำคัญต่อวงการศึกษ, บุคลิกและธรรมาศยดี และวิธีหรือเทคนิคการสอน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.15, 4.15, 4.06, 4.04, 3.97 และ 3.76 ส่วนในด้านเจ้าหน้าที่หลักสูตร พบว่า ข้อที่มีความพึงพอใจอยู่ในระดับพอใจ ได้แก่ บุคลิกภาพและธรรมาศยดี, ช่วยเหลือและแนะนำ และจำนวนเพียงพอ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.64, 3.61 และ 3.41 ตามลำดับ

6. ด้านสิ่งที่เห็นทางกายภาพ พบว่า ระดับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในด้านสิ่งที่เห็นทางกายภาพ โดยรวมอยู่ในระดับไม่พอใจ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.36 และเมื่อพิจารณารายข้อจะพบว่า มีข้อที่อยู่ในความพึงพอใจอยู่ในระดับเฉยๆ ได้แก่ ความครบครันของเอกสารในการค้นหาที่ห้องสมุด และรสชาติและคุณภาพของอาหารในโรงอาหาร โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.03 และ 2.78 ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีความพึงพอใจในระดับไม่พอใจ ได้แก่ การจัดอาหารว่าง, ความสะอาดห้องน้ำ, ความทันสมัยของอุปกรณ์การเรียน, ความเพียงพอของสถานที่พักผ่อน สังสรรค์, บรรยากาศและสิ่งแวดล้อมในโรงอาหาร, ความสะอาดห้องเรียน, รูปแบบห้องเรียน, สิ่งตกแต่งภายในห้องเรียน เช่น ผ้า màn, มู่ลี่, และ ความพร้อมของคอมพิวเตอร์ที่ใช้ในการเรียน 1.84 โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.49, 2.47, 2.39, 2.34, 2.33, 2.32, 2.02 และ 1.99 ตามลำดับ

7. ด้านขั้นตอนหรือกระบวนการ พบว่า ระดับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในด้านขั้นตอนหรือกระบวนการ โดยรวมอยู่ในระดับพอใจ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.67 เมื่อพิจารณารายข้อ จะพบว่า ข้อที่มีความพึงพอใจอยู่ในระดับพอใจ ได้แก่ การใช้เทคโนโลยีเก็บฐานข้อมูลได้อย่างถูกต้องและรวดเร็ว, ระบบการลงทะเบียนเรียนของนิสิต, ขั้นตอนการคัดเลือกนิสิต, ระบบการอนุมัติขั้นตอนการทำสารนิพนธ์, ขั้นตอนการควบคุมและสอบสวนนิพนธ์ และขั้นตอนการสอนที่เน้นให้นิสิตศึกษาด้วยตนเอง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.80, 3.79, 3.62, 3.61, 3.61 และ 3.59 ตามลำดับ

จากตาราง 2 แสดงระดับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโทบริหารธุรกิจ มหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในด้านต่างๆ พบว่า

1. ด้านหลักสูตร พบว่า ระดับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโทบริหารธุรกิจ มหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในด้านหลักสูตร โดยรวมอยู่ในระดับพอใจ

โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.69 และเมื่อพิจารณารายข้อจะพบว่า ข้อที่มีความพึงพอใจอยู่ในระดับพอใจ ในทัศนะของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ได้แก่ ชื่อเสียงและภาพลักษณ์มหาวิทยาลัย, วิชาที่เรียนมีประโยชน์ต่องานที่ทำอยู่หรือจะทำอนาคต, ระยะเวลาศึกษาตามหลักสูตร, วิชาที่เรียนเป็นสาขาที่ตลาดแรงงานต้องการ, ความหลากหลายสาขาที่เปิดสอน, โครงสร้างหลักสูตร, รายวิชาที่เรียน, กิจกรรมพิเศษ (ทัศนศึกษาในประเทศและกิจกรรมพิเศษ-สัมมนา) , การจัดสอบหรืออบรมพิเศษ (สอบภาษา อบรมพิเศษพื้นฐานด้านธุรกิจ และจัดสอบพิเศษ-สอบประมวลความรู้), วันและเวลาเรียน, กฎระเบียบและข้อบังคับต่างๆ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.14, 4.11, 3.97, 3.90, 3.88, 3.68, 3.67, 3.66, 3.55, 3.49 และ 3.48 ตามลำดับ

2. ด้านค่าธรรมเนียมการศึกษา พบว่า ระดับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโทบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในด้านค่าธรรมเนียมการศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับเฉยๆ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.00 และเมื่อพิจารณารายข้อจะพบว่า ข้อที่มีความพึงพอใจอยู่ในระดับเฉยๆในทัศนะของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ได้แก่ ค่าธรรมเนียมต่อภาคการศึกษา, ค่าธรรมเนียมรักษาสภาพนิสิตต่อภาคการศึกษา, ค่าธรรมเนียมการบริการการศึกษา และค่าธรรมเนียมเรียกเก็บตามรายการ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.14, 3.11, 3.06 และ 2.71 ตามลำดับ

3. ด้านสถานที่ตั้ง พบว่า ระดับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโทบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในด้านสถานที่ตั้ง โดยรวมอยู่ในระดับเฉยๆ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.40 และเมื่อพิจารณารายข้อจะพบว่า มีข้อที่มีความพึงพอใจอยู่ในระดับพอใจในทัศนะของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ได้แก่ สะดวกในการเดินทาง, ใกล้แหล่งชุมชน และบรรยากาศและสภาพแวดล้อมรอบมหาวิทยาลัย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.84, 3.74 และ 3.56 ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีความพึงพอใจอยู่ในระดับเฉยๆ ได้แก่ มีการป้องกันความปลอดภัยภายในมหาวิทยาลัย และที่จอดรถสะดวกและเพียงพอ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.25 และ 2.62 ตามลำดับ

4. ด้านการสื่อสารการตลาด พบว่า ระดับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโทบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในด้านการสื่อสารการตลาด โดยรวมอยู่ในระดับเฉยๆ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.20 และเมื่อพิจารณารายข้อจะพบว่า มีข้อที่อยู่ในความพึงพอใจอยู่ในระดับเฉยๆ ได้แก่ พัฒนาสื่อการเรียนรู้เพื่อชุมชนและสังคม ,โฆษณาหลักสูตร, การสร้าง website ให้รายละเอียดหลักสูตร การแจ้งข่าวสารและกิจกรรม (บอร์ดประกาศและวารสาร

บัณฑิตฯ) และประชาสัมพันธ์ตามแหล่งชุมชน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.29,3.23,3.32,3.15 และ 3.14 ตามลำดับ

5. ด้านคณาจารย์ผู้สอนและเจ้าหน้าที่หลักสูตร พบว่า ระดับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโทบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ในผลรวมด้านคณาจารย์ผู้สอนและเจ้าหน้าที่หลักสูตร โดยรวมอยู่ในระดับพอใจ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.81 และเมื่อพิจารณารายข้อจะพบว่า ในด้านคณาจารย์ผู้สอนข้อที่มีความพึงพอใจอยู่ในระดับพอใจ ได้แก่ ประสิทธิภาพการสอน, คุณวุฒิ, ชื่อเสียง, เป็นที่ยอมรับของวงการศึกษา, บุคลิกและอัธยาศัยดี, ผลงานวิจัย, บทบาทสำคัญต่อวงการศึกษา, และวิธีหรือเทคนิคการสอน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.07, 4.09, 3.93, 3.89, 3.86, 3.73, 3.72 และ 3.70 ตามลำดับ ส่วนในด้านเจ้าหน้าที่หลักสูตร ข้อที่มีความพึงพอใจอยู่ในระดับพอใจ ได้แก่ บุคลิกภาพและอัธยาศัยดี, ช่วยเหลือและแนะนำ และจำนวนเพียงพอ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.78, 3.74 และ 3.70 ตามลำดับ

6. ด้านสิ่งที่เห็นทางกายภาพ พบว่า ระดับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโทบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในผลรวมด้านสิ่งที่เห็นทางกายภาพ โดยรวมอยู่ในระดับเฉยๆ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.01 และเมื่อพิจารณารายข้อจะพบว่า ข้อที่มีความพึงพอใจอยู่ในระดับเฉยๆ ได้แก่ การจัดอาหารว่าง, ความครบครันของเอกสารในการค้นหาที่ห้องสมุด, ความสะอาดห้องเรียน, ความทันสมัยของอุปกรณ์การเรียน, รูปแบบห้องเรียน, รสชาติและคุณภาพของอาหารในโรงอาหาร, สิ่งตกแต่งภายในห้องเรียน เช่น ผ้า màn, มู่ลี่, ความสะอาดห้องน้ำ, บรรยากาศและสิ่งแวดล้อมในโรงอาหาร, ความเพียงพอของสถานที่พักผ่อน สังสรรค์, และความพร้อมของคอมพิวเตอร์ที่ใช้ในการเรียน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.38, 3.28, 3.18, 3.11, 3.05, 3.01, 3.00, 2.93, 2.79, 2.69 และ 2.68 ตามลำดับ

7. ด้านขั้นตอนหรือกระบวนการ พบว่า ระดับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโทบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในผลรวมด้านขั้นตอนหรือกระบวนการ โดยรวมอยู่ในระดับพอใจ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.52 และเมื่อพิจารณารายข้อจะพบว่า ข้อที่มีความพึงพอใจอยู่ในระดับพอใจ ได้แก่ ขั้นตอนการคัดเลือกนิสิต, ขั้นตอนการสอนที่เน้นให้นิสิตศึกษาด้วยตนเอง, ขั้นตอนการควบคุมและสอบสวนนิพนธ์ และ ระบบการอนุมัติขั้นตอนการทำสารนิพนธ์ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ตามลำดับ 3.72, 3.62, 3.54 และ 3.52 ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีความพึงพอใจอยู่ในระดับเฉยๆ ได้แก่ การใช้เทคโนโลยีเก็บฐานข้อมูลได้อย่างถูกต้องและรวดเร็ว และระบบการลงทะเบียนเรียนของนิสิต โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.36 และ 3.35 ตามลำดับ

**ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามด้านความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และ
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์**

การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามด้านความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และ
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยแจกแจงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังนี้

ตาราง 3 แสดงระดับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
ภาคพิเศษ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ความพึงพอใจโดยรวม MBA ภาคพิเศษ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	3.40	0.74	เฉยๆ
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	3.67	0.67	พอใจ
รวม	3.53	0.72	พอใจ

จากตาราง 3 แสดงระดับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจ
มหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พบว่า
โดยภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับพอใจ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.53 และเมื่อพิจารณาในแต่
มหาวิทยาลัย จะพบว่า นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒจะมีความพึงพอใจอยู่ในระดับเฉยๆโดยมี
ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.40 ส่วนนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์จะมีความพึงพอใจอยู่ในระดับพอใจโดยมี
ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.67

**ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามด้านแนวโน้มพฤติกรรมของนิสิตปริญญาโท
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และ
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์**

ตาราง 4 แสดงระดับแนวโน้มพฤติกรรมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

แนวโน้มพฤติกรรม	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	$\bar{X}$	S.D.	ระดับแนวโน้มพฤติกรรม
1. แนวโน้มบอกรต่อ MBA ภาคพิเศษ					
1.1 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	2.00	5.00	3.71	0.70	พฤติกรรมที่ดี
1.2 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	1.00	5.00	3.61	0.88	พฤติกรรมที่ดี
ผลรวมแนวโน้มบอกรต่อMBAภาคพิเศษ	1.00	5.00	3.65	0.80	พฤติกรรมที่ดี
2. แนวโน้มศึกษาต่อ DUAL DEGREE					
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	1.00	5.00	2.58	1.04	พฤติกรรมที่ไม่ดี
3. แนวโน้มศึกษาต่อ PH.D DEGREE					
ถ้าเปิด					
3.1 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	1.00	5.00	2.41	0.99	พฤติกรรมที่ไม่ดี
3.2 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	1.00	5.00	2.59	1.21	พฤติกรรมที่ไม่ดี
ผลรวมแนวโน้มศึกษาต่อPH.D DEGREE ถ้าเปิด	1.00	5.00	2.50	1.12	พฤติกรรมที่ไม่ดี

จากตาราง 4 แสดงระดับแนวโน้มพฤติกรรมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิตภาคพิเศษ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จำแนกในแต่ละเรื่อง พบว่า

1. แนวโน้มบอกรต่อ MBA ภาคพิเศษ พบว่า ระดับแนวโน้มพฤติกรรมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต โดยรวมมีระดับพฤติกรรมที่ดี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.65 และเมื่อพิจารณาในแต่มหาวิทยาลัย จะพบว่า ทั้งนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีพฤติกรรมแนวโน้มบอกรต่อ MBA ภาคพิเศษ อยู่ในระดับพฤติกรรมที่ดี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.71 และ 3.61 ตามลำดับ

2. แนวโน้มศึกษาต่อ DUAL DEGREE พบว่า ระดับแนวโน้มพฤติกรรมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ซึ่งมีเฉพาะมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมมีระดับพฤติกรรมที่ไม่ดี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.58

3. แนวโน้มศึกษาต่อ PH.D DEGREE ถ้าเปิด พบว่า ระดับแนวโน้มพฤติกรรมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต โดยรวมมีระดับพฤติกรรมที่ไม่ดี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.505 และเมื่อพิจารณาในแต่ละมหาวิทยาลัย จะพบว่า ทั้งนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีพฤติกรรมแนวโน้มศึกษาต่อ PH.D DEGREE ถ้าเปิด อยู่ในระดับพฤติกรรมที่ไม่ดี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.41 และ 2.59 ตามลำดับ

ส่วนที่ 5 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทำการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 1 นิสิตของมหาวิทยาลัยที่ต่างกัน มีผลต่อความพึงพอใจ

โดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ แตกต่างกัน

ซึ่งสามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้ คือ

H_0 : นิสิตของมหาวิทยาลัยที่ต่างกัน มีผลต่อความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นิสิตของมหาวิทยาลัยที่ต่างกัน มีผลต่อความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ แตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบค่าโดยใช้กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มเป็นอิสระต่อกัน (Independent t-test) ใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ 2-tailed Prob. (p) มีค่าน้อยกว่า 0.05 ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 5 แสดงการทดสอบความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ จำแนกตามมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

มหาวิทยาลัย	t-test for Equality of Means				
	$\bar{x}$	S.D.	t	df	p
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	3.40	0.74	2.840*	232	0.005
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	3.67	0.67			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 5 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ จำแนกตามมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยใช้สถิติทดสอบค่าที (t-test) จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า มีค่า Probability (p) เท่ากับ 0.005 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นิสิตของมหาวิทยาลัยที่ต่างกัน มีผลต่อความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานข้อที่ 2 นิสิตที่มีลักษณะด้านประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกัน ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ รายได้ต่อเดือน สถานภาพ ประสบการณ์การทำงานที่แตกต่างกัน มีผลต่อความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ แตกต่างกัน

โดยสามารถจำแนกออกเป็นสมมติฐานย่อยได้ 6 สมมติฐาน ดังนี้คือ

สมมติฐานข้อที่ 2.1 เพศที่แตกต่างกัน มีผลต่อความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ แตกต่างกัน

ซึ่งสามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้ คือ

H_0 : เพศที่แตกต่างกัน มีผลต่อความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ไม่แตกต่างกัน

H_1 : เพศที่แตกต่างกัน มีผลต่อความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ แตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบค่าโดยใช้กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มเป็นอิสระต่อกัน (Independent t-test) ใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ 2-tailed Prob. (p) มีค่าน้อยกว่า 0.05 ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 6 แสดงการทดสอบความแตกต่างของความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ จำแนกตามเพศ

	เพศ	t-test for Equality of Means				
		มศว.	S.D.	t	df	p
ชาย		3.39	0.70	-0.07	115	0.94
หญิง		3.40	0.76			
	มก.	S.D.	t	df	p	
ชาย		3.67	0.63	0.00	115	1.00
หญิง		3.67	0.70			

จากตาราง 6 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ จำแนกตามเพศ โดยใช้สถิติทดสอบค่าที (t-test) จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ทั้งในส่วนมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์มีค่า Probability (p) เท่ากับ 0.94 และ 1.00 ตามลำดับ ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า เพศที่แตกต่างกัน มีผลต่อความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 2.2 อายุที่แตกต่างกัน มีผลต่อความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ แตกต่างกัน

ซึ่งสามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้ คือ

H_0 : อายุที่แตกต่างกัน มีผลต่อความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ไม่แตกต่างกัน

H_1 : อายุที่แตกต่างกัน มีผลต่อความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ แตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบด้วยการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One-way Analysis of Variance : One-way ANOVA) ใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% จะปฏิเสธ

สมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่า F-Prob. มีค่าน้อยกว่า 0.05 และถ้าสมมติฐานข้อใดปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อย 1 คู่ที่แตกต่างกันจะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 7 แสดงการทดสอบความแตกต่างของความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโทบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ จำแนกตามอายุ

มหาวิทยาลัย	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Prob.
มศว.	ระหว่างกลุ่ม	2	2.19	1.09	2.02	0.14
	ภายในกลุ่ม	114	61.92	0.54		
	รวม	116	64.11			
มก.	ระหว่างกลุ่ม	2	1.38	0.69	1.55	0.22
	ภายในกลุ่ม	114	50.61	0.44		
	รวม	116	52.00			

จากตาราง 7 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโทบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ จำแนกตามอายุ โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One-way Analysis of Variance : One-way ANOVA) พบว่า ทั้งในส่วนมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีค่า Prob. เท่ากับ 0.14 และ 0.22 ตามลำดับ ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า อายุที่แตกต่างกัน มีผลต่อความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโทบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒและมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 2.3 อาชีพที่แตกต่างกัน มีผลต่อความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโทบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ แตกต่างกัน
ซึ่งสามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้ คือ

H_0 : อาชีพที่แตกต่างกัน มีผลต่อความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ไม่แตกต่างกัน

H_1 : อาชีพที่แตกต่างกัน มีผลต่อความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ แตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบด้วยการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One-way Analysis of Variance : One-way ANOVA) ใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่า F-Prob. มีค่าน้อยกว่า 0.05 และถ้าสมมติฐานข้อใดปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อย 1 คู่ที่แตกต่างกันจะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 8 แสดงการทดสอบความแตกต่างของความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ จำแนกตามอาชีพ

มหาวิทยาลัย	แหล่งความ	df	SS	MS	F	Prob.
	แปรปรวน					
มศว.	ระหว่างกลุ่ม	2	0.49028	0.24514	0.4392	0.65
	ภายในกลุ่ม	114	63.6294	0.55815		
	รวม	116	64.1197			
มก.	ระหว่างกลุ่ม	2	0.30674	0.15337	0.3382	0.71
	ภายในกลุ่ม	114	51.6933	0.45345		
	รวม	116	52			

จากตาราง 8 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ จำแนกตามอาชีพ โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One-way Analysis of Variance : One-way ANOVA) พบว่า ทั้งในส่วนมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีค่า Prob. เท่ากับ 0.65 และ 0.71 ตามลำดับ ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1)

หมายความว่า อาชีพที่แตกต่างกัน มีผลต่อความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัย ภาคพิเศษของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒและมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 2.4 รายได้ต่อเดือน ที่แตกต่างกัน มีผลต่อความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาวิทยาลัย ภาคพิเศษ แตกต่างกัน

ซึ่งสามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้ คือ

H_0 : รายได้ต่อเดือน ที่แตกต่างกัน มีผลต่อความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาวิทยาลัย ภาคพิเศษ ไม่แตกต่างกัน

H_1 : รายได้ต่อเดือน ที่แตกต่างกัน มีผลต่อความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาวิทยาลัย ภาคพิเศษ แตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบด้วยการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One-way Analysis of Variance : One-way ANOVA) ใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่า F-Prob. มีค่าน้อยกว่า 0.05 และถ้าสมมติฐานข้อใดปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อย 1 คู่ที่แตกต่างกันจะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 9 แสดงการทดสอบความแตกต่างของต่อความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ จำแนกตามรายได้ต่อเดือน

มหาวิทยาลัย	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	Prob.
มศว.	ระหว่าง	3	1.27685	0.42562	0.7653	0.52
	กลุ่ม					
	ภายในกลุ่ม	113	62.8428	0.55613		
	รวม	116	64.1197			
มก.	ระหว่าง	3	3.1774	1.05913	2.4514	0.07
	กลุ่ม					
	ภายในกลุ่ม	113	48.8226	0.43206		
	รวม	116	52			

จากตาราง 9 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ จำแนกตามรายได้ต่อเดือน โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One-way Analysis of Variance : One-way ANOVA) พบว่า ทั้งในส่วนมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีค่า Prob. เท่ากับ 0.52 และ 0.07 ตามลำดับ ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า รายได้ต่อเดือน ที่แตกต่างกัน มีผลต่อความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 2.5 สถานภาพ ที่แตกต่างกันมีผลต่อความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ แตกต่างกัน
ซึ่งสามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้ คือ

H_0 : สถานภาพ ที่แตกต่างกันมีผลต่อความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโทบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ไม่แตกต่างกัน

H_1 : สถานภาพ ที่แตกต่างกันมีผลต่อความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโทบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ แตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบค่าโดยใช้กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มเป็นอิสระต่อกัน (Independent t-test) ใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ 2-tailed Prob. (p) มีค่าน้อยกว่า 0.05 ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 10 แสดงการทดสอบความแตกต่างของความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโทบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ จำแนกตามสถานภาพ

มหาวิทยาลัย	สถานภาพ	t-test for Equality of Means				
		S.D.	t	df	p	
มศว.	โสด	3.422	0.73653	-0.46821	232	0.64
	สมรส/อยู่ด้วยกัน	3.125	0.83452			
มก.	โสด	3.645	0.66236	-1.15405	115	0.25
	สมรส/อยู่ด้วยกัน	3.9	0.73786			

จากตาราง 10 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโทบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ จำแนกตามรายได้ต่อเดือน โดยใช้สถิติทดสอบค่าที (t-test) พบว่า ทั้งในส่วนมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีค่า Prob. เท่ากับ 0.64 และ .25 ตามลำดับ ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า สถานภาพ ที่แตกต่างกัน มีผลต่อความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโทบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒและมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 2.6 ประสิทธิภาพการทำงานที่แตกต่างกัน มีผลต่อความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโทบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ แตกต่างกัน

ซึ่งสามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้ คือ

H_0 : ประสิทธิภาพการทำงานที่แตกต่างกัน มีผลต่อความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ประสิทธิภาพการทำงานที่แตกต่างกัน มีผลต่อความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ แตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบด้วยการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One-way Analysis of Variance : One-way ANOVA) ใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่า F-Prob. มีค่าน้อยกว่า 0.05 และถ้าสมมติฐานข้อใดปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อย 1 คู่ที่แตกต่างกันจะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 11 แสดงการทดสอบความแตกต่างของความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ จำแนกตามประสิทธิภาพการทำงาน

มหาวิทยาลัย	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Prob.
มศว.	ระหว่างกลุ่ม	3	1.40	0.47	0.84	0.48
	ภายในกลุ่ม	113	62.72	0.56		
	รวม	116	64.12			
มก.	ระหว่างกลุ่ม	3	1.50	0.50	1.11	0.35
	ภายในกลุ่ม	110	49.49	0.45		
	รวม	113	50.99			

จากตาราง 11 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ จำแนกตามประสิทธิภาพการทำงาน โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One-way Analysis of Variance : One-way ANOVA) พบว่า

ทั้งในส่วนมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีค่า Prob. เท่ากับ 0.48 และ 0.35 ตามลำดับ ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ประสิทธิภาพการทำงาน ที่แตกต่างกัน มีผลต่อความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 3 ปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ได้แก่ ด้านหลักสูตร ราคา สถานที่ตั้ง การสื่อสารการตลาด คณาจารย์ ผู้สอนและเจ้าหน้าที่หลักสูตร สิ่ง que เห็นทางกายภาพ ขั้นตอนหรือกระบวนการ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ

โดยสามารถจำแนกออกเป็นสมมติฐานย่อยได้ 7 สมมติฐาน ดังนี้คือ

สมมติฐานข้อที่ 3.1 ปัจจัยด้านหลักสูตร ที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้ คือ

H_0 : ปัจจัยด้านหลักสูตร ที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ

H_1 : ปัจจัยด้านหลักสูตร ที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบค่าทางสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งสองตัว ถ้ามีค่า Sig.(2-tailed) น้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ทดสอบสมมติฐานแสดงดังตาราง

ตาราง 12 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านหลักสูตร ที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษของมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒและมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ด้านหลักสูตร	ม.ศ.ว			ม.ก		
	Pearson Correlation (r)	Sig. (2-tailed)	ระดับความสัมพันธ์	Pearson Correlation (r)	Sig. (2tailed)	ระดับความสัมพันธ์
1.หลากหลายสาขาที่เปิดสอน	0.374**	0.000	ค่อนข้างต่ำ	0.113	0.22	ไม่สัมพันธ์
2.ระยะเวลาศึกษาตามหลักสูตร	0.228*	0.013	ค่อนข้างต่ำ	0.146	0.115	ไม่สัมพันธ์
3.วันและเวลาเรียน	0.293**	0.001	ค่อนข้างต่ำ	0.243**	0.008	ค่อนข้างต่ำ
4.รายวิชาที่เรียน	0.390**	0.000	ค่อนข้างต่ำ	0.260**	0.004	ค่อนข้างต่ำ
5.โครงสร้างหลักสูตร	0.408**	0.000	ปานกลาง	0.242**	0.008	ค่อนข้างต่ำ
6.สนับสนุนทุนงานวิจัย	0.084	0.368	ไม่สัมพันธ์	0.276**	0.002	ค่อนข้างต่ำ
7.ชื่อเสียงมหาวิทยาลัย	0.486**	0.000	ปานกลาง	0.340**	0.000	ค่อนข้างต่ำ
8.กิจกรรมพิเศษ						
8.1ทัศนศึกษาในประเทศ	0.315**	0.001	ค่อนข้างต่ำ	0.239**	0.009	ค่อนข้างต่ำ
8.2สัมมนา	0.356**	0.000	ค่อนข้างต่ำ	0.326**	0.000	ค่อนข้างต่ำ
9.การจัดสอบหรืออบรมพิเศษ						
9.1สอบภาษา	0.166	0.074	ไม่สัมพันธ์	0.123	0.186	ไม่สัมพันธ์
9.2ประมวลความรู้	0.300**	0.001	ค่อนข้างต่ำ	0.382**	0.000	ค่อนข้างต่ำ
10.กฎระเบียบและข้อบังคับต่างๆ	0.377**	0.000	ค่อนข้างต่ำ	0.281**	0.002	ค่อนข้างต่ำ

ตาราง 12 (ต่อ)

11.วิชาเรียนมีประโยชน์ต่อ งาน	0.455**	0.000	ปานกลาง	0.301**	0.000	ค่อนข้างต่ำ
12.วิชาเรียนตลาดแรงงาน ต้องการ	0.297**	0.001	ค่อนข้างต่ำ	0.337**	0.000	ค่อนข้างต่ำ
รวมด้านหลักสูตร	0.595**	0.000	ปานกลาง	-.045	0.630	ไม่สัมพันธ์

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 12 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านหลักสูตร ที่ส่งผลกระทบต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ โดยใช้การทดสอบค่าสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า โดยรวมมีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านหลักสูตร ที่ส่งผลกระทบต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.595 นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลางและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ ปัจจัยด้านหลักสูตร ที่ส่งผลกระทบต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ จะส่งผลกระทบต่อความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษเพิ่มขึ้นตามในระดับปานกลาง

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยรวมมีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.630 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านหลักสูตร ที่ส่งผลกระทบต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ที่

ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ได้ตั้งไว้ อย่างมีนัยสำคัญ 0.05 โดยจำแนกเป็นรายชื่อได้ดังนี้

1. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความหลากหลายสาขาที่เปิดสอน กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ โดยการใช้การทดสอบค่าสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านหลักสูตรในชื่อความหลากหลายสาขาที่เปิดสอน ที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.374 นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างต่ำและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ นิสิตมีความพึงพอใจในความหลากหลายสาขาที่เปิดสอนเพิ่มมากขึ้น จะส่งผลต่อความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษเพิ่มขึ้นตามในระดับค่อนข้างต่ำ

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.22 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านหลักสูตรในชื่อความหลากหลายสาขาที่เปิดสอน ที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ได้ตั้งไว้ อย่างมีนัยสำคัญ 0.05

2. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาศึกษาตามหลักสูตร กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ โดยการใช้การทดสอบค่าสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.013 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านหลักสูตรในชื่อระยะเวลาศึกษาตามหลักสูตร ที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r)

เท่ากับ 0.228 นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างต่ำและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ นิสิตมีความพึงพอใจในระยะเวลาศึกษาตามหลักสูตรเพิ่มมากขึ้น จะส่งผลต่อความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษเพิ่มขึ้นตามในระดับค่อนข้างต่ำ

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.115 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านหลักสูตรในชื่อระยะเวลาศึกษาตามหลักสูตร ที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ได้ตั้งไว้ อย่างมีนัยสำคัญ 0.05

3. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างวันและเวลาเรียน กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ โดยใช้การทดสอบค่าสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.001 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านหลักสูตรในชื่อวันและเวลาเรียน ที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษของ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.293 นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างต่ำและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ นิสิตมีความพึงพอใจในวันและเวลาเรียนเพิ่มมากขึ้น จะส่งผลต่อความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษเพิ่มขึ้นตามในระดับค่อนข้างต่ำ

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.008 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านหลักสูตรในชื่อวันและเวลาเรียน ที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.243 นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างต่ำและเป็นไป

ในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ นิสิตมีความพึงพอใจในวันและเวลาเรียนเพิ่มมากขึ้น จะส่งผลต่อความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษเพิ่มขึ้นตามในระดับค่อนข้างต่ำ

4. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างรายวิชาที่เรียน กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ โดยใช้การทดสอบค่าสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านหลักสูตรในชื่อรายวิชาที่เรียน ที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.390 นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างต่ำและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ นิสิตมีความพึงพอใจในรายวิชาที่เรียนเพิ่มมากขึ้น จะส่งผลต่อความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ เพิ่มขึ้นตามในระดับค่อนข้างต่ำ

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.004 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านหลักสูตรในชื่อรายวิชาที่เรียน ที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.260 นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างต่ำและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ นิสิตมีความพึงพอใจในรายวิชาที่เรียนเพิ่มมากขึ้น จะส่งผลต่อความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษเพิ่มขึ้นตามในระดับค่อนข้างต่ำ

5. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างหลักสูตร กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ โดยใช้การทดสอบค่าสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านหลักสูตรในชื่อโครงสร้างหลักสูตร ที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาค

พิเศษ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.408 นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลางและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ นิสิตมีความพึงพอใจในโครงสร้างหลักสูตรเพิ่มมากขึ้น จะส่งผลต่อความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษเพิ่มขึ้นตามในระดับปานกลาง

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.008 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านหลักสูตรในข้อโครงสร้างหลักสูตร ที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.242 นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างต่ำและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ นิสิตมีความพึงพอใจในโครงสร้างหลักสูตรเพิ่มมากขึ้น จะส่งผลต่อความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต พิเศษเพิ่มขึ้นตามในระดับค่อนข้างต่ำ

6. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสนับสนุนทุนงานวิจัย กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ โดยใช้การทดสอบค่าสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.368 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านหลักสูตรในข้อสนับสนุนทุนงานวิจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ได้ตั้งไว้ อย่างมีนัยสำคัญ 0.05

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.002 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านหลักสูตรในข้อสนับสนุนทุนงานวิจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์

สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.276 นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างต่ำและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ นิสิตมีความพึงพอใจในข้อสนับสนุนทุนงานวิจัยเพิ่มมากขึ้น จะส่งผลต่อความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษเพิ่มขึ้นตามในระดับค่อนข้างต่ำ

7. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างชื่อเสียงและภาพลักษณ์มหาวิทยาลัย กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ โดยใช้การทดสอบค่าสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านหลักสูตรในข้อชื่อเสียงและภาพลักษณ์มหาวิทยาลัย ที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.486 นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ นิสิตมีความพึงพอใจในชื่อเสียงและภาพลักษณ์มหาวิทยาลัยเพิ่มมากขึ้น จะส่งผลต่อความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษเพิ่มขึ้นตามในระดับปานกลาง

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านหลักสูตรในข้อชื่อเสียงและภาพลักษณ์มหาวิทยาลัย ที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.340 นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างต่ำ และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ นิสิตมีความพึงพอใจในชื่อเสียงและภาพลักษณ์มหาวิทยาลัยเพิ่มมากขึ้น จะส่งผลต่อความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษเพิ่มขึ้นตามในระดับค่อนข้างต่ำ

8. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมพิเศษ กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ โดยใช้การทดสอบค่าสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒทั้งทัศนศึกษาในประเทศ และสัมมนา มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.001 และ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านหลักสูตรในข้อกิจกรรมพิเศษ (ทัศนศึกษาในประเทศ และสัมมนา) ที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.315 และ 0.356 นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างต่ำ และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ นิสิตมีความพึงพอใจในกิจกรรมพิเศษ (ทัศนศึกษาในประเทศ และสัมมนา) เพิ่มมากขึ้น จะส่งผลต่อความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษเพิ่มขึ้นตามในระดับค่อนข้างต่ำ

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ทั้งทัศนศึกษาในประเทศ และสัมมนา มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.009 และ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านหลักสูตรในข้อกิจกรรมพิเศษ (ทัศนศึกษาในประเทศ และสัมมนา) ที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.239 และ 0.326 นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างต่ำ และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ นิสิตมีความพึงพอใจในกิจกรรมพิเศษ (ทัศนศึกษาในประเทศ และสัมมนา) เพิ่มมากขึ้น จะส่งผลต่อความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษเพิ่มขึ้นตามในระดับค่อนข้างต่ำ

9. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการจัดสอบหรืออบรมพิเศษ กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ โดยใช้การทดสอบค่าสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒทั้งสอบภาษาและประมวลความรู้ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.074 และ 0.001 ซึ่งมากกว่า 0.05และน้อยกว่า 0.01นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่าปัจจัยด้านหลักสูตร ในข้อการจัดสอบพิเศษ (สอบภาษา) ที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษของ

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านหลักสูตรในข้อการทดสอบพิเศษ (ประมวลความรู้) ที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.333 นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างต่ำ และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ นิสิตมีความพึงพอใจในการจัดสอบหรืออบรมพิเศษ(ประมวลความรู้)เพิ่มมากขึ้น จะส่งผลต่อความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษเพิ่มขึ้นตามในระดับค่อนข้างต่ำ

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ทั้งสอบภาษาและประมวลความรู้ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.186 และ 0.000 ซึ่งมากกว่า 0.05และน้อยกว่า 0.01 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่าปัจจัยด้านหลักสูตร ในข้อการทดสอบพิเศษ (สอบภาษา) ที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านหลักสูตรในข้อการทดสอบพิเศษ (ประมวลความรู้) ที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.382 นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างต่ำ และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ นิสิตมีความพึงพอใจในการจัดสอบหรืออบรมพิเศษ(ประมวลความรู้)เพิ่มมากขึ้น จะส่งผลต่อความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษเพิ่มขึ้นตามในระดับค่อนข้างต่ำ

10. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างกฎระเบียบและข้อบังคับต่างๆ กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ โดยใช้การทดสอบค่าสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านหลักสูตรในข้อกฎระเบียบและข้อบังคับต่างๆ ที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจ

มหาบัณฑิต ภาคพิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.377 นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างต่ำ และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ นิสิตมีความพึงพอใจในกฎระเบียบและข้อบังคับต่างๆ เพิ่มมากขึ้น จะส่งผลต่อความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษเพิ่มขึ้นตามในระดับค่อนข้างต่ำ

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.002 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านหลักสูตรในข้อกฎระเบียบและข้อบังคับต่างๆ ที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.281 นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างต่ำ และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ นิสิตมีความพึงพอใจในกฎระเบียบและข้อบังคับต่างๆ เพิ่มมากขึ้น จะส่งผลต่อความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษเพิ่มขึ้นตามในระดับค่อนข้างต่ำ

11. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างวิชาที่เรียนมีประโยชน์ต่องานที่ทำอยู่หรือจะทำอนาคต กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ โดยใช้การทดสอบค่าสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านหลักสูตรในข้อวิชาที่เรียนมีประโยชน์ต่องานที่ทำอยู่หรือจะทำอนาคต ที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.455 นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ นิสิตมีความพึงพอใจในวิชาที่เรียนมีประโยชน์ต่องานที่ทำอยู่หรือจะทำอนาคตเพิ่มมากขึ้น จะส่งผลต่อความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษเพิ่มขึ้นตามในระดับปานกลาง

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านหลักสูตรในข้อวิชาที่เรียนมีประโยชน์ต่องานที่ทำอยู่หรือจะทำอนาคต ที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.301 นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างต่ำ และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ นิสิตมีความพึงพอใจในวิชาที่เรียนมีประโยชน์ต่องานที่ทำอยู่หรือจะทำอนาคตเพิ่มมากขึ้น จะส่งผลต่อความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษเพิ่มขึ้นตามในระดับค่อนข้างต่ำ

12. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างวิชาที่เรียนเป็นสาขาที่ตลาดแรงงานต้องการ กับ ความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ โดยใช้การทดสอบค่าสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.001 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านหลักสูตรในข้อวิชาที่เรียนเป็นสาขาที่ตลาดแรงงานต้องการ ที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.297 นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างต่ำ และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ นิสิตมีความพึงพอใจในวิชาที่เรียนเป็นสาขาที่ตลาดแรงงานต้องการเพิ่มมากขึ้น จะส่งผลต่อความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษเพิ่มขึ้นตามในระดับค่อนข้างต่ำ

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านหลักสูตรในข้อวิชาที่เรียนเป็นสาขาที่ตลาดแรงงานต้องการ ที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.337 นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างต่ำ และเป็นไป

ในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ นิสิตมีความพึงพอใจในวิชาที่เรียนเป็นสาขาที่ตลาดแรงงานต้องการเพิ่มมากขึ้น จะส่งผลต่อความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ เพิ่มขึ้นตามในระดับค่อนข้างต่ำ

สมมติฐานข้อที่ 3.2 ปัจจัยด้านราคา ที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้ คือ

H_0 : ปัจจัยด้านราคา ที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ

H_1 : ปัจจัยด้านราคา ที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบค่าทางสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งสองตัว ถ้ามีค่า Sig.(2-tailed) น้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 13 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านราคา ที่ส่งผลต่อความพึงพอใจ
ของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ กับความพึงพอใจโดยรวมของ
นิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
และเกษตรศาสตร์

ด้านราคา	ม.ศ.ว			ม.ก		
	Pearson Correlation (r)	Sig. (2-tailed)	ระดับ ความสัมพันธ์	Pearson Correlation (r)	Sig. (2-tailed)	ระดับ ความสัมพันธ์
1. ต่อภาคการศึกษา	0.277**	0.002	ค่อนข้างต่ำ	0.258**	0.005	ค่อนข้างต่ำ
2. รักษาสภาพนิสิตต่อ ภาคศึกษา	0.140	0.131	ไม่สัมพันธ์	0.331**	0.005	ค่อนข้างต่ำ
3. เรียกเก็บตามรายการ	0.179*	0.054	ต่ำมาก	0.243**	0.008	ค่อนข้างต่ำ
4. บริการการศึกษา	0.245**	0.008	ค่อนข้างต่ำ	0.111	0.233	ไม่สัมพันธ์
รวมด้านราคา	0.288**	0.002	ค่อนข้างต่ำ	-0.107	0.255	ไม่สัมพันธ์

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 13 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านราคา ที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ โดยใช้การทดสอบค่าสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมมีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.002 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านราคา ที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.288 นั่นคือ ตัว

แปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างต่ำ และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ นิสิตมีความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ จะส่งผลต่อความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษเพิ่มขึ้นตามในระดับค่อนข้างต่ำ

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยรวมมีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.255 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านราคา ที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ได้ตั้งไว้อย่างมีนัยสำคัญ 0.05 โดยจำแนกเป็นรายชื่อได้ดังนี้

1. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างค่าธรรมเนียมต่อภาคการศึกษา กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ โดยใช้การทดสอบค่าสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.002 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านราคาในข้อ ค่าธรรมเนียมต่อภาคการศึกษาที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.277 นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างต่ำและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ นิสิตมีความพึงพอใจในค่าธรรมเนียมต่อภาคการศึกษาเพิ่มมากขึ้น จะส่งผลต่อความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษเพิ่มขึ้นตามในระดับค่อนข้างต่ำ

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.005 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านราคาในข้อ ค่าธรรมเนียมต่อภาคการศึกษาที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.258 นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างต่ำและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ นิสิตมีความพึงพอใจในค่าธรรมเนียมต่อภาค

การศึกษาเพิ่มมากขึ้น จะส่งผลต่อความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษเพิ่มขึ้นตามในระดับก่อนข้างต่ำ

2. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างค่าธรรมเนียมนักศึกษาสภาพนิสิตต่อภาคการศึกษากับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ โดยใช้การทดสอบค่าสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.131 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านราคาในข้อค่าธรรมเนียมนักศึกษาสภาพนิสิตต่อภาคการศึกษา ที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ได้ตั้งไว้ อย่างมีนัยสำคัญ 0.05

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.005 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านราคาในข้อค่าธรรมเนียมนักศึกษาสภาพนิสิตต่อภาคการศึกษาที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.331 นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับก่อนข้างต่ำและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ นิสิตมีความพึงพอใจในค่าธรรมเนียมนักศึกษาสภาพนิสิตต่อภาคการศึกษาเพิ่มมากขึ้น จะส่งผลต่อความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษเพิ่มขึ้นตามในระดับก่อนข้างต่ำ

3. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างค่าธรรมเนียมนักศึกษาเรียกเก็บตามรายการ กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ โดยใช้การทดสอบค่าสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.179 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านราคาในข้อค่าธรรมเนียมนักศึกษาเรียกเก็บตามรายการที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท

บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ได้ตั้งไว้ อย่างมีนัยสำคัญ 0.05

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.008 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านราคาในข้อค่าธรรมเนียมเรียกเก็บตามรายการที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.243 นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างต่ำและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ นิสิตมีความพึงพอใจในค่าธรรมเนียมเรียกเก็บตามรายการเพิ่มมากขึ้น จะส่งผลต่อความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ เพิ่มขึ้นตามในระดับค่อนข้างต่ำ

4. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างค่าธรรมเนียมการบริการการศึกษา กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ โดยใช้การทดสอบค่าสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.008 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านราคาในข้อค่าธรรมเนียมการบริการการศึกษาที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.245 นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างต่ำและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ นิสิตมีความพึงพอใจในค่าธรรมเนียมการบริการการศึกษาเพิ่มมากขึ้น จะส่งผลต่อความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ เพิ่มขึ้นตามในระดับค่อนข้างต่ำ

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.233 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านราคาในข้อค่าธรรมเนียมการบริการการศึกษาที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท

บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ได้ตั้งไว้ อย่างมีนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานข้อที่ 3.3 ปัจจัยด้านสถานที่ตั้ง ที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโทบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโทบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้ คือ

H_0 : ปัจจัยด้านสถานที่ตั้ง ที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโทบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโทบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ

H_1 : ปัจจัยด้านสถานที่ตั้ง ที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโทบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโทบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบค่าทางสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งสองตัว ถ้ามีค่า Sig.(2-tailed) น้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 14 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านสถานที่ตั้ง ที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ

ด้านสถานที่ตั้ง	ม.ศ.ว			ม.ก		
	Pearson Correlation (r)	Sig. (2-tailed)	ระดับความสัมพันธ์	Pearson Correlation (r)	Sig. (2-tailed)	ระดับความสัมพันธ์
1.สะดวกในการเดินทาง	0.237**	0.009	ค่อนข้างต่ำ	0.160	0.083	ไม่สัมพันธ์
2.ที่จอดรถสะดวก	0.033	0.718	ไม่สัมพันธ์	0.171	0.063	ไม่สัมพันธ์
3.บรรยากาศรอบ	0.243**	0.008	ค่อนข้างต่ำ	0.331**	0.000	ค่อนข้างต่ำ
4.ใกล้แหล่งชุมชน	0.292**	0.001	ค่อนข้างต่ำ	0.203*	0.027	ค่อนข้างต่ำ
5.ป้องกันความปลอดภัย	0.177	0.055	ไม่สัมพันธ์	0.239**	0.009	ค่อนข้างต่ำ
รวมด้านสถานที่ตั้ง	0.295**	0.001	ค่อนข้างต่ำ	0.080	0.392	ไม่สัมพันธ์

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 14 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านสถานที่ตั้ง ที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ โดยใช้การทดสอบสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒโดยรวมมีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.001 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านสถานที่ตั้ง ที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.295 นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างต่ำและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ นิสิตมีความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิตภาคพิเศษเพิ่มมากขึ้น จะส่งผลต่อความ

พึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษเพิ่มขึ้นตามในระดับก่อนข้างต่ำ

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยรวมมีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.392 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านสถานที่ตั้ง ที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ได้ตั้งไว้ อย่างมีนัยสำคัญ 0.05 โดยจำแนกเป็นรายชื่อได้ดังนี้

1. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความสะดวกในการเดินทาง กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ โดยใช้การทดสอบค่าสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) พบ

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.009 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านสถานที่ตั้ง ในข้อสะดวกในการเดินทางที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.237 นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับก่อนข้างต่ำและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ นิสิตมีความพึงพอใจในความสะดวกในการเดินทางเพิ่มมากขึ้น จะส่งผลต่อความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษเพิ่มขึ้นตามในระดับก่อนข้างต่ำ

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.083 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านสถานที่ตั้ง ในข้อสะดวกในการเดินทางที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ได้ตั้งไว้ อย่างมีนัยสำคัญ 0.05

2. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างที่จอดรถสะดวกและเพียงพอ กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ โดยใช้การทดสอบค่าสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.718 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านสถานที่ตั้ง ในข้อที่จอดรถสะดวกและเพียงพอที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ได้ตั้งไว้ อย่างมีนัยสำคัญ 0.05

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.063 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านสถานที่ตั้ง ในข้อที่จอดรถสะดวกและเพียงพอที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ได้ตั้งไว้ อย่างมีนัยสำคัญ 0.05

3. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างบรรยากาศและสภาพแวดล้อมรอบมหาวิทยาลัย กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ โดยใช้การทดสอบค่าสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.008 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านสถานที่ตั้ง ในข้อบรรยากาศและสภาพแวดล้อมรอบมหาวิทยาลัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.243 นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างต่ำและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ นิสิตมีความพึงพอใจในบรรยากาศและสภาพแวดล้อมรอบมหาวิทยาลัยเพิ่มมากขึ้น จะส่งผลต่อความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษเพิ่มขึ้นตามในระดับค่อนข้างต่ำ

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านสถานที่ตั้ง ในข้อบรรยากาศและสภาพแวดล้อมรอบมหาวิทยาลัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.331 นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างต่ำและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ นิสิตมีความพึงพอใจในบรรยากาศและสภาพแวดล้อมรอบมหาวิทยาลัยเพิ่มมากขึ้น จะส่งผลต่อความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษเพิ่มขึ้นตามในระดับค่อนข้างต่ำ

4. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความใกล้ชิดแหล่งชุมชน กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ โดยใช้การทดสอบค่าสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.001 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านสถานที่ตั้ง ในข้อใกล้แหล่งชุมชน ที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.292 นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างต่ำและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ นิสิตมีความพึงพอใจในความใกล้ชิดแหล่งชุมชนเพิ่มมากขึ้น จะส่งผลต่อความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษเพิ่มขึ้นตามในระดับค่อนข้างต่ำ

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.027 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านสถานที่ตั้ง ในข้อใกล้แหล่งชุมชน ที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.203 นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างต่ำและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ นิสิตมีความพึงพอใจในความใกล้ชิดแหล่งชุมชนเพิ่มมากขึ้น จะส่งผลต่อความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษเพิ่มขึ้นตามในระดับค่อนข้างต่ำ

5. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการป้องกันความปลอดภัยภายในมหาวิทยาลัยกับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ โดยใช้การทดสอบค่าสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.055 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านสถานที่ตั้ง ในข้อการป้องกันความปลอดภัยภายในมหาวิทยาลัย ที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ได้ตั้งไว้ อย่างมีนัยสำคัญ 0.05

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.009 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านสถานที่ตั้ง ในข้อการป้องกันความปลอดภัยภายในมหาวิทยาลัย ที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.239 นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างต่ำและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ นิสิตมีความพึงพอใจในการป้องกันความปลอดภัยภายในมหาวิทยาลัยเพิ่มมากขึ้น จะส่งผลต่อความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษเพิ่มขึ้นตามในระดับค่อนข้างต่ำ

สมมติฐานข้อที่ 3.4 ปัจจัยด้านการสื่อสารการตลาด ที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้ คือ

H_0 : ปัจจัยด้านการสื่อสารการตลาด ที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ

H_1 : ปัจจัยด้านการสื่อสารการตลาด ที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบค่าทางสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งสองตัว ถ้ามีค่า Sig.(2-tailed) น้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 15 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการสื่อสารการตลาด ที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ

ด้านสื่อสารการตลาด	ม.ศ.ว			ม.ก		
	Pearson Correlation (r)	Sig. (2-tailed)	ระดับความสัมพันธ์	Pearson Correlation (r)	Sig. (2-tailed)	ระดับความสัมพันธ์
1. โฆษณาหลักสูตร	0.283**	0.001	ค่อนข้างต่ำ	0.200*	0.030	ค่อนข้างต่ำ
2. ประชาสัมพันธ์ตามแหล่งชุมชน	0.228*	0.013	ค่อนข้างต่ำ	0.317**	0.000	ค่อนข้างต่ำ
3. สร้าง website ให้รายละเอียดหลักสูตร	0.182*	0.048	ต่ำมาก	0.305**	0.000	ค่อนข้างต่ำ
4. แจกข่าวสารและกิจกรรม	0.146	0.115	ไม่สัมพันธ์	0.212*	0.021	ค่อนข้างต่ำ
5. พัฒนาสื่อการเรียนรู้เพื่อชุมชนและสังคม	0.225*	0.014	ค่อนข้างต่ำ	0.292**	0.001	ค่อนข้างต่ำ
รวมด้านสื่อสารการตลาด	0.281**	0.002	ค่อนข้างต่ำ	0.189*	0.042	ต่ำมาก

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 15 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการสื่อสารการตลาด ที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ โดยใช้การทดสอบค่าสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมมีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.002 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านการสื่อสารการตลาด ที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.281 นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างต่ำ และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ ปัจจัยด้านการสื่อสารการตลาด ที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ เพิ่มมากขึ้น จะส่งผลต่อความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษเพิ่มขึ้นตามในระดับค่อนข้างต่ำ

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์โดยรวมมีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.042 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านการสื่อสารการตลาด ที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.189 นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำมาก และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ ปัจจัยด้านการสื่อสารการตลาด ที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ เพิ่มมากขึ้น จะส่งผลต่อความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษเพิ่มขึ้นตามในระดับต่ำมาก โดยจำแนกเป็นรายชื่อได้ดังนี้

1. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการโฆษณาหลักสูตรกับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ โดยใช้การทดสอบค่าสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.001 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านการสื่อสารการตลาด ในข้อการโฆษณาหลักสูตรที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจ

มหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจ มหาบัณฑิต ภาคพิเศษของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.283 นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างต่ำ และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ นิสิตมีความพึงพอใจในการโฆษณาหลักสูตรเพิ่มมากขึ้น จะส่งผลต่อความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษเพิ่มขึ้นตามในระดับค่อนข้างต่ำ

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.030 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านการสื่อสารการตลาด ในข้อการโฆษณาหลักสูตรที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.200 นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างต่ำ และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ นิสิตมีความพึงพอใจในการโฆษณาหลักสูตรเพิ่มมากขึ้น จะส่งผลต่อความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษเพิ่มขึ้นตามในระดับค่อนข้างต่ำ

2. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการประชาสัมพันธ์ตามแหล่งชุมชนกับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ โดยใช้การทดสอบค่าสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.013 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านการสื่อสารการตลาด ในข้อการประชาสัมพันธ์ตามแหล่งชุมชนที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.228 นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างต่ำ และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ นิสิตมีความพึงพอใจในการประชาสัมพันธ์ตามแหล่งชุมชนเพิ่มมากขึ้น จะส่งผลต่อความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษเพิ่มขึ้นตามในระดับค่อนข้างต่ำ

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านการสื่อสาร การตลาด ในข้อการประชาสัมพันธ์ตามแหล่งชุมชนที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.317 นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างต่ำ และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ นิสิตมีความพึงพอใจในการประชาสัมพันธ์ตามแหล่งชุมชนเพิ่มมากขึ้น จะส่งผลต่อความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษเพิ่มขึ้นตามในระดับค่อนข้างต่ำ

3. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการสร้าง website ให้รายละเอียดหลักสูตรกับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ โดยใช้การทดสอบค่าสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.048 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านการสื่อสาร การตลาด ในข้อการสร้าง website ให้รายละเอียดหลักสูตรที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.182 นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำมาก และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ นิสิตมีความพึงพอใจในการสร้าง website ให้รายละเอียดหลักสูตรเพิ่มมากขึ้น จะส่งผลต่อความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษเพิ่มขึ้นตามในระดับต่ำมาก

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านการสื่อสาร การตลาด ในข้อการสร้าง website ให้รายละเอียดหลักสูตรที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.305 นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้าง

ต่ำ และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ นิสิตมีความพึงพอใจในการสร้าง website ให้รายละเอียดหลักสูตรเพิ่มมากขึ้น จะส่งผลต่อความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษเพิ่มขึ้นตามในระดับค่อนข้างต่ำ

4. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการแจ้งข่าวสารและกิจกรรม กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ โดยใช้การทดสอบค่าสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.115 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านการสื่อสารการตลาด ในข้อการแจ้งข่าวสารและกิจกรรมที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ได้ตั้งไว้ อย่างมีนัยสำคัญ 0.05

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.021 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านการสื่อสารการตลาด ในข้อการแจ้งข่าวสารและกิจกรรมที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.212 นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างต่ำ และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ นิสิตมีความพึงพอใจในการแจ้งข่าวสารและกิจกรรมเพิ่มมากขึ้น จะส่งผลต่อความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษเพิ่มขึ้นตามในระดับค่อนข้างต่ำ

5. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพัฒนาสื่อการเรียนรู้เพื่อชุมชนและสังคมกับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ โดยใช้การทดสอบค่าสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.014 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านการสื่อสารการตลาด ในข้อการพัฒนาสื่อการเรียนรู้เพื่อชุมชนและสังคมที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิต

ปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.225 นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างต่ำและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ นิสิตมีความพึงพอใจในการพัฒนาสื่อการเรียนรู้เพื่อชุมชนและสังคมเพิ่มมากขึ้น จะส่งผลต่อความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษเพิ่มขึ้นตามในระดับค่อนข้างต่ำ

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.001 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านการสื่อสารการตลาด ในข้อการพัฒนาสื่อการเรียนรู้เพื่อชุมชนและสังคมที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.292 นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างต่ำและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ นิสิตมีความพึงพอใจในการพัฒนาสื่อการเรียนรู้เพื่อชุมชนและสังคมเพิ่มมากขึ้น จะส่งผลต่อความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษเพิ่มขึ้นตามในระดับค่อนข้างต่ำ

สมมติฐานข้อที่ 3.5 ปัจจัยด้านคณาจารย์ผู้สอนและเจ้าหน้าที่หลักสูตร ที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้ คือ

H_0 : ปัจจัยด้านคณาจารย์ผู้สอนและเจ้าหน้าที่หลักสูตร ที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ

H_1 : ปัจจัยด้านคณาจารย์ผู้สอนและเจ้าหน้าที่หลักสูตร ที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบค่าทางสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งสองตัว ถ้ามีค่า Sig.(2-tailed) น้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0)

และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 16 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านคณาจารย์ผู้สอนและเจ้าหน้าที่
หลักสูตร ที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาค
พิเศษ กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ

ด้านผู้สอนและเจ้าหน้าที่	ม.ศ.ว			ม.ก		
	Pearson Correlation (r)	Sig. (2-tailed)	ระดับ ความสัมพันธ์	Pearson Correlation (r)	Sig. (2-tailed)	ระดับ ความสัมพันธ์
1. คณาจารย์ผู้สอน						
1.1 ชื่อเสียง	0.493**	0.000	ปานกลาง	0.459**	0.000	ปานกลาง
1.2 คุณวุฒิ	0.436**	0.000	ปานกลาง	0.396**	0.000	ค่อนข้างต่ำ
1.3 ประสบการณ์การ สอน	0.402**	0.000	ปานกลาง	0.376**	0.000	ค่อนข้างต่ำ
1.4 ผลงานวิจัย	0.358**	0.000	ค่อนข้างต่ำ	0.291**	0.001	ค่อนข้างต่ำ
1.5 บทบาทสำคัญต่อ วงการศึกษ	0.273**	0.002	ค่อนข้างต่ำ	0.308**	0.001	ค่อนข้างต่ำ
1.6 เป็นที่ยอมรับของ วงการศึกษ	0.375**	0.000	ค่อนข้างต่ำ	0.380**	0.000	ค่อนข้างต่ำ
1.7 วิธีหรือเทคนิคการ สอน	0.286**	0.001	ค่อนข้างต่ำ	0.357**	0.000	ค่อนข้างต่ำ
1.8 บุคลิกดี	0.281**	0.002	ค่อนข้างต่ำ	0.362**	0.000	ค่อนข้างต่ำ

ตาราง 16 (ต่อ)

2. เจ้าหน้าที่หลักสูตร						
2.1 ช่วยเหลือและแนะนำ	0.273**	0.002	ค่อนข้างต่ำ	0.369**	0.000	ค่อนข้างต่ำ
2.2 จำนวนเพียงพอ	0.298**	0.001	ค่อนข้างต่ำ	0.264**	0.004	ค่อนข้างต่ำ
2.3 บุคลิกภาพและ อัธยาศัยดี	0.299**	0.001	ค่อนข้างต่ำ	0.265**	0.004	ค่อนข้างต่ำ
รวมผู้สอนและเจ้าหน้าที่	0.287**	0.002	ค่อนข้างต่ำ	0.030	0.752	ไม่สัมพันธ์

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 16 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านคณาจารย์ผู้สอนและเจ้าหน้าที่หลักสูตร ที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ โดยใช้การทดสอบค่าสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒโดยรวมมีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.002 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านคณาจารย์ผู้สอนและเจ้าหน้าที่หลักสูตร ที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.287 นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างต่ำและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ ปัจจัยด้านคณาจารย์ผู้สอนและเจ้าหน้าที่หลักสูตร ที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ จะส่งผลต่อความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษเพิ่มขึ้นตามในระดับค่อนข้างต่ำ

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยรวมมีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.752 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านคณาจารย์ผู้สอนและเจ้าหน้าที่หลักสูตร ที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท

บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ได้ตั้งไว้อย่างมีนัยสำคัญ 0.05 โดยจำแนกเป็นรายชื่อได้ดังนี้

1. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างคณาจารย์ผู้สอนในเรื่องของชื่อเสียงกับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ โดยใช้การทดสอบค่าสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านคณาจารย์ผู้สอนและเจ้าหน้าที่หลักสูตร ในข้อคณาจารย์ผู้สอนในเรื่องของชื่อเสียงที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.493 นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ นิสิตมีความพึงพอใจในคณาจารย์ผู้สอนในเรื่องของชื่อเสียงเพิ่มมากขึ้น จะส่งผลต่อความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษเพิ่มขึ้นตามในระดับปานกลาง

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านคณาจารย์ผู้สอนและเจ้าหน้าที่หลักสูตร ในข้อคณาจารย์ผู้สอนในเรื่องของชื่อเสียงที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.459 นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ นิสิตมีความพึงพอใจในคณาจารย์ผู้สอนในเรื่องของชื่อเสียงเพิ่มมากขึ้น จะส่งผลต่อความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษเพิ่มขึ้นตามในระดับปานกลาง

2. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างคณาจารย์ผู้สอนในเรื่องของคุณวุฒิ กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ โดยใช้การทดสอบค่าสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านคณาจารย์

ผู้สอนและเจ้าหน้าที่หลักสูตร ในข้อคณาจารย์ผู้สอนในเรื่องของ คุณวุฒิที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.436 นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ นิสิตมีความพึงพอใจในคณาจารย์ผู้สอนในเรื่องของคุณวุฒิเพิ่มมากขึ้น จะส่งผลต่อความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษเพิ่มขึ้นตามในระดับปานกลาง

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านคณาจารย์ผู้สอนและเจ้าหน้าที่หลักสูตร ในข้อคณาจารย์ผู้สอนในเรื่องของ คุณวุฒิที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.396 นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างต่ำ และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ นิสิตมีความพึงพอใจในคณาจารย์ผู้สอนในเรื่องของคุณวุฒิเพิ่มมากขึ้น จะส่งผลต่อความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษเพิ่มขึ้นตามในระดับค่อนข้างต่ำ

3. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างคณาจารย์ผู้สอนในเรื่องของประสบการณ์การสอนกับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ โดยใช้การทดสอบค่าสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านคณาจารย์ผู้สอนและเจ้าหน้าที่หลักสูตร ในข้อคณาจารย์ผู้สอนในเรื่องของประสบการณ์การสอนที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.402 นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ นิสิตมีความพึงพอใจในคณาจารย์

ผู้สอนในเรื่องของประสบการณ์การสอนเพิ่มมากขึ้น จะส่งผลต่อความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษเพิ่มขึ้นตามในระดับปานกลาง

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านคณาจารย์ผู้สอนและเจ้าหน้าที่หลักสูตร ในข้อคณาจารย์ผู้สอนในเรื่องของประสบการณ์การสอนที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.376 นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างต่ำ และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ นิสิตมีความพึงพอใจในคณาจารย์ผู้สอนในเรื่องของประสบการณ์การสอนเพิ่มมากขึ้น จะส่งผลต่อความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษเพิ่มขึ้นตามในระดับค่อนข้างต่ำ

4. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างคณาจารย์ผู้สอนในเรื่องของผลงานวิจัย กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ โดยใช้การทดสอบค่าสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านคณาจารย์ผู้สอนและเจ้าหน้าที่หลักสูตร ในข้อคณาจารย์ผู้สอนในเรื่องของผลงานวิจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.358 นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างต่ำ และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ นิสิตมีความพึงพอใจในคณาจารย์ผู้สอนในเรื่องของผลงานวิจัยเพิ่มมากขึ้น จะส่งผลต่อความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษเพิ่มขึ้นตามในระดับค่อนข้างต่ำ

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.001 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านคณาจารย์ผู้สอนและเจ้าหน้าที่หลักสูตร ในข้อคณาจารย์ผู้สอนในเรื่องของผลงานวิจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่า

สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.291 นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างต่ำ และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ นิสิตมีความพึงพอใจในคณาจารย์ผู้สอนในเรื่องของผลงานวิจัยเพิ่มมากขึ้น จะส่งผลต่อความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษเพิ่มขึ้นตามในระดับค่อนข้างต่ำ

5. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างคณาจารย์ผู้สอนในเรื่องของบทบาทสำคัญต่อวงการศึกษากับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ โดยใช้การทดสอบค่าสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.002 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านคณาจารย์ผู้สอนและเจ้าหน้าที่หลักสูตร ในข้อคณาจารย์ผู้สอนในเรื่องของบทบาทสำคัญต่อวงการศึกษที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.273 นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างต่ำ และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ นิสิตมีความพึงพอใจในคณาจารย์ผู้สอนในเรื่องของบทบาทสำคัญต่อวงการศึกษามากขึ้น จะส่งผลต่อความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษเพิ่มขึ้นตามในระดับค่อนข้างต่ำ

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.001 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านคณาจารย์ผู้สอนและเจ้าหน้าที่หลักสูตร ในข้อคณาจารย์ผู้สอนในเรื่องของบทบาทสำคัญต่อวงการศึกษที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.308 นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างต่ำ และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ นิสิตมีความพึงพอใจในคณาจารย์ผู้สอนในเรื่องของบทบาทสำคัญต่อวงการศึกษามากขึ้น จะส่งผลต่อความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษเพิ่มขึ้นตามในระดับค่อนข้างต่ำ

6. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างคณาจารย์ผู้สอนในเรื่องของการเป็นที่ยอมรับของวงการศึกษากับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ

โดยใช้การทดสอบค่าสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านคณาจารย์ ผู้สอนและเจ้าหน้าที่หลักสูตร ในข้อคณาจารย์ผู้สอนในเรื่องของการเป็นที่ยอมรับของวงการศึกษาที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.375 นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างต่ำ และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ นิสิตมีความพึงพอใจในคณาจารย์ผู้สอนในเรื่องของการเป็นที่ยอมรับของวงการศึกษาเพิ่มมากขึ้น จะส่งผลต่อความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษเพิ่มขึ้นตามในระดับค่อนข้างต่ำ

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านคณาจารย์ ผู้สอนและเจ้าหน้าที่หลักสูตร ในข้อคณาจารย์ผู้สอนในเรื่องของการเป็นที่ยอมรับของวงการศึกษาที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.380 นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างต่ำ และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ นิสิตมีความพึงพอใจในคณาจารย์ผู้สอนในเรื่องของการเป็นที่ยอมรับของวงการศึกษาเพิ่มมากขึ้น จะส่งผลต่อความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษเพิ่มขึ้นตามในระดับค่อนข้างต่ำ

7. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างคณาจารย์ผู้สอนในเรื่องของวิธีหรือเทคนิคการสอนกับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ โดยใช้การทดสอบค่าสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.001 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านคณาจารย์ ผู้สอนและเจ้าหน้าที่หลักสูตร ในข้อคณาจารย์ผู้สอนในเรื่องของวิธีหรือเทคนิคการสอนที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับความพึง

พอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.286 นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างต่ำ และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ นิสิตมีความพึงพอใจในคณาจารย์ผู้สอนในเรื่องของวิธีหรือเทคนิคการสอนเพิ่มมากขึ้น จะส่งผลต่อความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษเพิ่มขึ้นตามในระดับค่อนข้างต่ำ

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านคณาจารย์ผู้สอนและเจ้าหน้าที่หลักสูตร ในข้อคณาจารย์ผู้สอนในเรื่องของวิธีหรือเทคนิคการสอนที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.357 นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างต่ำ และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ นิสิตมีความพึงพอใจในคณาจารย์ผู้สอนในเรื่องของวิธีหรือเทคนิคการสอนเพิ่มมากขึ้น จะส่งผลต่อความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษเพิ่มขึ้นตามในระดับค่อนข้างต่ำ

8. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างคณาจารย์ผู้สอนในเรื่องของบุคลิกและอัธยาศัยดีกับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ โดยใช้การทดสอบค่าสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.002 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านคณาจารย์ผู้สอนและเจ้าหน้าที่หลักสูตร ในข้อคณาจารย์ผู้สอนในเรื่องของบุคลิกและอัธยาศัยดีที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.281 นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างต่ำ และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ นิสิตมีความพึงพอใจในคณาจารย์ผู้สอนในเรื่องของบุคลิกและอัธยาศัยดีเพิ่มมากขึ้น จะส่งผลต่อความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษเพิ่มขึ้นตามในระดับค่อนข้างต่ำ

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านคณาจารย์ ผู้สอนและเจ้าหน้าที่หลักสูตร ในข้อคณาจารย์ผู้สอนในเรื่องของบุคลิกและอรรถาศัยดีที่ส่งผลต่อ ความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.362 นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ กันในระดับค่อนข้างต่ำ และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ นิสิตมีความพึงพอใจในคณาจารย์ ผู้สอนในเรื่องของบุคลิกและอรรถาศัยดีเพิ่มมากขึ้น จะส่งผลต่อความพึงพอใจโดยรวมของนิสิต ปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษเพิ่มขึ้นตามในระดับค่อนข้างต่ำ

9. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเจ้าหน้าที่หลักสูตรในเรื่องของการช่วยเหลือและ แนะนำ กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ โดยใช้ การทดสอบค่าสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.062 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่น คือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านคณาจารย์ ผู้สอนและเจ้าหน้าที่หลักสูตร ในข้อเจ้าหน้าที่หลักสูตรในเรื่องของการช่วยเหลือและแนะนำ ที่ส่งผล ต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ไม่มีความสัมพันธ์กับ ความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ที่ระดับนัยสำคัญ ทางสถิติที่ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ได้ตั้งไว้ อย่างมีนัยสำคัญ 0.05

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านคณาจารย์ ผู้สอนและเจ้าหน้าที่หลักสูตร ในข้อคณาจารย์ผู้สอนในเรื่องของการช่วยเหลือและแนะนำที่ส่งผลต่อ ความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.369 นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ กันในระดับค่อนข้างต่ำ และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ นิสิตมีความพึงพอใจในเจ้าหน้าที่ หลักสูตรในเรื่องของการช่วยเหลือและแนะนำเพิ่มมากขึ้น จะส่งผลต่อความพึงพอใจโดยรวมของ นิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษเพิ่มขึ้นตามในระดับค่อนข้างต่ำ

10. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเจ้าหน้าที่หลักสูตรในเรื่องของจำนวนเพียงพอ กับ ความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ โดยใช้การทดสอบค่าสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.001 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านคณาจารย์ ผู้สอนและเจ้าหน้าที่หลักสูตร ในข้อเจ้าหน้าที่หลักสูตรในเรื่องของจำนวนเพียงพอ ที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.298 นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างต่ำ และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ นิสิตมีความพึงพอใจในเจ้าหน้าที่หลักสูตรในเรื่องของจำนวนเพียงพอ เพิ่มมากขึ้น จะส่งผลต่อความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษเพิ่มขึ้นตามในระดับค่อนข้างต่ำ

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.004 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านคณาจารย์ ผู้สอนและเจ้าหน้าที่หลักสูตร ในข้อเจ้าหน้าที่หลักสูตรในเรื่องของจำนวนเพียงพอ ที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.264 นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างต่ำ และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ นิสิตมีความพึงพอใจในเจ้าหน้าที่หลักสูตรในเรื่องของจำนวนเพียงพอ เพิ่มมากขึ้น จะส่งผลต่อความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษเพิ่มขึ้นตามในระดับค่อนข้างต่ำ

11. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเจ้าหน้าที่หลักสูตรในเรื่องของบุคลิกภาพและ อรรถาศัยดี กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ โดยใช้การทดสอบค่าสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.001 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านคณาจารย์

ผู้สอนและเจ้าหน้าที่หลักสูตร ในข้อเจ้าหน้าที่หลักสูตรในเรื่องของบุคลิกภาพและอัยาศัยดีที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.299 นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างต่ำ และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ นิสิตมีความพึงพอใจในเจ้าหน้าที่หลักสูตรในเรื่องของบุคลิกภาพและอัยาศัยดี เพิ่มมากขึ้น จะส่งผลต่อความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษเพิ่มขึ้นตามในระดับค่อนข้างต่ำ

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.004 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านคณาจารย์ผู้สอนและเจ้าหน้าที่หลักสูตร ในข้อเจ้าหน้าที่หลักสูตรในเรื่องของบุคลิกภาพและอัยาศัยดีที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.265 นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างต่ำ และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ นิสิตมีความพึงพอใจในเจ้าหน้าที่หลักสูตรในเรื่องของบุคลิกภาพและอัยาศัยดี เพิ่มมากขึ้น จะส่งผลต่อความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษเพิ่มขึ้นตามในระดับค่อนข้างต่ำ

สมมติฐานข้อที่ 3.6 ปัจจัยด้านสิ่งที่เห็นทางกายภาพ ที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้ คือ

H_0 : ปัจจัยด้านสิ่งที่เห็นทางกายภาพ ที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ

H_1 : ปัจจัยด้านสิ่งที่เห็นทางกายภาพ ที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบค่าทางสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์

ระหว่างตัวแปรทั้งสองตัว ถ้ามีค่า Sig.(2-tailed) น้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 17 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านสิ่งที่เห็นทางกายภาพ ที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ

ด้านสิ่งที่เห็นทางกายภาพ	ม.ศ.ว			ม.ก		
	Pearson Correlation (r)	Sig. (2-tailed)	ระดับความสัมพันธ์	Pearson Correlation (r)	Sig. (2tailed)	ระดับความสัมพันธ์
1. รูปแบบห้องเรียน	0.248*	0.007	ค่อนข้างต่ำ	0.338*	0.000	ค่อนข้างต่ำ
2. ความสะอาดห้องเรียน	0.173	0.062	ไม่สัมพันธ์	0.263*	0.004	ค่อนข้างต่ำ
3. ความสะอาดห้องน้ำ	0.097	0.293	ไม่สัมพันธ์	0.346*	0.000	ค่อนข้างต่ำ
4. สิ่งตกแต่งภายในห้องเรียน เช่น ผ้าม่าน	0.125	0.176	ไม่สัมพันธ์	0.320*	0.000	ค่อนข้างต่ำ
5. ความทันสมัยของอุปกรณ์การเรียน	0.233*	0.011	ค่อนข้างต่ำ	0.260*	0.005	ค่อนข้างต่ำ
6. การจัดอาหารว่าง	0.139	0.133	ไม่สัมพันธ์	0.213*	0.021	ค่อนข้างต่ำ
7. เพียงพอของสถานที่พักผ่อน สันทรรค์	0.118	0.202	ไม่สัมพันธ์	0.342*	0.000	ค่อนข้างต่ำ
8. ครบครันของเอกสารในห้องสมุด	0.258*	0.004	ค่อนข้างต่ำ	0.245*	0.008	ค่อนข้างต่ำ
9. ความพร้อมของคอมพิวเตอร์	-0.017	0.853	ไม่สัมพันธ์	0.208*	0.025	ค่อนข้างต่ำ
10. บรรยากาศโรงอาหาร	0.179	0.053	ไม่สัมพันธ์	0.331*	0.000	ค่อนข้างต่ำ

ตาราง 17 (ต่อ)

11. รสชาติและคุณภาพ						
ของอาหารในโรงอาหาร	-0.006	0.940	ไม่สัมพันธ์	0.283*	0.002	ค่อนข้างต่ำ
รวมสิ่งที่เห็นทางกายภาพ	0.216*	0.019	ค่อนข้างต่ำ	-0.021	0.825	ค่อนข้างต่ำ

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 17 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านสิ่งที่เห็นทางกายภาพ ที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ โดยใช้การทดสอบค่าสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒโดยรวมมีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.019 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านสิ่งที่เห็นทางกายภาพ ที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.216 นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างต่ำ และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ ปัจจัยด้านสิ่งที่เห็นทางกายภาพ ที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ เพิ่มมากขึ้น จะส่งผลต่อความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษเพิ่มขึ้นตามในระดับค่อนข้างต่ำ

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยรวมมีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.825 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านสิ่งที่เห็นทางกายภาพ ที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ได้ตั้งไว้ อย่างมีนัยสำคัญ 0.05 โดยจำแนกเป็นรายชื่อได้ดังนี้

1. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง รูปแบบห้องเรียน กับความพึงพอใจโดยรวมของ นิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ โดยใช้การทดสอบค่าสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.007 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านสิ่งที่เห็นทางกายภาพ ในข้อรูปแบบห้องเรียนที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.248 นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างต่ำ และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ นิสิตมีความพึงพอใจในรูปแบบห้องเรียนเพิ่มมากขึ้น จะส่งผลต่อความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษเพิ่มขึ้นตามในระดับค่อนข้างต่ำ

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านสิ่งที่เห็นทางกายภาพ ในข้อรูปแบบห้องเรียนที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.338 นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างต่ำ และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ นิสิตมีความพึงพอใจในรูปแบบห้องเรียนเพิ่มมากขึ้น จะส่งผลต่อความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษเพิ่มขึ้นตามในระดับค่อนข้างต่ำ

2. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความสะอาดห้องเรียนกับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ โดยใช้การทดสอบค่าสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.062 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านสิ่งที่เห็นทางกายภาพ ในข้อความสะอาดห้องเรียนที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ อย่างมีนัยสำคัญ 0.05

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.004 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านสิ่งที่เห็นทางกายภาพ ในข้อความสะอาดห้องเรียนที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.263 นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างต่ำ และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ นิสิตมีความพึงพอใจในข้อความสะอาดห้องเรียนเพิ่มมากขึ้น จะส่งผลต่อความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษเพิ่มขึ้นตามในระดับค่อนข้างต่ำ

3. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างข้อความสะอาดห้องน้ำ กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ โดยใช้การทดสอบค่าสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.293 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านสิ่งที่เห็นทางกายภาพ ในข้อความสะอาดห้องน้ำที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ได้ตั้งไว้ อย่างมีนัยสำคัญ 0.05

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านสิ่งที่เห็นทางกายภาพ ในข้อความสะอาดห้องน้ำที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.346 นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างต่ำ และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ นิสิตมีความพึงพอใจในข้อความสะอาดห้องน้ำเพิ่มมากขึ้น จะส่งผลต่อความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษเพิ่มขึ้นตามในระดับค่อนข้างต่ำ

4. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งตกแต่งภายในห้องเรียน เช่น ผ้า màn, มู่ลี่ กับ ความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ โดยใช้การทดสอบค่าสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.176 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านสิ่งที่เห็นทางกายภาพ ในข้อสิ่งตกแต่งภายในห้องเรียน เช่น ผ้า màn, มู่ลี่ที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ได้ตั้งไว้ อย่างมีนัยสำคัญ 0.05

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านสิ่งที่เห็นทางกายภาพ ในข้อสิ่งตกแต่งภายในห้องเรียน เช่น ผ้า màn, มู่ลี่ที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.320 นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างต่ำ และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ นิสิตมีความพึงพอใจในสิ่งตกแต่งภายในห้องเรียน เช่น ผ้า màn, มู่ลี่ เพิ่มมากขึ้น จะส่งผลต่อความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษเพิ่มขึ้นตามในระดับค่อนข้างต่ำ

5. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความทันสมัยของอุปกรณ์การเรียน กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ โดยใช้การทดสอบค่าสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.011 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านสิ่งที่เห็นทางกายภาพ ในข้อความทันสมัยของอุปกรณ์การเรียน ที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.233 นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างต่ำ และเป็นไป

ในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ นิสิตมีความพึงพอใจในความทันสมัยของอุปกรณ์การเรียนเพิ่มมากขึ้น จะส่งผลต่อความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษเพิ่มขึ้น ตามในระดับค่อนข้างต่ำ

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.005 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านสิ่งที่เห็นทางกายภาพ ในข้อความทันสมัยของอุปกรณ์การเรียน ที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.260 นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างต่ำ และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ นิสิตมีความพึงพอใจในความทันสมัยของอุปกรณ์การเรียนเพิ่มมากขึ้น จะส่งผลต่อความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษเพิ่มขึ้น ตามในระดับค่อนข้างต่ำ

6. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการจัดอาหารว่าง กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ โดยใช้การทดสอบค่าสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.133 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านสิ่งที่เห็นทางกายภาพ ในข้อการจัดอาหารว่างที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ได้ตั้งไว้ อย่างมีนัยสำคัญ 0.05

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.021 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านสิ่งที่เห็นทางกายภาพ ในข้อการจัดอาหารว่างที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.213 นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างต่ำ และเป็นไปในทิศทาง

เดียวกัน กล่าวคือ นิสิตมีความพึงพอใจในการจัดอาหารว่างเพิ่มมากขึ้น จะส่งผลต่อความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษเพิ่มขึ้นตามในระดับค่อนข้างต่ำ

7. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความเพียงพอของสถานที่พักผ่อน สังกศรรค์ กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ โดยใช้การทดสอบค่าสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.202 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านสิ่งที่เห็นทางกายภาพ ในข้อความเพียงพอของสถานที่พักผ่อน สังกศรรค์ที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ได้ตั้งไว้ อย่างมีนัยสำคัญ 0.05

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านสิ่งที่เห็นทางกายภาพ ในข้อความเพียงพอของสถานที่พักผ่อน สังกศรรค์ที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.342 นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างต่ำ และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ นิสิตมีความพึงพอใจในความเพียงพอของสถานที่พักผ่อน สังกศรรค์เพิ่มมากขึ้น จะส่งผลต่อความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษเพิ่มขึ้นตามในระดับค่อนข้างต่ำ

8. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความครบครันของเอกสารในการค้นหาที่ห้องสมุดกับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ โดยใช้การทดสอบค่าสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.004 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านสิ่งที่เห็นทางกายภาพ ในข้อความครบครันของเอกสารในการค้นหาที่ห้องสมุดที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิต

ปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.258 นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างต่ำ และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ นิสิตมีความพึงพอใจในความครบครันของเอกสารในการค้นหาที่ห้องสมุดเพิ่มมากขึ้น จะส่งผลต่อความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษเพิ่มขึ้นตามในระดับค่อนข้างต่ำ

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.008 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านสิ่งที่เห็นทางกายภาพ ในข้อความครบครันของเอกสารในการค้นหาที่ห้องสมุดที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.245 นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างต่ำ และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ นิสิตมีความพึงพอใจในความครบครันของเอกสารในการค้นหาที่ห้องสมุดเพิ่มมากขึ้น จะส่งผลต่อความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษเพิ่มขึ้นตามในระดับค่อนข้างต่ำ

9. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมของคอมพิวเตอร์ที่ใช้ในการเรียนกับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ โดยใช้การทดสอบค่าสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.853 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านสิ่งที่เห็นทางกายภาพ ในข้อความพร้อมของคอมพิวเตอร์ที่ใช้ในการเรียนที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ได้ตั้งไว้ อย่างมีนัยสำคัญ 0.05

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.025 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านสิ่งที่เห็นทางกายภาพ ในข้อความพร้อมของคอมพิวเตอร์ที่ใช้ในการเรียนที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิต

ปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.208 นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างต่ำ และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ นิสิตมีความพึงพอใจในความพร้อมของคอมพิวเตอร์ที่ใช้ในการเรียนเพิ่มมากขึ้น จะส่งผลต่อความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษเพิ่มขึ้นตามในระดับค่อนข้างต่ำ

10. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมในโรงอาหารกับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ โดยใช้การทดสอบค่าสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.053 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านสิ่งที่เห็นทางกายภาพ ในข้อบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมในโรงอาหารที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ได้ตั้งไว้อย่างมีนัยสำคัญ 0.05

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านสิ่งที่เห็นทางกายภาพ ในข้อบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมในโรงอาหารที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.331 นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างต่ำ และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ นิสิตมีความพึงพอใจในบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมในโรงอาหารเพิ่มมากขึ้น จะส่งผลต่อความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษเพิ่มขึ้นตามในระดับค่อนข้างต่ำ

11. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างรสชาติและคุณภาพของอาหารในโรงอาหารกับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ โดยใช้การทดสอบค่าสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.940 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านสิ่งที่เห็นทางกายภาพ ในข้อรสชาติและคุณภาพของอาหารในโรงอาหารที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ได้ตั้งไว้ อย่างมีนัยสำคัญ 0.05

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.002 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านสิ่งที่เห็นทางกายภาพ ในข้อรสชาติและคุณภาพของอาหารในโรงอาหารที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.283 นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างต่ำและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ นิสิตมีความพึงพอใจในรสชาติและคุณภาพของอาหารในโรงอาหารเพิ่มมากขึ้น จะส่งผลต่อความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษเพิ่มขึ้นตามในระดับค่อนข้างต่ำ

สมมติฐานข้อที่ 3.7 ปัจจัยด้านขั้นตอนหรือกระบวนการ ที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้ คือ

H_0 : ปัจจัยด้านขั้นตอนหรือกระบวนการ ที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ

H_1 : ปัจจัยด้านขั้นตอนหรือกระบวนการ ที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบค่าทางสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์

ระหว่างตัวแปรทั้งสองตัว ถ้ามีค่า Sig.(2-tailed) น้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 18 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านขั้นตอนหรือกระบวนการที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ

ด้านขั้นตอนหรือกระบวนการ	ม.ศ.ว			ม.ก		
	Pearson Correlation (r)	Sig. (2-tailed)	ระดับความสัมพันธ์	Pearson Correlation (r)	Sig. (2-tailed)	ระดับความสัมพันธ์
1. ขั้นตอนการคัดเลือกนิสิต	0.426**	0.000	ปานกลาง	0.339**	0.000	ค่อนข้างต่ำ
2. ขั้นตอนการสอนที่เน้นให้นิสิตศึกษาด้วยตนเอง	0.437**	0.000	ปานกลาง	0.334**	0.000	ค่อนข้างต่ำ
3. ขั้นตอนการควบคุมและสอบสวนนิพนธ์	0.424**	0.000	ปานกลาง	0.364**	0.000	ค่อนข้างต่ำ
4. ระบบการอนุมัติขั้นตอนการทำสารนิพนธ์	0.414**	0.000	ปานกลาง	0.394**	0.000	ค่อนข้างต่ำ
5. ระบบการลงทะเบียนเรียนของนิสิต	0.187*	0.043	ต่ำมาก	0.231*	0.012	ค่อนข้างต่ำ
6. การใช้เทคโนโลยีเก็บฐานข้อมูลได้อย่างถูกต้องและรวดเร็ว	0.367**	0.000	ค่อนข้างต่ำ	0.348**	0.000	ค่อนข้างต่ำ
รวมขั้นตอนหรือกระบวนการ	0.487**	0.000	ปานกลาง	0.034	0.720	ไม่สัมพันธ์

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 18 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านขั้นตอนหรือกระบวนการที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ โดยใช้การทดสอบค่าสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒโดยรวมมีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านขั้นตอนหรือกระบวนการ ที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.487 นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ ปัจจัยด้านขั้นตอนหรือกระบวนการที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษเพิ่มมากขึ้น จะส่งผลต่อความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษเพิ่มขึ้นตามในระดับปานกลาง

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยรวมมีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.720 ซึ่งมากกว่า 0.01 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านขั้นตอนหรือกระบวนการ ที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ได้ตั้งไว้ อย่างมีนัยสำคัญ 0.05 โดยจำแนกเป็นรายชื่อได้ดังนี้

1. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ขั้นตอนการคัดเลือกนิสิต กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ โดยใช้การทดสอบค่าสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านขั้นตอนหรือกระบวนการ ในข้อ ขั้นตอนการคัดเลือกนิสิตที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท

บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโทบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.426 นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ นิสิตมีความพึงพอใจในขั้นตอนการคัดเลือกนิสิตเพิ่มมากขึ้น จะส่งผลต่อความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโทบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษเพิ่มขึ้นตามในระดับปานกลาง

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านขั้นตอนหรือกระบวนการ ในข้อ ขั้นตอนการคัดเลือกนิสิตที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโทบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโทบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.339 นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างต่ำและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ นิสิตมีความพึงพอใจในขั้นตอนการคัดเลือกนิสิตเพิ่มมากขึ้น จะส่งผลต่อความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโทบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษเพิ่มขึ้นตามในระดับค่อนข้างต่ำ

2. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ขั้นตอนการสอนที่เน้นให้นิสิตศึกษาด้วยตนเองกับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโทบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ โดยใช้การทดสอบค่าสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านขั้นตอนหรือกระบวนการ ในข้อ ขั้นตอนการสอนที่เน้นให้นิสิตศึกษาด้วยตนเองที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโทบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโทบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.437 นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ นิสิตมีความพึงพอใจในขั้นตอนการสอนที่เน้นให้นิสิตศึกษาด้วยตนเองเพิ่มมากขึ้น จะส่งผลต่อความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโทบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษเพิ่มขึ้นตามในระดับปานกลาง

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านขั้นตอนหรือกระบวนการ ในข้อ ขั้นตอนการสอนที่เน้นให้นิสิตศึกษาด้วยตนเองที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.334 นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างต่ำ และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ นิสิตมีความพึงพอใจในขั้นตอนการสอนที่เน้นให้นิสิตศึกษาด้วยตนเองเพิ่มมากขึ้น จะส่งผลต่อความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษเพิ่มขึ้นตามในระดับค่อนข้างต่ำ

3. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ขั้นตอนการควบคุมและสอบสาร์นิพนธ์ กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ โดยใช้การทดสอบค่าสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านขั้นตอนหรือกระบวนการ ในข้อ ขั้นตอนการควบคุมและสอบสาร์นิพนธ์ที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.424 นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ นิสิตมีความพึงพอใจในขั้นตอนการควบคุมและสอบสาร์นิพนธ์เพิ่มมากขึ้น จะส่งผลต่อความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษเพิ่มขึ้นตามในระดับปานกลาง

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านขั้นตอนหรือกระบวนการ ในข้อ ขั้นตอนการควบคุมและสอบสาร์นิพนธ์ที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.364 นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างต่ำ และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ นิสิตมีความพึงพอใจในขั้นตอนการควบคุมและสอบสาร์

นิพนธ์เพิ่มมากขึ้น จะส่งผลต่อความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษเพิ่มขึ้นตามในระดับค่อนข้างต่ำ

4. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ระบบการอนุมัติขั้นตอนการทำสารนิพนธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ โดยใช้การทดสอบค่าสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านขั้นตอนหรือกระบวนการ ในข้อ ระบบการอนุมัติขั้นตอนการทำสารนิพนธ์ที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.414 นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ นิสิตมีความพึงพอใจในระบบการอนุมัติขั้นตอนการทำสารนิพนธ์เพิ่มมากขึ้น จะส่งผลต่อความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษเพิ่มขึ้นตามในระดับปานกลาง

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านขั้นตอนหรือกระบวนการ ในข้อ ระบบการอนุมัติขั้นตอนการทำสารนิพนธ์ที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.394 นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างต่ำ และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ นิสิตมีความพึงพอใจในระบบการอนุมัติขั้นตอนการทำสารนิพนธ์เพิ่มมากขึ้น จะส่งผลต่อความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษเพิ่มขึ้นตามในระดับค่อนข้างต่ำ

5. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ระบบการลงทะเบียนเรียนของนิสิต กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ โดยใช้การทดสอบค่าสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.043 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านขั้นตอนหรือ

กระบวนการ ในข้อระบบการลงทะเบียนเรียนของนิสิตที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.187 นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำมาก และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ นิสิตมีความพึงพอใจในระบบการลงทะเบียนเรียนของนิสิตเพิ่มมากขึ้น จะส่งผลต่อความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษเพิ่มขึ้นตามในระดับต่ำมาก

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.012 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านขั้นตอนหรือกระบวนการ ในข้อระบบการลงทะเบียนเรียนของนิสิตที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.231 นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างต่ำ และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ นิสิตมีความพึงพอใจในระบบการลงทะเบียนเรียนของนิสิตเพิ่มมากขึ้น จะส่งผลต่อความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษเพิ่มขึ้นตามในระดับค่อนข้างต่ำ

6. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง การใช้เทคโนโลยีเก็บฐานข้อมูลได้อย่างถูกต้องและรวดเร็ว กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ โดยใช้การทดสอบค่าสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านขั้นตอนหรือกระบวนการ ในข้อการใช้เทคโนโลยีเก็บฐานข้อมูลได้อย่างถูกต้องและรวดเร็วที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.367 นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างต่ำ และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ นิสิตมีความพึงพอใจในการใช้เทคโนโลยี

เก็บฐานข้อมูลได้อย่างถูกต้องและรวดเร็วเพิ่มมากขึ้น จะส่งผลต่อความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษเพิ่มขึ้นตามในระดับค่อนข้างต่ำ

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านขั้นตอนหรือกระบวนการ ในข้อการใช้เทคโนโลยีเก็บฐานข้อมูลได้อย่างถูกต้องและรวดเร็วที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.348 นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างต่ำ และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ นิสิตมีความพึงพอใจในการใช้เทคโนโลยีเก็บฐานข้อมูลได้อย่างถูกต้องและรวดเร็วเพิ่มมากขึ้น จะส่งผลต่อความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษเพิ่มขึ้นตามในระดับค่อนข้างต่ำ

สมมติฐานข้อที่ 4 ปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ได้แก่ ด้านหลักสูตร ราคา สถานที่ตั้ง การสื่อสารการตลาด คณาจารย์ ผู้สอนและเจ้าหน้าที่หลักสูตร สิ่งที่เห็นทางกายภาพ ขั้นตอนหรือกระบวนการ มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ

สมมติฐานข้อที่ 4.1 ปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ได้แก่ ด้านหลักสูตร ราคา สถานที่ตั้ง การสื่อสารการตลาด คณาจารย์ ผู้สอนและเจ้าหน้าที่หลักสูตร สิ่งที่เห็นทางกายภาพ ขั้นตอนหรือกระบวนการ มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ในเรื่องแนวโน้มบอกต่อ MBA ภาคพิเศษ

ซึ่งสามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้ คือ

H_0 : ปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ได้แก่ ด้านหลักสูตร ราคา สถานที่ตั้ง การสื่อสารการตลาด คณาจารย์ผู้สอนและเจ้าหน้าที่หลักสูตร สิ่งที่เห็นทางกายภาพ ขั้นตอนหรือกระบวนการ ไม่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ในเรื่องแนวโน้มบอกต่อ MBA ภาคพิเศษ

H_1 : ปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ได้แก่ ด้านหลักสูตร ราคา สถานที่ตั้ง การสื่อสารการตลาด คณาจารย์ผู้สอนและ

เจ้าหน้าที่หลักสูตร สิ่งที่เห็นทางกายภาพ ขั้นตอนหรือกระบวนการ มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ในเรื่องแนวโน้มบอกต่อ MBA ภาคพิเศษ

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบค่าทางสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งสองตัว ถ้ามีค่า Sig.(2-tailed) น้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 19 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านหลักสูตร ราคา สถานที่ตั้ง การสื่อสารการตลาด คณาจารย์ผู้สอนและเจ้าหน้าที่หลักสูตร สิ่งที่เห็นทางกายภาพ ขั้นตอนหรือกระบวนการ ที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ กับแนวโน้มพฤติกรรมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษในเรื่องแนวโน้มบอกต่อ MBA ภาคพิเศษ

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึง	ม.ศ.ว			ม.ก		
	Pearson Correlation (r)	Sig. (2-tailed)	ระดับ ความสัมพันธ์	Pearson Correlation (r)	Sig. (2-tailed)	ระดับ ความสัมพันธ์
ด้านหลักสูตร	0.524**	0.000	ปานกลาง	-0.006	0.949	ไม่สัมพันธ์
ด้านค่าธรรมเนียม	0.136	0.144	ไม่สัมพันธ์	-0.098	0.297	ไม่สัมพันธ์
ด้านสถานที่ตั้ง	0.144	0.122	ไม่สัมพันธ์	0.023	0.805	ไม่สัมพันธ์
ด้านการสื่อสารการตลาด	0.163	0.080	ไม่สัมพันธ์	0.106	0.258	ไม่สัมพันธ์
ด้านคณาจารย์ผู้สอนและเจ้าหน้าที่หลักสูตร	0.405**	0.000	ปานกลาง	0.016	0.861	ไม่สัมพันธ์
ด้านสิ่งทีเห็นทางกายภาพ	0.228*	0.013	ค่อนข้างต่ำ	0.020	0.830	ไม่สัมพันธ์
ด้านขั้นตอนหรือกระบวนการ	0.442**	0.000	ปานกลาง	-0.030	0.748	ไม่สัมพันธ์

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 19 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านหลักสูตร ราคา สถานที่ตั้ง การสื่อสารการตลาด คณาจารย์ผู้สอนและเจ้าหน้าที่หลักสูตร สิ่งที่เห็นทางกายภาพ ชั้นตอนหรือกระบวนการ กับกับแนวโน้มพฤติกรรมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ในเรื่องแนวโน้มบอกต่อ MBA ภาคพิเศษ โดยใช้การทดสอบค่าสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า

1. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ด้านหลักสูตร กับแนวโน้มพฤติกรรมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษในเรื่องแนวโน้มบอกต่อ MBA ภาคพิเศษ โดยใช้การทดสอบค่าสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านหลักสูตรที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษในเรื่องแนวโน้มบอกต่อ MBA ภาคพิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.524 นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลางและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ นิสิตมีความพึงพอใจในด้านหลักสูตรเพิ่มมากขึ้น จะส่งผลต่อแนวโน้มพฤติกรรมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษในเรื่องแนวโน้มบอกต่อ MBA ภาคพิเศษเพิ่มขึ้นตามในระดับปานกลาง

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.949 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านหลักสูตรที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ไม่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษในเรื่องแนวโน้มบอกต่อ MBA ภาคพิเศษที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ได้ตั้งไว้อย่างมีนัยสำคัญ 0.05

2. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ด้านค่าธรรมเนียมการศึกษา กับแนวโน้มพฤติกรรมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษในเรื่องแนวโน้มบอกต่อ MBA ภาคพิเศษ

โดยใช้การทดสอบค่าสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.144 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านค่าธรรมเนียมการศึกษาที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ไม่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษในเรื่องแนวโน้มบอกต่อ MBA ภาคพิเศษที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ได้ตั้งไว้ อย่างมีนัยสำคัญ 0.05

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.297 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านค่าธรรมเนียมการศึกษาที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ไม่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษในเรื่องแนวโน้มบอกต่อ MBA ภาคพิเศษที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ได้ตั้งไว้ อย่างมีนัยสำคัญ 0.05

3. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ด้านสถานที่ตั้ง กับแนวโน้มพฤติกรรมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษในเรื่องแนวโน้มบอกต่อ MBA ภาคพิเศษ โดยใช้การทดสอบค่าสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.122 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านสถานที่ตั้งที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ไม่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษในเรื่องแนวโน้มบอกต่อ MBA ภาคพิเศษที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ได้ตั้งไว้ อย่างมีนัยสำคัญ 0.05

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.805 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านสถานที่ตั้งที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ไม่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษในเรื่องแนวโน้มบอก

ต่อ MBA ภาคพิเศษที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ได้ตั้งไว้ว่ามีนัยสำคัญ 0.05

4. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ด้านการสื่อสารการตลาดกับแนวโน้มพฤติกรรมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษในเรื่องแนวโน้มบอกต่อ MBA ภาคพิเศษ โดยการใช้การทดสอบค่าสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.080 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านการสื่อสารการตลาดที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ไม่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษในเรื่องแนวโน้มบอกต่อ MBA ภาคพิเศษที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ได้ตั้งไว้ว่ามีนัยสำคัญ 0.05

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.258 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านการสื่อสารการตลาดที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ไม่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษในเรื่องแนวโน้มบอกต่อ MBA ภาคพิเศษ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ได้ตั้งไว้ว่ามีนัยสำคัญ 0.05

5. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ด้านคณาจารย์ผู้สอนและเจ้าหน้าที่หลักสูตรกับแนวโน้มพฤติกรรมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษในเรื่องแนวโน้มบอกต่อ MBA ภาคพิเศษ โดยการใช้การทดสอบค่าสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านคณาจารย์ผู้สอนและเจ้าหน้าที่หลักสูตรที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษในเรื่องแนวโน้มบอกต่อ MBA ภาคพิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.405 นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง

และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ นิสิตมีความพึงพอใจในด้านคณาจารย์ผู้สอนและเจ้าหน้าที่หลักสูตรเพิ่มมากขึ้น จะส่งผลต่อแนวโน้มพฤติกรรมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษในเรื่องแนวโน้มบอกต่อ MBA ภาคพิเศษเพิ่มขึ้นตามในระดับปานกลาง

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.861 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านคณาจารย์ผู้สอนและเจ้าหน้าที่หลักสูตรที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ไม่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษในเรื่องแนวโน้มบอกต่อ MBA ภาคพิเศษที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ได้ตั้งไว้ อย่างมีนัยสำคัญ 0.05

6. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ด้านสิ่งที่เห็นทางกายภาพกับแนวโน้มพฤติกรรมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษในเรื่องแนวโน้มบอกต่อ MBA ภาคพิเศษ โดยใช้การทดสอบค่าสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า

ในส่วนมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.013 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านสิ่งที่เห็นทางกายภาพที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษในเรื่องแนวโน้มบอกต่อ MBA ภาคพิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.228 นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างต่ำและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ นิสิตมีความพึงพอใจในด้านสิ่งที่เห็นทางกายภาพเพิ่มมากขึ้น จะส่งผลต่อแนวโน้มพฤติกรรมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษในเรื่องแนวโน้มบอกต่อ MBA ภาคพิเศษเพิ่มขึ้นตามในระดับค่อนข้างต่ำ

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.830 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านสิ่งที่เห็นทางกายภาพที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ไม่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษในเรื่องแนวโน้มบอกต่อ MBA ภาคพิเศษที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ได้ตั้งไว้ อย่างมีนัยสำคัญ 0.05

7. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ด้านขั้นตอนหรือกระบวนการกับแนวโน้มพฤติกรรมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษในเรื่องแนวโน้มบอกต่อ MBA ภาคพิเศษ โดยใช้การทดสอบค่าสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านขั้นตอนหรือกระบวนการที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษในเรื่องแนวโน้มบอกต่อ MBA ภาคพิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.442 นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลางและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ นิสิตมีความพึงพอใจในด้านขั้นตอนหรือกระบวนการเพิ่มมากขึ้น จะส่งผลต่อแนวโน้มพฤติกรรมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษในเรื่องแนวโน้มบอกต่อ MBA ภาคพิเศษเพิ่มขึ้นตามในระดับปานกลาง

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.748 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านขั้นตอนหรือกระบวนการที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ไม่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษในเรื่องแนวโน้มบอกต่อ MBA ภาคพิเศษที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ อย่างมีนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานข้อที่ 4.2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ได้แก่ ด้านหลักสูตร ราคา สถานที่ตั้ง การสื่อสารการตลาด คณาจารย์ ผู้สอนและเจ้าหน้าที่หลักสูตร สิ่งที่เห็นทางกายภาพ ขั้นตอนหรือกระบวนการ มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ในเรื่องแนวโน้มศึกษาต่อ DUAL DEGREE

ซึ่งสามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้ คือ

H_0 : ปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ได้แก่ ด้านหลักสูตร ราคา สถานที่ตั้ง การสื่อสารการตลาด คณาจารย์ผู้สอนและเจ้าหน้าที่หลักสูตร สิ่งที่เห็นทางกายภาพ ขั้นตอนหรือกระบวนการ ไม่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้ม

พฤติกรรมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ในเรื่องแนวโน้มศึกษาต่อ DUAL DEGREE

H_1 : ปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ได้แก่ ด้านหลักสูตร ราคา สถานที่ตั้ง การสื่อสารการตลาด คณาจารย์ผู้สอนและเจ้าหน้าที่หลักสูตร สิ่งที่เห็นทางกายภาพ ขั้นตอนหรือกระบวนการ มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ในเรื่องแนวโน้มศึกษาต่อ DUAL DEGREE

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบค่าทางสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งสองตัว ถ้ามีค่า Sig.(2-tailed) น้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 20 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านหลักสูตร ราคา สถานที่ตั้ง การสื่อสารการตลาด คณาจารย์ผู้สอนและเจ้าหน้าที่หลักสูตร สิ่งที่เห็นทางกายภาพ ขั้นตอนหรือกระบวนการ ที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ กับแนวโน้มพฤติกรรมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษในเรื่องแนวโน้มศึกษาต่อ DUAL DEGREE

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจ มศว.	Pearson Correlation (r)	Sig. (2-tailed)	ระดับ ความสัมพันธ์
ด้านหลักสูตร	0.283**	0.002	ค่อนข้างต่ำ
ด้านค่าธรรมเนียมการศึกษา	0.167	0.072	ไม่สัมพันธ์
ด้านสถานที่ตั้ง	0.126	0.177	ไม่สัมพันธ์
ด้านการสื่อสารการตลาด	0.268**	0.004	ค่อนข้างต่ำ
ด้านคณาจารย์ผู้สอนและเจ้าหน้าที่หลักสูตร	0.350**	0.000	ค่อนข้างต่ำ
ด้านสิ่งทีเห็นทางกายภาพ	0.166	0.073	ไม่สัมพันธ์
ด้านขั้นตอนหรือกระบวนการ	0.298**	0.001	ค่อนข้างต่ำ

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 20 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านหลักสูตร ราคา สถานที่ตั้ง การสื่อสารการตลาด คณาจารย์ผู้สอนและเจ้าหน้าที่หลักสูตร สิ่งที่เห็นทางกายภาพ ชั้นตอนหรือกระบวนการ กับแนวโน้มพฤติกรรมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษในเรื่องแนวโน้มศึกษาต่อ DUAL DEGREE โดยใช้การทดสอบค่าสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ในส่วนมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า

1. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ด้านหลักสูตร กับแนวโน้มพฤติกรรมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ในเรื่องแนวโน้มศึกษาต่อ DUAL DEGREE โดยใช้การทดสอบค่าสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.002 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านหลักสูตรที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ในเรื่องแนวโน้มศึกษาต่อ DUAL DEGREE อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.283 นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างต่ำ และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือนิสิตมีความพึงพอใจในด้านหลักสูตรเพิ่มมากขึ้น จะส่งผลต่อแนวโน้มพฤติกรรมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ในเรื่องแนวโน้มศึกษาต่อ DUAL DEGREE เพิ่มขึ้นตามในระดับค่อนข้างต่ำ

2. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ด้านค่าธรรมเนียมการศึกษา กับแนวโน้มพฤติกรรมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ในเรื่องแนวโน้มศึกษาต่อ DUAL DEGREE โดยใช้การทดสอบค่าสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.072 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านค่าธรรมเนียมการศึกษาที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ไม่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ในเรื่อง

แนวโน้มศึกษาต่อ DUAL DEGREE ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ได้ตั้งไว้อย่างมีนัยสำคัญ 0.05

3. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ด้านสถานที่ตั้งกับแนวโน้มพฤติกรรมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ในเรื่องแนวโน้มศึกษาต่อ DUAL DEGREE โดยใช้การทดสอบค่าสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.177 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านสถานที่ตั้งที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ไม่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ในเรื่องแนวโน้มศึกษาต่อ DUAL DEGREE ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ได้ตั้งไว้อย่างมีนัยสำคัญ 0.05

4. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ด้านการสื่อสารการตลาดกับแนวโน้มพฤติกรรมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ในเรื่องแนวโน้มศึกษาต่อ DUAL DEGREE โดยใช้การทดสอบค่าสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.004 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านการสื่อสารการตลาดที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ในเรื่องแนวโน้มศึกษาต่อ DUAL DEGREE อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.268 นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างต่ำ และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ นิสิตมีความพึงพอใจในด้านการสื่อสารการตลาดเพิ่มมากขึ้น จะส่งผลต่อแนวโน้มพฤติกรรมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ในเรื่องแนวโน้มศึกษาต่อ DUAL DEGREE เพิ่มขึ้นตามในระดับค่อนข้างต่ำ

5. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ด้านคณาจารย์ผู้สอนและเจ้าหน้าที่หลักสูตรกับแนวโน้มพฤติกรรมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ในเรื่องแนวโน้มศึกษาต่อ DUAL DEGREE โดยใช้การทดสอบค่าสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านคณาจารย์

ผู้สอนและเจ้าหน้าที่หลักสูตรที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ในเรื่องแนวโน้มศึกษาต่อ DUAL DEGREE อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.350 นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างต่ำ และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ นิสิตมีความพึงพอใจในด้านคณาจารย์ผู้สอนและเจ้าหน้าที่หลักสูตรเพิ่มมากขึ้น จะส่งผลต่อแนวโน้มพฤติกรรมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ในเรื่องแนวโน้มศึกษาต่อ DUAL DEGREE เพิ่มขึ้นตามในระดับค่อนข้างต่ำ

6. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ด้านสิ่งที่เห็นทางกายภาพกับแนวโน้มพฤติกรรมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ในเรื่องแนวโน้มศึกษาต่อ DUAL DEGREE โดยใช้การทดสอบค่าสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.073 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านสิ่งที่เห็นทางกายภาพที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ไม่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ในเรื่องแนวโน้มศึกษาต่อ DUAL DEGREE ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ได้ตั้งไว้อย่างมีนัยสำคัญ 0.05

7. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ด้านขั้นตอนหรือกระบวนการกับแนวโน้มพฤติกรรมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ในเรื่องแนวโน้มศึกษาต่อ DUAL DEGREE โดยใช้การทดสอบค่าสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.001 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านขั้นตอนหรือกระบวนการที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ในเรื่องแนวโน้มศึกษาต่อ DUAL DEGREE อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.298 นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างต่ำ และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ นิสิตมีความพึงพอใจในด้านขั้นตอนหรือกระบวนการเพิ่มมากขึ้น จะส่งผลต่อแนวโน้มพฤติกรรมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ในเรื่องแนวโน้มศึกษาต่อ DUAL DEGREE เพิ่มขึ้นตามในระดับค่อนข้างต่ำ

สมมติฐานข้อที่ 4.3 ปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัย ภาคพิเศษ ได้แก่ ด้านหลักสูตร ราคา สถานที่ตั้ง การสื่อสารการตลาด คณาจารย์ ผู้สอนและเจ้าหน้าที่หลักสูตร สิ่งที่เห็นทางกายภาพ ขั้นตอนหรือกระบวนการ มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาวิทยาลัย ภาคพิเศษ ในเรื่องแนวโน้มศึกษาต่อPH.D DEGREE ถ้าเปิด

ซึ่งสามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้ คือ

H_0 : ปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาวิทยาลัย ภาคพิเศษ ได้แก่ ด้านหลักสูตร ราคา สถานที่ตั้ง การสื่อสารการตลาด คณาจารย์ผู้สอนและเจ้าหน้าที่หลักสูตร สิ่งที่เห็นทางกายภาพ ขั้นตอนหรือกระบวนการ ไม่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาวิทยาลัย ภาคพิเศษ ในเรื่องแนวโน้มศึกษาต่อPH.D DEGREE ถ้าเปิด

H_1 : ปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาวิทยาลัย ภาคพิเศษ ได้แก่ ด้านหลักสูตร ราคา สถานที่ตั้ง การสื่อสารการตลาด คณาจารย์ผู้สอนและเจ้าหน้าที่หลักสูตร สิ่งที่เห็นทางกายภาพ ขั้นตอนหรือกระบวนการ มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาวิทยาลัย ภาคพิเศษ ในเรื่องแนวโน้มศึกษาต่อPH.D DEGREE ถ้าเปิด

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบค่าทางสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งสองตัว ถ้ามีค่า Sig.(2-tailed) น้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 21 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านหลักสูตร ราคา สถานที่ตั้ง การสื่อสารการตลาด คณาจารย์ผู้สอนและเจ้าหน้าที่หลักสูตร สิ่งที่เห็นทางกายภาพ ชั้นตอนหรือกระบวนการ ที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ กับแนวโน้มพฤติกรรมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ในเรื่องแนวโน้มศึกษาต่อPH.D DEGREE ถ้าเปิด

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจ	ม.ศ.ว			ม.ก		
	Pearson	Sig.	ระดับ	Pearson	Sig.	ระดับ
	Correlation (r)	(2-tailed)	ความสัมพันธ์	Correlation (r)	(2tailed)	ความสัมพันธ์
ด้านหลักสูตร	0.339**	0.000	ค่อนข้างต่ำ	0.031	0.738	ไม่สัมพันธ์
ด้านค่าธรรมเนียมการศึกษา	0.227*	0.014	ค่อนข้างต่ำ	0.198*	0.033	ต่ำมาก
ด้านสถานที่ตั้ง	0.181	0.051	ไม่สัมพันธ์	0.460**	0.000	ปานกลาง
ด้านการสื่อสารการตลาด	0.217*	0.019	ค่อนข้างต่ำ	0.439**	0.000	ปานกลาง
ด้านคณาจารย์ผู้สอนและเจ้าหน้าที่หลักสูตร	0.287**	0.002	ค่อนข้างต่ำ	0.517**	0.000	ปานกลาง
ด้านสิ่งทีเห็นทางกายภาพ	0.281**	0.002	ค่อนข้างต่ำ	0.106	0.256	ไม่สัมพันธ์
ด้านชั้นตอนหรือกระบวนการ	0.331**	0.000	ค่อนข้างต่ำ	0.136	0.146	ไม่สัมพันธ์

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 21 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านหลักสูตร ราคา สถานที่ตั้ง การสื่อสารการตลาด คณาจารย์ผู้สอนและเจ้าหน้าที่หลักสูตร สิ่งที่เห็นทางกายภาพ ชั้นตอนหรือกระบวนการ กับแนวโน้มพฤติกรรมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ในเรื่อง

แนวโน้มศึกษาต่อPH.D DEGREE ถ้าเปิด โดยใช้การทดสอบค่าสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า

1. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ด้านหลักสูตร กับแนวโน้มพฤติกรรมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ในเรื่องแนวโน้มศึกษาต่อPH.D DEGREE ถ้าเปิด โดยใช้การทดสอบค่าสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านหลักสูตรที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ในเรื่องแนวโน้มศึกษาต่อ PH.D DEGREE ถ้าเปิด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.339 นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างต่ำ และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ นิสิตมีความพึงพอใจในด้านหลักสูตรเพิ่มมากขึ้น จะส่งผลต่อแนวโน้มพฤติกรรมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ในเรื่องแนวโน้มศึกษาต่อPH.D DEGREE ถ้าเปิด เพิ่มขึ้นตามในระดับค่อนข้างต่ำ

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.738 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านหลักสูตรที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ไม่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ในเรื่องแนวโน้มศึกษาต่อ PH.D DEGREE ถ้าเปิด ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ได้ตั้งไว้ อย่างมีนัยสำคัญ 0.05

2. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ด้านค่าธรรมเนียมการศึกษา กับแนวโน้มพฤติกรรมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ในเรื่องแนวโน้มศึกษาต่อPH.D DEGREE ถ้าเปิดโดยใช้การทดสอบค่าสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.014 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านค่าธรรมเนียมการศึกษาที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มี

ความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ในเรื่อง แนวโน้มศึกษาต่อ PH.D DEGREE ถ้าเปิด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.227 นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างต่ำและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ นิสิตมีความพึงพอใจในด้านค่าธรรมเนียมการศึกษาเพิ่มมากขึ้น จะส่งผลต่อแนวโน้มพฤติกรรมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ในเรื่องแนวโน้มศึกษาต่อ PH.D DEGREE ถ้าเปิด เพิ่มขึ้นตามในระดับค่อนข้างต่ำ

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.033 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านค่าธรรมเนียมการศึกษาที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ในเรื่อง แนวโน้มศึกษาต่อ PH.D DEGREE ถ้าเปิด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.198 นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำมาก และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ นิสิตมีความพึงพอใจในด้านค่าธรรมเนียมการศึกษาเพิ่มมากขึ้น จะส่งผลต่อแนวโน้มพฤติกรรมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ในเรื่อง แนวโน้มศึกษาต่อ PH.D DEGREE ถ้าเปิด เพิ่มขึ้นตามในระดับต่ำมาก

3. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ด้านสถานที่ตั้ง กับแนวโน้มพฤติกรรมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ในเรื่องแนวโน้มศึกษาต่อ PH.D DEGREE ถ้าเปิด โดยใช้การทดสอบค่าสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.051 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านสถานที่ตั้งที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโทบริหาร ธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ไม่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ในเรื่องแนวโน้มศึกษาต่อ PH.D DEGREE ถ้าเปิดที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ได้ตั้งไว้ อย่างมีนัยสำคัญ 0.05

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านสถานที่ตั้งที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโทบริหาร ธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับ

แนวโน้มพฤติกรรมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ในเรื่องแนวโน้มศึกษาต่อ PH.D DEGREE ถ้าเปิด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.460 นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลางและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ นิสิตมีความพึงพอใจในด้านสถานที่ตั้งเพิ่มมากขึ้น จะส่งผลต่อแนวโน้มพฤติกรรมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ในเรื่องแนวโน้มศึกษาต่อ PH.D DEGREE ถ้าเปิด เพิ่มขึ้นตามในระดับปานกลาง

4. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ด้านการสื่อสารการตลาด กับแนวโน้มพฤติกรรมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ในเรื่องแนวโน้มศึกษาต่อ PH.D DEGREE ถ้าเปิดโดยใช้การทดสอบค่าสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.019 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านการสื่อสารการตลาดที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ในเรื่องแนวโน้มศึกษาต่อ PH.D DEGREE ถ้าเปิด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.217 นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างต่ำ และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ นิสิตมีความพึงพอใจในด้านการสื่อสารการตลาดเพิ่มมากขึ้น จะส่งผลต่อแนวโน้มพฤติกรรมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ในเรื่องแนวโน้มศึกษาต่อ PH.D DEGREE ถ้าเปิด เพิ่มขึ้นตามในระดับค่อนข้างต่ำ

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านการสื่อสารการตลาดที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ในเรื่องแนวโน้มศึกษาต่อ PH.D DEGREE ถ้าเปิด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.439 นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ นิสิตมีความพึงพอใจในด้านการสื่อสารการตลาดเพิ่มมากขึ้น จะส่งผลต่อแนวโน้มพฤติกรรมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ในเรื่องแนวโน้มศึกษาต่อ PH.D DEGREE ถ้าเปิด เพิ่มขึ้นตามในระดับปานกลาง

5. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ด้านคณาจารย์ผู้สอนและเจ้าหน้าที่หลักสูตรกับ แนวโน้มพฤติกรรมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ในเรื่องแนวโน้มศึกษาต่อ PH.D DEGREE ถ้าเปิดโดยใช้การทดสอบค่าสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.002 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านคณาจารย์ผู้สอนและเจ้าหน้าที่หลักสูตรที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ในเรื่องแนวโน้มศึกษาต่อ PH.D DEGREE ถ้าเปิด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.287 นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างต่ำ และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ นิสิตมีความพึงพอใจในด้านคณาจารย์ผู้สอนและเจ้าหน้าที่หลักสูตรเพิ่มมากขึ้น จะส่งผลต่อแนวโน้มพฤติกรรมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ในเรื่องแนวโน้มศึกษาต่อ PH.D DEGREE ถ้าเปิด เพิ่มขึ้นตามในระดับค่อนข้างต่ำ

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านคณาจารย์ผู้สอนและเจ้าหน้าที่หลักสูตรที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ในเรื่องแนวโน้มศึกษาต่อ PH.D DEGREE ถ้าเปิด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.517 นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ นิสิตมีความพึงพอใจในด้านคณาจารย์ผู้สอนและเจ้าหน้าที่หลักสูตรเพิ่มมากขึ้น จะส่งผลต่อแนวโน้มพฤติกรรมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ในเรื่องแนวโน้มศึกษาต่อ PH.D DEGREE ถ้าเปิด เพิ่มขึ้นตามในระดับปานกลาง

6. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ด้านสิ่งที่เห็นทางกายภาพ กับแนวโน้มพฤติกรรมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ในเรื่องแนวโน้มศึกษาต่อ PH.D DEGREE ถ้าเปิดโดยใช้การทดสอบค่าสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.002 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านสิ่งที่เห็นทางกายภาพที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโทบริหาร ธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ในเรื่องแนวโน้มศึกษาต่อ PH.D DEGREE ถ้าเปิด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.281 นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างต่ำ และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ นิสิตมีความพึงพอใจในด้านสิ่งที่เห็นทางกายภาพเพิ่มมากขึ้น จะส่งผลต่อแนวโน้มพฤติกรรมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ในเรื่องแนวโน้มศึกษาต่อ PH.D DEGREE ถ้าเปิด เพิ่มขึ้นตามในระดับค่อนข้างต่ำ

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.256 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านสิ่งที่เห็นทางกายภาพที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโทบริหาร ธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ไม่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ในเรื่องแนวโน้มศึกษาต่อ PH.D DEGREE ถ้าเปิด ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ได้ตั้งไว้ อย่างมีนัยสำคัญ 0.05

7. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ด้านขั้นตอนหรือกระบวนการกับแนวโน้มพฤติกรรมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ในเรื่องแนวโน้มศึกษาต่อ PH.D DEGREE ถ้าเปิดโดยใช้การทดสอบค่าสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านขั้นตอนหรือกระบวนการที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ในเรื่องแนวโน้มศึกษาต่อ PH.D DEGREE ถ้าเปิด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.331 นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างต่ำ และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ นิสิตมีความพึงพอใจในด้านขั้นตอนหรือกระบวนการเพิ่มมากขึ้น จะส่งผลต่อแนวโน้มพฤติกรรมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ในเรื่องแนวโน้มศึกษาต่อ PH.D DEGREE ถ้าเปิด เพิ่มขึ้นตามในระดับค่อนข้างต่ำ

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.146 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านชั้นตอนหรือกระบวนการที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ไม่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ในเรื่องแนวโน้มศึกษาต่อ PH.D DEGREE ถ้าเปิด ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ได้ตั้งไว้ อย่างมีนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานข้อที่ 5 ความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้ คือ

H_0 : ความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ไม่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ

H_1 : ความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบค่าทางสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งสองตัว ถ้ามีค่า Sig.(2-tailed) น้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 22 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแนวโน้มพฤติกรรมของนิสิตปริญญาโท
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจโดยรวม	ม.ศ.ว			ม.ก		
	Pearson	Sig.	ระดับ	Pearson	Sig.	ระดับ
	Correlation (r)	(2-tailed)	ความสัมพันธ์	Correlation (r)	(2tailed)	ความสัมพันธ์
แนวโน้มบอกต่อ MBA ภาคพิเศษ	0.717**	0.000	ค่อนข้างสูง	0.512**	0.000	ปานกลาง
แนวโน้มศึกษาต่อ DUAL DEGREE	0.310**	0.001	ค่อนข้างต่ำ	-	-	-
แนวโน้มศึกษาต่อ PH.D DEGREE ถ้าเปิด	0.385**	0.000	ค่อนข้างต่ำ	0.272**	0.003	ค่อนข้างต่ำ

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 22 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ กับแนวโน้มพฤติกรรมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ โดยใช้การทดสอบค่าสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า

1. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง แนวโน้มพฤติกรรมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ในเรื่องแนวโน้มบอกต่อ MBA ภาคพิเศษ กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ โดยใช้การทดสอบค่าสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความพึงพอใจโดยรวม

ของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษในเรื่องแนวโน้มบอกต่อ MBA ภาคพิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.717 นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างสูง และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ ความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษเพิ่มมากขึ้น จะส่งผลต่อแนวโน้มพฤติกรรมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ในเรื่องแนวโน้มบอกต่อ MBA ภาคพิเศษเพิ่มขึ้นตามในระดับค่อนข้างสูง

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษในเรื่องแนวโน้มบอกต่อ MBA ภาคพิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.512 นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ ความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษเพิ่มมากขึ้น จะส่งผลต่อแนวโน้มพฤติกรรมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ในเรื่องแนวโน้มบอกต่อ MBA ภาคพิเศษเพิ่มขึ้นตามในระดับปานกลาง

2. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง แนวโน้มพฤติกรรมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ในเรื่องแนวโน้มศึกษาต่อ DUAL DEGREE กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ โดยใช้การทดสอบค่าสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.001 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษในเรื่องแนวโน้มศึกษาต่อ DUAL DEGREE อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.310 นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างต่ำ และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ ความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษเพิ่มมากขึ้น จะส่งผล

ต่อแนวโน้มพฤติกรรมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ในเรื่องแนวโน้มศึกษาต่อ DUAL DEGREE เพิ่มขึ้นตามในระดับก่อนข้างต่ำ

3. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง แนวโน้มพฤติกรรมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ในเรื่องแนวโน้มศึกษาต่อPH.D DEGREE ถ้าเปิด กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ โดยใช้การทดสอบค่าสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษในเรื่องแนวโน้มศึกษาต่อPH.D DEGREE ถ้าเปิด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.385 นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับก่อนข้างต่ำ และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ ความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษเพิ่มมากขึ้น จะส่งผลต่อแนวโน้มพฤติกรรมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ในเรื่องแนวโน้มศึกษาต่อPH.D DEGREE ถ้าเปิด เพิ่มขึ้นตามในระดับก่อนข้างต่ำ

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.003 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษในเรื่องแนวโน้มศึกษาต่อPH.D DEGREE ถ้าเปิด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.272 นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับก่อนข้างต่ำ และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ ความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษเพิ่มมากขึ้น จะส่งผลต่อแนวโน้มพฤติกรรมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ในเรื่องแนวโน้มศึกษาต่อPH.D DEGREE ถ้าเปิด เพิ่มขึ้นตามในระดับก่อนข้างต่ำ

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการค้นคว้า

ผลการศึกษา ความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโทบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาควิเศษ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 234 คน พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุ 23-27 ปี รองลงมา มีอายุ 28-32 ปี มีสถานภาพ โสด มีอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน โดยจำนวนมากที่สุดมีประสบการณ์ทำงาน 4-5 ปี รองลงมา มากกว่า 7 ปี มีรายได้ต่อเดือน 17,001-26,000 บาท รองลงมา มีรายได้ต่อเดือน 8,001-17,000 บาท

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามด้านความพึงพอใจ ได้แก่ ด้านหลักสูตร ด้านค่าธรรมเนียมการศึกษา ด้านสถานที่ตั้ง ด้านการสื่อสารการตลาด ด้านคณาจารย์ผู้สอนและเจ้าหน้าที่หลักสูตร ด้านสิ่งที่เห็นทางกายภาพ ด้านขั้นตอนหรือกระบวนการ โดยรวมของนิสิตปริญญาโทบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาควิเศษ ของ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโทบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตภาควิเศษของ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒโดยรวม ในด้านต่างๆ พบว่า

1. ด้านหลักสูตร โดยรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับพอใจ ข้อที่มีความพึงพอใจ อยู่ในระดับพอใจ ได้แก่ วันและเวลาเรียน รองลงมา วิชาที่เรียนมีประโยชน์ต่องานที่ทำอยู่หรือ จะทำอนาคต, ระยะเวลาศึกษาตามหลักสูตร, วิชาที่เรียนเป็นสาขาที่ตลาดแรงงานต้องการ, โครงสร้างหลักสูตร, รายวิชาที่เรียน, ชื่อเสียงและภาพลักษณ์มหาวิทยาลัย, การจัดสอบหรือ อบรมพิเศษ (การสอบภาษาและสอบประมวลความรู้), กฎระเบียบและข้อบังคับต่างๆ, กิจกรรมพิเศษในเรื่องการสัมมนา และสนับสนุนทุนงานวิจัย ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีความพึง

พอใจอยู่ในระดับเฉยๆ ได้แก่ กิจกรรมพิเศษในเรื่องทัศนศึกษาในประเทศ และความหลากหลายสาขาที่เปิดสอน ตามลำดับ

2. ด้านค่าธรรมเนียมการศึกษา โดยรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับเฉยๆ ข้อที่มีความพึงพอใจอยู่ในระดับเฉยๆ ได้แก่ ค่าธรรมเนียมการบริการการศึกษา รองลงมา ค่าธรรมเนียมรักษาสภาพนิสิตต่อภาคการศึกษา และค่าธรรมเนียมเรียกเก็บตามรายการตามลำดับ ส่วนข้อที่มีความพึงพอใจอยู่ในระดับไม่พอใจ ได้แก่ ค่าธรรมเนียมต่อภาคการศึกษา

3. ด้านสถานที่ตั้ง โดยรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับพอใจ ข้อที่อยู่ในความพึงพอใจอยู่พอใจอย่างมาก ได้แก่ สะดวกในการเดินทาง ส่วนข้อที่มีความพึงพอใจอยู่ในระดับพอใจ ได้แก่ ใกล้แหล่งชุมชน และข้อที่มีความพึงพอใจอยู่ในระดับเฉยๆ ได้แก่ บรรยากาศและสภาพแวดล้อมรอบมหาวิทยาลัย, มีการป้องกันความปลอดภัยภายในมหาวิทยาลัย และที่จอดรถสะดวกและเพียงพอ ตามลำดับ

4. ด้านการสื่อสารการตลาด โดยรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับเฉยๆ ข้อที่อยู่ในความพึงพอใจอยู่ในระดับพอใจ ได้แก่ การสร้าง website ให้รายละเอียดหลักสูตร ส่วนข้อที่มีความพึงพอใจอยู่ในระดับเฉยๆ ได้แก่ โฆษณาหลักสูตร รองลงมา การประชาสัมพันธ์ตามแหล่งชุมชน, พัฒนาสื่อการเรียนรู้เพื่อชุมชนและสังคม และการแจ้งข่าวสารและกิจกรรม (direct mail และ e-mail) ตามลำดับ

5. ด้านคณาจารย์ผู้สอน และเจ้าหน้าที่หลักสูตร โดยรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับพอใจ เมื่อพิจารณารายชื่อในด้านคณาจารย์ผู้สอน และเจ้าหน้าที่หลักสูตร จะพบว่าด้านคณาจารย์ผู้สอน มีข้อที่มีความพึงพอใจอยู่ในระดับพอใจอย่างมาก ได้แก่ คุณวุฒิ และประสบการณ์การสอน ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีความพึงพอใจในระดับพอใจ ได้แก่ ชื่อเสียงรองลงมา การเป็นที่ยอมรับของวงการศึกษา, ผลงานวิจัย, บทบาทสำคัญต่อวงการศึกษา, บุคลิกและอัธยาศัยดี และวิธีหรือเทคนิคการสอน ตามลำดับ ส่วนในด้านเจ้าหน้าที่หลักสูตร ข้อที่มีความพึงพอใจอยู่ในระดับพอใจ ได้แก่ บุคลิกภาพและอัธยาศัยดี, ช่วยเหลือและแนะนำ และจำนวนเพียงพอ

6. ด้านสิ่งที่เห็นทางกายภาพ โดยรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับไม่พอใจ ข้อที่อยู่ในความพึงพอใจอยู่ในระดับเฉยๆ ได้แก่ ความครบครันของเอกสารในการค้นหาที่ห้องสมุด และรสชาติและคุณภาพของอาหารในโรงอาหาร ส่วนข้อที่มีความพึงพอใจในระดับไม่พอใจ ได้แก่ การจัดอาหารว่าง, ความสะอาดห้องน้ำ, ความทันสมัยของอุปกรณ์การเรียน, ความ

เพียงพอของสถานที่พักผ่อน สวรรค์, บรรยากาศและสิ่งแวดล้อมในโรงอาหาร, ความสะอาด ห้องเรียน, รูปแบบห้องเรียน, สิ่งตกแต่งภายในห้องเรียน เช่น ฝ้ามา่น, มู่ลี่, และความพร้อมของคอมพิวเตอร์ที่ใช้ในการเรียน ตามลำดับ

7. ด้านขั้นตอนหรือกระบวนการ โดยรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับพอใจ ข้อที่มีความพึงพอใจอยู่ในระดับพอใจ ได้แก่ การใช้เทคโนโลยีเก็บฐานข้อมูลได้อย่างถูกต้องและรวดเร็ว, ระบบการลงทะเบียนเรียนของนิสิต, ขั้นตอนการคัดเลือกนิสิต, ระบบการอนุมัติ ขั้นตอนการทำสารนิพนธ์, ขั้นตอนการควบคุมและสอบสวนนิพนธ์ และขั้นตอนการสอนที่เน้นให้นิสิตศึกษาด้วยตนเอง ตามลำดับ

ความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโทบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยรวมในด้านต่างๆ พบว่า

1. ด้านหลักสูตร โดยรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับพอใจ ข้อที่มีความพึงพอใจอยู่ในระดับพอใจ ได้แก่ ชื่อเสียงและภาพลักษณ์มหาวิทยาลัย, วิชาที่เรียนมีประโยชน์ต่องานที่ทำอยู่หรือจะทำอนาคต, ระยะเวลาศึกษาตามหลักสูตร, วิชาที่เรียนเป็นสาขาที่ตลาดแรงงานต้องการ, ความหลากหลายสาขาที่เปิดสอน, โครงสร้างหลักสูตร, รายวิชาที่เรียน, กิจกรรมพิเศษ (ทัศนศึกษาในประเทศและกิจกรรมพิเศษ-สัมมนา), การจัดสอบหรืออบรมพิเศษ (สอบภาษา อบรมพิเศษพื้นฐานด้านธุรกิจ และจัดสอบพิเศษ-สอบประมวลความรู้), วันและเวลาเรียน, กฎระเบียบและข้อบังคับต่างๆ ตามลำดับ

2. ด้านค่าธรรมเนียมการศึกษา โดยรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับเฉยๆ ข้อที่มีความพึงพอใจอยู่ในระดับเฉยๆในทัศนะของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ได้แก่ ค่าธรรมเนียมต่อภาคการศึกษา, ค่าธรรมเนียมรักษาสภาพนิสิตต่อภาคการศึกษา, ค่าธรรมเนียมการบริการการศึกษา และค่าธรรมเนียมเรียกเก็บตามรายการ ตามลำดับ

3. ด้านสถานที่ตั้ง โดยรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับเฉยๆ ข้อที่มีความพึงพอใจอยู่ในระดับพอใจได้แก่ สะดวกในการเดินทาง, ใกล้แหล่งชุมชน และบรรยากาศและสภาพแวดล้อมรอบมหาวิทยาลัย ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีความพึงพอใจอยู่ในระดับเฉยๆ ได้แก่ มีการป้องกันความปลอดภัยภายในมหาวิทยาลัย และที่จอดรถสะดวกและเพียงพอ

4. ด้านการสื่อสารการตลาด โดยรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับเฉยๆ ข้อที่มีความพึงพอใจอยู่ในระดับเฉยๆในทัศนะของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ได้แก่ การสร้าง website ให้รายละเอียดหลักสูตร, พัฒนาสื่อการเรียนรู้เพื่อชุมชนและสังคม, โฆษณาหลักสูตร, การแจ้งข่าวสารและกิจกรรม, การประชาสัมพันธ์ตามแหล่งชุมชน ตามลำดับ

5. ด้านคณาจารย์ผู้สอนและเจ้าหน้าที่หลักสูตร โดยรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับพอใจ ข้อที่มีความพึงพอใจอยู่ในระดับพอใจ ได้แก่ ประสบการณ์การสอน, คุณวุฒิ, ชื่อเสียง, เป็นที่ยอมรับของวงการศึกษา, บุคลิกและอัธยาศัยดี, ผลงานวิจัย, บทบาทสำคัญต่อวงการศึกษ, และวิธีหรือเทคนิคการสอน ตามลำดับ ส่วนในด้านเจ้าหน้าที่หลักสูตร ข้อที่มีความพึงพอใจอยู่ในระดับพอใจ ได้แก่ บุคลิกภาพและอัธยาศัยดี, ช่วยเหลือและแนะนำ และจำนวนเพียงพอ ตามลำดับ

6. ด้านสิ่งที่เห็นทางกายภาพ โดยรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับเฉยๆ ข้อที่มีความพึงพอใจอยู่ในระดับเฉยๆ ได้แก่ การจัดอาหารว่าง, ความครบครันของเอกสารในการค้นหาในห้องสมุด, ความสะอาดห้องเรียน, ความทันสมัยของอุปกรณ์การเรียน, รูปแบบห้องเรียน, รสชาติและคุณภาพของอาหารในโรงอาหาร, สิ่งตกแต่งภายในห้องเรียน เช่น ฝ้าม่าน, มู่ลี่, ความสะอาดห้องน้ำ, บรรยากาศและสิ่งแวดล้อมในโรงอาหาร, ความเพียงพอของสถานที่พักผ่อน สังสรรค์, และความพร้อมของคอมพิวเตอร์ที่ใช้ในการเรียน ตามลำดับ

7. ด้านขั้นตอนหรือกระบวนการ โดยรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับพอใจ ข้อที่มีความพึงพอใจอยู่ในระดับพอใจ ได้แก่ ขั้นตอนการคัดเลือกนิสิต, ขั้นตอนการสอนที่เน้นให้นิสิตศึกษาด้วยตนเอง, ขั้นตอนการควบคุมและสอบสวนนิพนธ์ และ ระบบการอนุมัติขั้นตอนการทำสารนิพนธ์ ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีความพึงพอใจอยู่ในระดับเฉยๆ ได้แก่ การใช้เทคโนโลยีเก็บฐานข้อมูลได้อย่างถูกต้องและรวดเร็ว และระบบการลงทะเบียนเรียนของนิสิต

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามด้านความพึงพอใจโดยรวมของนิสิต

ปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ระดับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับพอใจ โดยในแต่ละมหาวิทยาลัย พบว่า นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒจะมีความพึงพอใจอยู่ในระดับเฉยๆ ส่วนนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์จะมีความพึงพอใจอยู่ในระดับพอใจ

ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามด้านแนวโน้มพฤติกรรมของนิสิตปริญญาโทบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ระดับแนวโน้มพฤติกรรมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พบว่า

1. แนวโน้มบอกต่อ MBA ภาคพิเศษ พบว่า โดยรวมมีระดับพฤติกรรมที่ดี โดยทั้ง นิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีพฤติกรรมแนวโน้มบอกต่อ MBA ภาคพิเศษ อยู่ในระดับพฤติกรรมที่ดี
2. แนวโน้มศึกษาต่อ DUAL DEGREE พบว่า โดยรวมมีระดับพฤติกรรมที่ไม่ดี
3. แนวโน้มศึกษาต่อ PH.D DEGREE ถ้าเปิด พบว่า โดยรวมมีระดับพฤติกรรมที่ไม่ดี โดยทั้งนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีพฤติกรรมแนวโน้มศึกษาต่อ PH.D DEGREE ถ้าเปิด อยู่ในระดับพฤติกรรมที่ไม่ดี

ส่วนที่ 5 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทำการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 1

นิสิตของมหาวิทยาลัยที่ต่างกัน มีผลต่อความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 2

เพศ อายุ อาชีพ รายได้ต่อเดือน สถานภาพ และประสบการณ์การทำงาน ที่แตกต่างกัน ทั้งมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒและมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีผลต่อความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 3 ปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ได้แก่ ด้านหลักสูตร ราคา สถานที่ตั้ง การสื่อสารการตลาด คณาจารย์ผู้สอนและเจ้าหน้าที่หลักสูตร สิ่ง que เห็นทางกายภาพ ขั้นตอนหรือกระบวนการ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ

โดยสามารถจำแนกออกเป็นสมมติฐานย่อยได้ 7 สมมติฐาน ดังนี้คือ

สมมติฐานข้อที่ 3.1 พบว่า มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปัจจัยด้านหลักสูตร ที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาค

พิเศษ แต่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ โดยจำแนกเป็นรายข้อสรุปได้ว่า

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า ปัจจัยด้านหลักสูตรในข้อความหลากหลายสาขาที่เปิดสอน, ระยะเวลาศึกษาตามหลักสูตร, วันและเวลาเรียน, รายวิชาที่เรียน, โครงสร้างหลักสูตร, ชื่อเสียงและภาพลักษณ์มหาวิทยาลัย, กิจกรรมพิเศษ (ทัศนศึกษาในประเทศ และสัมมนา) , การจัดสอบหรืออบรมพิเศษ(ประมวลความรู้), กฎระเบียบและข้อบังคับต่างๆ, วิชาที่เรียนมีประโยชน์ต่องานที่ทำอยู่หรือจะทำอนาคต และวิชาที่เรียนเป็นสาขาที่ตลาดแรงงานต้องการ ที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ยกเว้นข้อสนับสนุนทุนงานวิจัยและการจัดสอบหรืออบรมพิเศษ(การสอบภาษา)

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พบว่า ปัจจัยด้านหลักสูตรในข้อ, วันและเวลาเรียน, รายวิชาที่เรียน, โครงสร้างหลักสูตร, ข้อสนับสนุนทุนงานวิจัย, ชื่อเสียงและภาพลักษณ์มหาวิทยาลัย, กิจกรรมพิเศษ (ทัศนศึกษาในประเทศ และสัมมนา) , การจัดสอบหรืออบรมพิเศษ(ประมวลความรู้), กฎระเบียบและข้อบังคับต่างๆ, วิชาที่เรียนมีประโยชน์ต่องานที่ทำอยู่หรือจะทำอนาคต และวิชาที่เรียนเป็นสาขาที่ตลาดแรงงานต้องการ ที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ยกเว้นความหลากหลายสาขาที่เปิดสอน, ระยะเวลาศึกษาตามหลักสูตรและการจัดสอบหรืออบรมพิเศษ(การสอบภาษา)

สมมติฐานข้อที่ 3.2 พบว่า มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปัจจัยด้านราคา ที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ แต่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ โดยจำแนกเป็นรายข้อสรุปได้ว่า

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปัจจัยด้านราคาในข้อค่าธรรมเนียมต่อการศึกษาค่าธรรมเนียม, ค่าธรรมเนียมเรียกเก็บตามรายการ และค่าธรรมเนียมการบริการ การศึกษาที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ยกเว้นรักษาสภาพนิสิตต่อภาคการศึกษา

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ปัจจัยด้านราคาในข้อค่าธรรมเนียมต่อภาคการศึกษา, ค่าธรรมเนียมรักษาสภาพนิสิตต่อภาคการศึกษาและค่าธรรมเนียมเรียกเก็บตามรายการ ที่ส่งผลกระทบต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ยกเว้นค่าธรรมเนียมการบริการการศึกษา

สมมติฐานข้อที่ 3.3 พบว่า มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปัจจัยด้านสถานที่ตั้ง ที่ส่งผลกระทบต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ แต่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ โดยจำแนกเป็นรายข้อสรุปได้ว่า

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปัจจัยด้านสถานที่ตั้ง ในข้อสะดวกในการเดินทาง, บรรยากาศและสภาพแวดล้อมรอบมหาวิทยาลัยและ ใกล้แหล่งชุมชน ที่ส่งผลกระทบต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ยกเว้นข้อ ที่จอดรถ สะดวกและเพียงพอและการป้องกันความปลอดภัยภายในมหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ปัจจัยด้านสถานที่ตั้ง ในข้อบรรยากาศและ สภาพแวดล้อมรอบมหาวิทยาลัย, ใกล้แหล่งชุมชน และการป้องกันความปลอดภัยภายใน มหาวิทยาลัย ที่ส่งผลกระทบต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวม ของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจ มหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ยกเว้นข้อสะดวกในการเดินทางและที่จอดรถสะดวกและเพียงพอ

สมมติฐานข้อที่ 3.4 พบว่า ทั้งมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ปัจจัยด้านการสื่อสารการตลาด ที่ส่งผลกระทบต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ โดยจำแนกเป็นรายข้อสรุปได้ว่า

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปัจจัยด้านการสื่อสารการตลาด ในข้อการโฆษณา หลักสูตร, การประชาสัมพันธ์ตามแหล่งชุมชน, การสร้าง website ให้รายละเอียดหลักสูตร, และการพัฒนาสื่อการเรียนรู้เพื่อชุมชนและสังคมที่ส่งผลกระทบต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญา

โท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษยกเว้น การแจ้งข่าวสารและกิจกรรม

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ปัจจัยด้านการสื่อสารการตลาด ในข้อการโฆษณา หลักสูตร, การประชาสัมพันธ์ตามแหล่งชุมชน, การสร้าง website ให้รายละเอียดหลักสูตร, การแจ้งข่าวสารและกิจกรรม และการพัฒนาสื่อการเรียนรู้เพื่อชุมชนและสังคมที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ

สมมติฐานข้อที่ 3.5 พบว่า มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปัจจัยด้านคณาจารย์ผู้สอนและเจ้าหน้าที่หลักสูตร ที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ แต่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ โดยจำแนกเป็นรายข้อสรุปได้ว่า

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปัจจัยด้านคณาจารย์ผู้สอนและเจ้าหน้าที่หลักสูตร ในข้อคณาจารย์ผู้สอนในเรื่องของชื่อเสียง, คุณวุฒิ, ประสบการณ์การสอน, ผลงานวิจัย, บทบาทสำคัญต่อวงการศึกษ, การเป็นที่ยอมรับของวงการศึกษ และวิธีหรือเทคนิคการสอน, บุคลิกและอัธยาศัยดี และเจ้าหน้าที่หลักสูตรในเรื่องของการช่วยเหลือและแนะนำ, จำนวนเพียงพอและบุคลิกภาพและอัธยาศัยดีที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ปัจจัยด้านคณาจารย์ผู้สอนและเจ้าหน้าที่หลักสูตร ในข้อคณาจารย์ผู้สอนในเรื่องของชื่อเสียง, คุณวุฒิ, ประสบการณ์การสอน, ผลงานวิจัย, บทบาทสำคัญต่อวงการศึกษ, การเป็นที่ยอมรับของวงการศึกษ และวิธีหรือเทคนิคการสอน, บุคลิกและอัธยาศัยดี และเจ้าหน้าที่หลักสูตรในเรื่องของการช่วยเหลือและแนะนำ, จำนวนเพียงพอและบุคลิกภาพและอัธยาศัยดีที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ

สมมติฐานข้อที่ 3.6 พบว่ามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปัจจัยด้านสิ่งที่เห็นทางกายภาพ ที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ

มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษแต่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ปัจจัยด้านสิ่งที่เห็นทางกายภาพ ที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษโดยจำแนกเป็นรายข้อได้ดังนี้ โดยจำแนกเป็นรายข้อสรุปได้ว่า

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปัจจัยด้านสิ่งที่เห็นทางกายภาพ ในข้อ รูปแบบห้องเรียน, ความทันสมัยของอุปกรณ์การเรียน, ความครบครันของเอกสารในการค้นหาที่ห้องสมุดที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ยกเว้น, ความสะอาดห้องเรียน, ความสะอาดห้องน้ำ, สิ่งตกแต่งภายในห้องเรียน เช่น ฝ้ามา่าน, มู่ลี่, การจัดอาหารว่าง, ความเพียงพอของสถานที่พักผ่อน สังสรรค์, ความพร้อมของคอมพิวเตอร์, บรรยากาศและสิ่งแวดล้อมในโรงอาหารและรสชาติและคุณภาพของอาหารในโรงอาหาร

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ปัจจัยด้านสิ่งที่เห็นทางกายภาพ ในข้อ รูปแบบห้องเรียน, ความสะอาดห้องเรียน, ความสะอาดห้องน้ำ, สิ่งตกแต่งภายในห้องเรียน เช่น ฝ้ามา่าน, มู่ลี่, ความทันสมัยของอุปกรณ์การเรียน, การจัดอาหารว่าง, ความเพียงพอของสถานที่พักผ่อน สังสรรค์, ความครบครันของเอกสารในการค้นหาที่ห้องสมุด, ความพร้อมของคอมพิวเตอร์, บรรยากาศและสิ่งแวดล้อมในโรงอาหารและรสชาติและคุณภาพของอาหารในโรงอาหาร ที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ

สมมติฐานข้อที่ 3.7 พบว่า มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปัจจัยด้านขั้นตอนหรือกระบวนการ ที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ แต่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ โดยจำแนกเป็นรายข้อสรุปได้ว่า

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปัจจัยด้านขั้นตอนหรือกระบวนการ ในข้อ ขั้นตอนการคัดเลือกนิสิต, ขั้นตอนการสอนที่เน้นให้นักศึกษาศึกษาด้วยตนเอง, ขั้นตอนการควบคุมและ

สอบสารนิพนธ์, ระบบการอนุมัติขั้นตอนการทำสารนิพนธ์, ระบบการลงทะเบียนเรียนของนิสิต, การใช้เทคโนโลยีเก็บฐานข้อมูลได้อย่างถูกต้องและรวดเร็ว, ที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ปัจจัยด้านขั้นตอนหรือกระบวนการ ในข้อ ขั้นตอนการคัดเลือกนิสิต, ขั้นตอนการสอนที่เน้นให้นิสิตศึกษาด้วยตนเอง, ขั้นตอนการควบคุมและสอบสารนิพนธ์, ระบบการอนุมัติขั้นตอนการทำสารนิพนธ์, ระบบการลงทะเบียนเรียนของนิสิต, การใช้เทคโนโลยีเก็บฐานข้อมูลได้อย่างถูกต้องและรวดเร็ว, ที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ

สมมติฐานข้อที่ 4 ปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ได้แก่ ด้านหลักสูตร ราคา สถานที่ตั้ง การสื่อสารการตลาด คณาจารย์ผู้สอนและเจ้าหน้าที่หลักสูตร สิ่งที่เห็นทางกายภาพ ขั้นตอนหรือกระบวนการ มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ

โดยสามารถจำแนกออกเป็นสมมติฐานย่อยได้ 3 สมมติฐาน ดังนี้คือ

สมมติฐานข้อที่ 4.1 ปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ได้แก่ ด้านหลักสูตร ราคา สถานที่ตั้ง การสื่อสารการตลาด คณาจารย์ผู้สอนและเจ้าหน้าที่หลักสูตร สิ่งที่เห็นทางกายภาพ ขั้นตอนหรือกระบวนการ มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ในเรื่องแนวโน้มบอกต่อ MBA ภาคพิเศษ

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปัจจัยด้านหลักสูตร, ด้านคณาจารย์ผู้สอนและเจ้าหน้าที่หลักสูตร,ด้านสิ่งที่เห็นทางกายภาพ ,ด้านขั้นตอนหรือกระบวนการที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษในเรื่องแนวโน้มบอกต่อ MBA ภาคพิเศษ ยกเว้นด้านค่าธรรมเนียมการศึกษา ,ด้านสถานที่ตั้ง, ด้านการสื่อสารการตลาด

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ปัจจัยด้านหลักสูตร, ด้านค่าธรรมเนียมการศึกษา , ด้านสถานที่ตั้ง, ด้านการสื่อสารการตลาด,ด้านคณาจารย์ผู้สอนและเจ้าหน้าที่หลักสูตร,ด้าน

สิ่งที่เห็นทางกายภาพ ,ด้านขั้นตอนหรือกระบวนการที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษในเรื่องแนวโน้มบอกต่อ MBA ภาคพิเศษ

สมมติฐานข้อที่ 4.2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ได้แก่ ด้านหลักสูตร ราคา สถานที่ตั้ง การสื่อสารการตลาด คณาจารย์ผู้สอนและเจ้าหน้าที่หลักสูตร สิ่งที่เห็นทางกายภาพ ขั้นตอนหรือกระบวนการ มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ในเรื่องแนวโน้มศึกษาต่อ DUAL DEGREE (เฉพาะมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ)

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปัจจัยด้านหลักสูตร, ด้านการสื่อสารการตลาด, ด้านคณาจารย์ผู้สอนและเจ้าหน้าที่หลักสูตร และด้านขั้นตอนหรือกระบวนการที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ในเรื่องแนวโน้มศึกษาต่อ DUAL DEGREE ยกเว้นด้านค่าธรรมเนียมการศึกษา ด้านสถานที่ และด้านสิ่งที่เห็นทางกายภาพ

สมมติฐานข้อที่ 4.3 ปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ได้แก่ ด้านหลักสูตร ราคา สถานที่ตั้ง การสื่อสารการตลาด คณาจารย์ผู้สอนและเจ้าหน้าที่หลักสูตร สิ่งที่เห็นทางกายภาพ ขั้นตอนหรือกระบวนการ มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ในเรื่องแนวโน้มศึกษาต่อPH.D DEGREE ถ้าเปิด

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ได้แก่ ด้านหลักสูตร ค่าธรรมเนียม การสื่อสารการตลาด คณาจารย์ผู้สอนและเจ้าหน้าที่หลักสูตร ,สิ่งที่เห็นทางกายภาพ , ขั้นตอนหรือกระบวนการ ที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ในเรื่องแนวโน้มศึกษาต่อPH.D DEGREE ถ้าเปิด ยกเว้น ด้านสถานที่ตั้ง

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ได้แก่ ค่าธรรมเนียม ,สถานที่ตั้ง,การสื่อสารการตลาด , คณาจารย์ผู้สอนและเจ้าหน้าที่หลักสูตร ที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท

บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ในเรื่องแนวโน้มศึกษาต่อ PH.D DEGREE ถ้าเปิดยกเว้นด้านหลักสูตร, สิ่งที่เห็นทางกายภาพ, ขั้นตอนหรือกระบวนการ

สมมติฐานข้อที่ 5

ความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ในเรื่องแนวโน้มบอกต่อ MBA ภาคพิเศษ, แนวโน้มศึกษาต่อ DUAL DEGREE และแนวโน้มศึกษาต่อ PH.D DEGREE ถ้าเปิด ทั้งมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒและมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

อภิปรายผล

1. การศึกษาถึงปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่าคนส่วนใหญ่ มีอายุอยู่ในช่วง 23 – 27 ซึ่งเป็นช่วงเริ่มต้นของวัยทำงาน อาจเป็นเพราะต้องการนำความรู้จากการเรียนไปปรับประยุกต์ใช้เข้ากับงานที่ทำปัจจุบันหรือมีแนวโน้มจะต้องทำในอนาคต และประสบการณ์ส่วนใหญ่ อยู่ในช่วง 4-5 ปี เนื่องจากการศึกษาปริญญาโท จำเป็นต้องมีประสบการณ์การทำงานเพื่อสามารถวิเคราะห์ปัญหาต่างๆและนำประสบการณ์การทำงานของตนมาแลกเปลี่ยนกับเพื่อนร่วมชั้น เพื่อเพิ่มแนวคิดใหม่ๆและวิธีแก้ปัญหาดังกล่าวได้หลายมุมมอง และรายได้ส่วนใหญ่อยู่ในช่วง 17,001 – 26,000 อาจเป็นเพราะรายได้ช่วงนี้สามารถครอบคลุมค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตรการเรียนได้

2. การศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ได้แก่ ด้านหลักสูตร ราคา สถานที่ตั้ง การสื่อสารการตลาด คณาจารย์ผู้สอนและเจ้าหน้าที่หลักสูตร สิ่งที่เห็นทางกายภาพ ขั้นตอนหรือกระบวนการ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวมของนิสิต

2.1 ด้านทำเลที่ตั้ง

นิสิตของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ส่วนใหญ่มีความพึงพอใจในระดับพอใจ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒตั้งอยู่ใกล้สถานที่ทำงาน ใกล้ที่พักอาศัย อยู่ในย่านธุรกิจ การเดินทางสะดวกสบาย สามารถเดินทางได้ทั้งทางรถไฟฟ้า ทางรถยนต์ และทางเรือ มีสถานที่พบปะสังสรรค์ มีความร่วมมือสำหรับบรรยากาศภายในมหาวิทยาลัย มีการจัดการเรียนการสอนนอกเวลาทำงาน ทำให้สามารถศึกษาและทำงานได้ด้วย สอดคล้อง

กับงานวิจัยของ น.ส.อัมพิกา หล่อหลอม(2546 : 73) ได้ศึกษา เหตุผลของนิสิตในการตัดสินใจศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า ด้านทำเลที่ตั้งของมหาวิทยาลัย เป็นเหตุผลในการตัดสินใจศึกษาอยู่ในระดับมาก

แต่นิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ส่วนใหญ่มีความพึงพอใจในระดับเฉยๆ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะ สถานที่ตั้งของมหาวิทยาลัยไม่ได้เป็นปัจจัยหลักในการตัดสินใจเรียนของนิสิต แต่เป็นปัจจัยอื่นๆ ที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเรียน เช่น ชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย โครงสร้างหลักสูตร เป็นต้น

2.2 ด้านคณาจารย์ผู้สอน

นิสิตทั้งมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒและมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีความพึงพอใจในระดับพอใจ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะอาจารย์ผู้สอนมีประสบการณ์มีความรู้ ความสามารถ ในเนื้อหาวิชาที่สอน มีความตั้งใจและกระตือรือร้นในการสอน มีความสามารถถ่ายทอดเนื้อหาวิชาที่สอน และมีบุคลิกภาพลักษณะเหมาะสมกับความเป็นครูผู้สอน สอดคล้องกับงานวิจัยของ นายภิราช รัตนันต์ (2546 : 59) ได้ศึกษา ทักษะที่มีต่อสภาพการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (ต่อเนื่อง 2 ปี) ของนิสิต ภาคสมทบ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า ด้านอาจารย์ผู้สอน นิสิตมีทักษะต่อสภาพการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (ต่อเนื่อง 2 ปี) ภาคสมทบว่ามีความเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับมาก

2.3 ด้านหลักสูตร

นิสิตทั้งมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒและมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ด้านหลักสูตร มีความพึงพอใจในระดับพอใจ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ มหาวิทยาลัยมีการพัฒนาหลักสูตรให้มีชื่อเสียง พัฒนาปรับปรุงหลักสูตรให้มีความทันสมัย เน้นการสอนที่สอดคล้องกับธุรกิจและเศรษฐกิจในประเทศ วิชาที่เรียนมีประโยชน์ต่องานและวิชาเรียนเป็นวิชาที่ตลาดแรงงานต้องการ เพื่อจะได้ใช้ปฏิบัติงานได้ทันที สอดคล้องกับงานวิจัยของนายนิยุทธิ์ กรุงวงศ์ (2543:234) ได้ศึกษา การพัฒนากลยุทธ์การจัดการหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ในประเทศไทย พบว่า ปัจจัยสำคัญที่นิสิต M.B.A เลือกสถาบันการศึกษา ในการศึกษาระดับหลักสูตร M.B.A คือ เนื้อหาหลักสูตร ชื่อเสียงมหาวิทยาลัย และที่ตั้ง เป็นปัจจัยที่สำคัญรองลงมา

3. การศึกษาถึงความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมของนิสิตปริญญาโทบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ

จากผลการวิจัย พบว่า ทั้งมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒและมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ความพึงพอใจโดยรวมของนิสิตปริญญาโทบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมการบอกต่อและการศึกษาต่อ(Dual or PH.D Degree) ดังนั้นจึงสอดคล้องกับทฤษฎี Reinforcement (Judy Cameron and W.David Piece ' s "Reinforcement , Reward , and Intrinsic Motivation" 1994 : 363) ที่เกี่ยวกับการกระทำที่เพิ่มการตอบสนองมากขึ้นและมีแนวโน้มที่มีพฤติกรรมกระทำซ้ำ ซึ่งเกิดจากการกระทำในครั้งก่อน

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัยความพึงพอใจของนิสิตทั้งมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ในหลักสูตรปริญญาโทบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ในเขตกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ สรุปได้ดังนี้

1. จากการวิจัย พบว่า ด้านหลักสูตร นิสิตทั้งมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒและมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีความพึงพอใจในด้านหลักสูตรโดยรวมอยู่ในระดับพอใจ แสดงให้เห็นถึงนิสิตมีความสนใจในการศึกษาต่อปริญญาโทบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ จำนวนมาก ดังนั้นในอนาคตจะมีการแข่งขันที่สูงขึ้น ทางมหาวิทยาลัยฯ ควรจะมีการนำเสนอรูปแบบหลักสูตร M.B.A ใหม่ ๆ เพื่อจูงใจผู้ศึกษาต่อ เช่น หลักสูตรควรจะมีระยะเวลาเรียนสั้นลง หรือมีความยืดหยุ่น ในเวลาเรียนตรงกับความต้องการของผู้ศึกษา หรือจัดหลักสูตร M.B.A สำหรับกลุ่มวิชาชีพโดยเฉพาะ เช่น กลุ่มแพทย์และสาธารณสุข กลุ่มนักกฎหมาย กลุ่มนักธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ กลุ่มสถาปนิก กลุ่มนักกีฬา และจะมีการใช้กลยุทธ์ทางการตลาดมากขึ้น และหลากหลายรูปแบบ อย่างไรก็ตาม ผู้บริหารหลักสูตรควรยึดมั่นในวัตถุประสงค์ และมาตรฐานคุณภาพของหลักสูตรเป็นสำคัญ

2. จากการวิจัย พบว่า สถานที่ตั้งของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สามารถนำมาใช้เป็นกลยุทธ์ที่มุ่งเน้นเฉพาะกลุ่มเป้าหมายในอนาคตที่ทำงานในย่านธุรกิจ หรือมีที่พักใกล้มหาวิทยาลัย เพราะนิสิตส่วนใหญ่จะทำงานและศึกษาไปพร้อมกัน ประกอบกับการ

เดินทางในกรุงเทพมหานครที่มีรถติด ไม่สะดวก ดังนั้น การเดินทางไปเรียนที่ไกลจะสะดวก และใช้เวลาไม่นาน จึงเป็นสิ่งที่กลุ่มนี้ต้องการ

3. จากการวิจัย พบว่า ด้านการสื่อสารการตลาด ทั้งมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ควรเน้นภาพพจน์ของมหาวิทยาลัยรัฐ ความพร้อมของคณาจารย์ที่มีคุณวุฒิ เน้นคุณภาพของมหาบัณฑิต โดยอ้างอิงนิสิตที่จบไปและประสบความสำเร็จ มีชื่อเสียงในด้านธุรกิจ เนื่องจากมหาวิทยาลัยเปิดหลักสูตร M.B.A มานาน มีความพร้อมหลาย ๆ ด้าน และมีมหาบัณฑิตที่จบไปเป็นจำนวนมาก

4. จากการวิจัย พบว่า ด้านคณาจารย์และเจ้าหน้าที่หลักสูตร ทางมหาวิทยาลัยฯ ควรจูงใจคณาจารย์ เจ้าหน้าที่ มีการพัฒนาตนเอง โดยการให้ทุนในการพัฒนาคณาจารย์ประจำในการสอน งานวิชาการและการวิจัยพัฒนาเพื่อจูงใจให้ทำงานต่อเนื่อง พัฒนาความร่วมมือกับองค์กรธุรกิจในการเชิญผู้เชี่ยวชาญทางธุรกิจมาสอนมากขึ้น ฝึกอบรมและพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรอย่างต่อเนื่อง สนับสนุนให้เกิดโครงการแลกเปลี่ยนคณาจารย์ระหว่างสถาบัน เพื่อพัฒนาคณาจารย์ให้ทันสมัยกับสถานการณ์ปัจจุบัน

5. จากการวิจัย พบว่า สิ่งที่เห็นทางกายภาพ ทางมหาวิทยาลัยฯ ควรจัดความพร้อมของคอมพิวเตอร์ที่ใช้ในการเรียนอย่างเพียงพอและสนับสนุนให้นิสิตใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตมากขึ้น พัฒนาเว็บไซต์ มาช่วยในการเรียนการสอนมากขึ้น พัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการจัดการ เนื่องจากระบบสารสนเทศและคอมพิวเตอร์ มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว และมีความสำคัญต่อการบริหารธุรกิจอย่างมาก เพื่อช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีเทคโนโลยีให้มากขึ้น

6. จากการวิจัย พบว่า พฤติกรรมแนวโน้มบอกต่อ MBA ภาคพิเศษ ทั้งมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒและมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ อยู่ในระดับพฤติกรรมที่ดี แต่แนวโน้มการศึกษาต่อ PH.D DEGREE ของทั้ง 2 สถาบันโดยรวมมีระดับพฤติกรรมที่ไม่ดี อาจเป็นเพราะค่าใช้จ่ายที่สูง เวลาในการเรียนมากขึ้น และผู้เรียนมีกลุ่มเล็กเนื่องจากมีวัตถุประสงค์ที่เรียนเฉพาะเจาะจง เช่น ผู้ที่ต้องการเป็นอาจารย์ ผู้ที่ต้องการมีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ดังนั้น ทางมหาวิทยาลัยฯ ควรจะขยายกลุ่มให้ใหญ่ขึ้น โดยการปรับหลักสูตรให้ค่าใช้จ่ายต่ำลง เวลาในการเรียนสั้นลงและประชาสัมพันธ์ถึงความสำคัญของการเรียนในระดับ PH.D DEGREE และในส่วนมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ แนวโน้มศึกษาต่อในระดับ Dual Degree อยู่ในระดับพฤติกรรมที่ไม่ดี อาจเป็นเพราะนิสิตส่วนใหญ่ไม่เห็นความจำเป็นในการเรียน 2 สาขา ต้องการเรียนสาขาเฉพาะด้านและจะต้องทำสารนิพนธ์ของทั้ง 2 สาขา

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยเพื่อติดตามผลความพึงพอใจของนิสิตทั้งมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒและมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ อย่างต่อเนื่อง เพื่อศึกษาว่าตรงกับความต้องการของนิสิตหรือไม่
2. ควรศึกษาปัญหา อุปสรรค และความต้องการของนิสิตเกี่ยวกับการจัดการเรียนสอนหลักสูตรปริญญาโทบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ในด้านต่างๆ เพื่อประโยชน์ในการปรับปรุงหลักสูตร และกระบวนการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
3. ควรศึกษาความพึงพอใจของนิสิตในหลักสูตรปริญญาโทบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ในมหาวิทยาลัยอื่นๆ เพื่ออาจจะทำให้พบข้อแตกต่างที่สำคัญต่อความพึงพอใจโดยรวม ของนิสิตปริญญาโทบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กัลยา วานิชย์บัญชา.(2544).การใช้ SPSS for Windows ในการวิเคราะห์ข้อมูล:โรงพิมพ์แห่ง
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กัลยา วานิชย์บัญชา.(2546).การใช้ SPSS for Windows ในการวิเคราะห์ข้อมูล:โรงพิมพ์แห่ง
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชูศรี เลิศลิ้มขลาลัย.(2545).ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับปริญญาโทของ
นิสิตโครงการปริญญาโท สาขาบริหารธุรกิจภาคค่ำ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์.กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- ชูศรี วงศ์รัตน์ะ.(2541).เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย.พิมพ์ครั้งที่ 7.กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลง
กรณ์มหาวิทยาลัย
- นราศรี ไววนิชกุล และชูศักดิ์ อุดมศรี.2543.ระเบียบวิธีวิจัยธุรกิจ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลง
กรณ์ มหาวิทยาลัย.
- นิยุทธ์ กรุงวงศ์.(2543).การพัฒนากลยุทธ์การจัดการหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตในประเทศไทย.
วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิตสาขาวิชาอุดมศึกษา.กรุงเทพฯ:จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- พัชรี เลิศพรสกุล.(2545).ทัศนคติและความพึงพอใจต่อหลักสูตรปริญญาโท โครงการปริญญาโท
สาขาบริหารธุรกิจภาคค่ำ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.สารนิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาค
ค่ำ(การตลาด).กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- ภิราช รัตน์นนต์.(2546).ทัศนะที่มีต่อสภาพการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรบริหารธุรกิจ
บัณฑิต(ต่อเนื่อง2ปีของนิสิตภาคสมทบคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต (เอกธุรกิจศึกษา).กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ.

- ลาวัณย์ จักรานุกวัฒน์.(2540).*ความคิดเห็นของนิสิตนักศึกษาปริญญาโท ภาคพิเศษ สาขาวิชา
บริหารธุรกิจ (M.B.A) สังกัดมหาวิทยาลัยของรัฐ เขตกรุงเทพมหานคร ต่อการจัดการศึกษา
ภาคพิเศษปริญญาโท กศ.ม.(ธุรกิจศึกษา).กรุงเทพฯ:บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครี
นทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร*
- ศตวรรษ ททรัพย์หิรัญ.(2546).*ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่สัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือก
ศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ในมหาวิทยาลัยของรัฐและเอกชนของนิสิตนักศึกษา
ในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (การตลาด). กรุงเทพฯ:
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.*
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ.2541.*การวิจัยธุรกิจ.กรุงเทพฯ: บริษัท A.N การพิมพ์.*
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ.2541.*การบริหารการตลาดยุคใหม่.กรุงเทพฯ:บริษัท ธรรมสาร จำกัด.*
- เสรี วงษ์มณฑา.2542.*การวิเคราะห์พฤติกรรมผู้บริโภค.กรุงเทพฯ :บริษัท ธีระฟิล์ม และไซเท็กซ์
จำกัด.*
- เสรี วงษ์มณฑา.2540.*ครบเครื่องเรื่องการสื่อสารการตลาด.กรุงเทพฯ:วิสิทธิ์พัฒนา.*
- อัมพิกา หล่อหลอม .(2546).*เหตุผลของนิสิตในการตัดสินใจศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจ
มหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต(ธุรกิจศึกษา).กรุงเทพฯ:บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรี
นครินทรวิโรฒ.*
- Kamache, F.U.(1994). *University Effective with Respect to study of Selected
Factors.* Texas:University of North Texas Press.
- Maslow, A.H.(1997). *Motivation and Personality in the Classroom.* New York:
Harper&Brothers.
- Pong Horadal.(1955). *The future of Vocational Education in Thailand toward the
year2009 A.D, Using the Delphi Approach.* Dissertation Ph.D.(Philosophy)
Ohio : Graduate School Kent State University. Photocopied.
- Romine, Stephen.(1974,December). *Student and Faculty Preception for an
Effective University Instructional Climate.* The Journal of Educational
Research. 6(3) 139-143.

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.(2548).ความเป็นมาของโครงการฯภาควิชาบริหารธุรกิจ.

(ออนไลน์).แหล่งที่มา:<http://www.swumba.com>.วันที่สืบค้น 1 พ.ค. 2548.

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.(2548).หลักสูตรและโครงสร้างหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคค้า.

(ออนไลน์).แหล่งที่มา:<http://y-mba.bus.ku.ac.th>.วันที่สืบค้น 15 มิถุนายน 2548.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบวัดการเปรียบเทียบความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจ
มหาบัณฑิต ภาคพิเศษ ระหว่างมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒและ
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ภาคผนวก ข

หนังสือขอความอนุเคราะห์จากบัณฑิตวิทยาลัย

ภาคผนวก ค
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

รองศาสตราจารย์ ศิริวรรณ เสรีรัตน์	อาจารย์ประจำภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
รองศาสตราจารย์ สุพาดา สิริกุตตา	อาจารย์ประจำภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์อภิรัฐ ตั้งกระจ่าง	อาจารย์ประจำภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาวธิดา พรกำเหนิดทรัพย์
วันเดือนปีเกิด	30 พฤษภาคม 2522
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	68/101 ซ.ธีระ 1 ถนนบางบอน แขวงบางบอน เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร 10150
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	เจ้าหน้าที่ประสานงานหลักสูตรนานาชาติ
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	มหาวิทยาลัยศิลปากร
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2543	ศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาอังกฤษธุรกิจ จากมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ
พ.ศ. 2549	บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาการตลาด จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ